

9 770353 734051

PODARJAMO VAM
12 ZGODB
 ZA 12 MESECEV
LETA 2015.....
 str. 26-37

ŽIVALSKI SVET

RADIO CELJE
 90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
 VSAK ČETRTEK

Št. 1 / Leto 70 / Celje, 8. januar 2015 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

novi tednik **70** LET za Vas!

str. 11

Pojdi z menoj
 z Relaxom na Nizozemsko

Fantje imajo glavno besedo!

To, da se ženskam glede izbire ni treba bati, se seveda nanaša na tokratno spolno strukturo novih Zemljanov, ki so na prelomu starega v novo leto ugledali luč sveta v celjski porodnišnici. str. 2-3

Marisa Alić z Ismailom, Martina Robar z Valentinom in Karmen Podgoršek z Vitjo.

Foto: SHERPA

KRONIKA

Škobernetov boj proti sistemski zlorabi str. 17

GOSPODARSTVO

Še dražje življenje in poslovanje str. 4

PODČETRTEK

Promocija turizma iz novih prostorov str. 6

LJUBNO

Ne le potica, tudi potratni Savinjšani str. 7

CELJE

Odvoz odpadkov malce cenejši str. 8

LAŠKO

Milijoni za vodovode str. 9

ŠPORT

»Za kozjanski derbi se živi« str. 16

Osvežitev v ledeni Savinji str. 14

AKCIJA

(S)hujšajmo z NT & RC str. 45

BRALCI POROČEVALCI

Državni turnir specialne olimpijade str. 41

ZA ZDRAVJE

Kaj lahko storimo ob alergiji na mraz? str. 44

Sledi časa **novi tednik**

str. 39

70 LET za Vas!

UVODNIK

Še en navaden dan

Malo me skrbi, če morda res drži rek, da kar delaš na novega leta dan, potem delaš vse leto. To pa zato, ker sem se ukvarjala s pokvarjenim avtom in leto začela z nekaj sto evri nepredvidenih stroškov. Ampak tako pač je v življenju. Bolj kot določene stvari načrtuješ, prej se kaj zalomi.

Velikokrat je tako tudi pri naraščanju, ki mnoge preseneti, sicer pa, če bi šlo vedno vse po načrtih, večine od nas verjetno sploh ne bi bilo na svetu. Letošnjih novopečenih mamic ob obisku porodnišnice o tem nismo spraševali, saj smo lahko veseli, da se iz naših domov še sliši otroški jok. Lani naj bi se po doslej znanih podatkih v slovenskih porodnišnicah rodilo približno 21 tisoč otrok, kar je približno enako kot leto prej. Glede na razmere, ko se mnogim življenje čez noč obrne na slabše, se mnogim zdi ustvarjanje novih življenj tvegano in lahkomišelnost. Toda otroci so se rojevali v vseh časih, tudi tistih najbolj neznanstvenih, in so pomenili nekakšno novo upanje za vse, nov začetek.

Takšna prelomnica in nov začetek se mnogim zdi novo leto. Pripravijo si spisek zaobljub, kaj vse bodo postorili, a ponavadi že do sredine januarja obupajo. Še en dokaz, da se ne splača preveč načrtovati, temveč je včasih bolje malo improvizirati. Morda tudi tako, da se odločiš za skok v ledeno Savinjo ali da manj pompozno splezaš na kakšen hribček ali se le sprehodiš po zasneženi okolici, četudi vsega tega nisi načrtoval že tedne prej. Roko na srce, vse te prelomnice in datume smo si izmislili predvsem zato, da imamo razloge za praznovanje in da se nato po predahu bolj zagnano lotimo novih izzivov. Ko se zbudimo v novem letu, ni nič drugače, le »mačka« imamo, če smo praznovali preveč bučno. Lahko pa nas začne boleti glava še zaradi minusa na bančnem računu, če smo porabili več, kot bi si lahko privoščili. Morda tudi zato januarске razprodaje niso najbolj smiselne, saj je veliko ljudi decembra že precej izpraznilo svoje denarnice in jih zato niti znižanja ne ganejo, razen če niso že prej načrtovali kakšnega nakupa. Zadnja leta nam trgovci nenehno ponujajo razne popuste, tako da sezonskih razprodaj, kot smo jih poznali nekoč, ko so se množice zgrinjale v trgovine in je bila izbira res velika, že dolgo ni več. Zdaj ima človek marsikje občutek, da se želijo znebiti še zadnjih čudnih kosov oblačil in obutve, ki jih nihče noče, ali pa so popusti tako majhni, da niso omembe vredni. Kje so »črni petki« po ameriško, ko so popusti res veliki? Očitno naši trgovci še vedno prodajo dovolj, tudi če znižanja niso tako visoka.

Sicer pa je pametno imeti nekaj prihrankov, saj nas tudi letos ne čakajo rožnati časi. Vlada je za krpanje proračunske luknje uvedla nove davke. Višje okoljske takse na energente bomo zagotovo občutili tudi potrošniki, tako kot se nam bodo poznala višja nadomestila za plačilo položnic, pa uvedba energetskih izkaznic, napovedi o nepremičninskem davku in še kaj. Zato uživajte še teh nekaj poprazničnih mirnih dni, če lahko. Naj vam bodo za spodbudo in lažji začetek leta tudi zgodbe, ki jih prinašamo v drugem delu časopisa, potem ko ste prvih šest lahko brali že ob koncu minulega leta. In kaj vam sporočajo naši sogovorniki? Med drugim to, da se s trmo in z vztrajnostjo daleč pride tudi v podjetništvu, da sta drugačnost in izvirnost slej kot prej nagrajeni in širše priznani, da so mladi radovedni in aktivni ter da jih mnogi napačno ocenjujejo, pa tudi to, da so ljudje, ki delajo s srcem v svojem poklicu, danes redki, zato pa se tisti predani mnogim za vedno zapišejo v spomin in srce. Ena takšnih je zagotovo tudi mlada nadarjena novinarka Neža Prah Seničar, ki priznava: »Kot novinar slišiš številne zgodbe, ki te ganejo. Najhujši je občutek nemoči, saj veš, da je bilo povedanih že tisoč podobnih zgodb, sistem pa ni zaradi tega nič boljši.« Včasih se kakšna stvar vendarle premakne, včasih ima tudi kakšna naša zgodba srečen konec. Za takšne trenutke se splača truditi. »Tudi če je težko, je treba verjeti, da bo enkrat bolje,« je prepričana mlada kmetica leta Darja Miklavžina. Lahko sploh dodam še kaj bolj primerne za popotnico temu novemu letu?

TATJANA CVIRN

Z leve: Marisa Alič z Ismailom, Martina Robar z Valentinom in Karmen Podgoršek z Vitjem, zadaj: Tea Podpečan in Anica Šrot Aužner, pomočnica direktorja SB Celje Hilda Maze, Jakob Koren, Marija Šišmanovič, Darja Turk, Ivana Stamejčič, Tina Vengust in Biserka Povše Tašič. V ekipi NT&RC letos prvič ni bilo našega upokojenega novinarja Toneta Vrable, ki je porodnišnico obiskoval dolga desetletja. Da se je enkrat treba posloviti tudi od tako prijetne dolžnosti, se je odločil ob lanskem jubilejnim obisku pri mamicah in novorojenčkih.

Valentin le minutko po

V celjski porodnišnici na prelomu leta sami fantki – Zadnjemu lanskem novorojenčku in prvima letošnjima se je 2. januarja pridružil še prvi Celjan

Ekipa naše medijske hiše Novi tednik in Radio Celje je 2. januarja dopoldne že 51. obiskala celjsko porodnišnico. Obisk je vsako leto priložnost, da pozdravimo in čestitamo mamicam, ki so rodile zadnja v starem letu in prvi dve v novem, ob tem pa zadnja leta še prvi Celjanci, ki je rodila v novem letu. Ob tem jim izročimo simbolična darila, ki sta jih tudi letos prispevala Banka Celje in podjetje Adamas. In čeprav predstojnik ginekološko-porodniškega oddelka celjske bolnišnice Jakob Koren pravi, da je v porodnišnici novoletni dan takšen kot vsi ostali, saj je v ospredju rojstvo, so se mamice strinjale, da bo v njihovih družinah odslej prihod vsakega novega leta razlog za dvojno praznovanje.

Že 51. obisk naše medijske hiše pri mamicah v celjski porodnišnici je posebej znamenovalo to, da smo občudovali same fante in da so bili novorojenci izjemno pridni. Le Valentin, letošnji prvi novorojenec v Sloveniji, ki se je rodil 1. januarja minutko po polnoči, je opozoril, da je bilo obiskov dovolj, a še on je kar dolgo potrpežljivo kupal iz mamičinega naročja, preden je povzdignil glas. Mamica Martina Robar je hudomušno pristavila, da najbrž tako kot sama že komaj čaka, da gresta domov v Zreče, kjer ju ob očku Denisu pričakujeta še malčkovi sestrički Kristina in Megi.

Zadnji in prvi skupaj

Martina Robar z Valentinom si je sobo delila z Velenjčanko Mariso Alič. Njen prvorojenec Ismail je bil 14 minut pred polnočjo tudi zadnji fantek, ki se je v Sloveniji rodil leta 2014. Ob tem, ko je nežno privijala prvorojenca k sebi, kar ni našla besed zahvale za zdravstveno osebje, ki ji je pomagalo pri porodu. Ker je bil ta prvi, je povedala, je bila vsaka razumevajoča prijazna

beseda še toliko bolj pomembna. »In te so se vrstile vse od sprejema v porodnišnico.«

»Valentin je minutko po polnoči res pohitel, saj sem imela rok 9. januarja. Z Denisom sva se sicer »dogovorila«, da se bo rodil 3. januarja, za očkov rojstni dan, a je fantič »naredil po svoje,« se je muzala Martina Robar.

Martina Robar, ki je sinčka Valentina kot prva v Sloveniji rodila v celjski porodnišnici minutko po polnoči, je čestitala namestnica direktorja naše medijske hiše Anica Šrot Aužner.

Iz Frama v Celje

Prav zaradi takšnih besed je celjsko porodnišnico izbrala Karmen Podgoršek iz Frama pri Mariboru. Mamica drugorojenega v letošnjem letu, malega Vitje, ki je na svet privedel 1. januarja ob 2.18 in ga je doma z očkom nestrpnostno pričakoval starejši bratec, je preverjala izkušnje drugih mamic na različnih spletnih portalih in se po skrbnem razmisleku odločila za porod v Celju.

Prvi Celjan »počakal« na očka

Če bi bili izračunani roki poroda povsem natančni, potem bi bil morda lahko prav prvi letošnji Celjan tudi prvorojeni otrok v novem letu. A kot je le slabih pet ur po porodu povedala Amela Časurovič, je njen Alan »preskočil« določeni 1. januar in počakal na drugi dan v letu, ko rojstni dan praznuje tudi njegov očka. In ko smo želeli vse najboljše voščiti še odraslemu slavljencu, se je mamica Amela namuznila, da tudi mi zamujamo. Po naporni noči, ko ji je stal ob strani, si je, potem ko je ob 4.25 k sebi stisnil sinčka, zagotovo tudi on zaslužil počitek.

Naporno tudi za dežurne

Prazniki so bili naporni oziroma vsaj delovni tudi za dežurno ekipo. Na prehodu iz lanskega leta v letošnje so bili to: zdravnici primarijka Uršula Gajšek Salobir ter specializantka ginekologije in porodništva Kaja Rebek, babici Barbara Lajlar in Mateja Deželak, bolniška strežnica Zihreta Garagič, instrumentarka Metka Grobelšek in nadzorna medicinska sestra Zdenka Oblak. Ob našem obisku 2. januarja je bila večina prosta, v porodnišnici pa so jih nadomestili drugi sodelavci. Tako je seveda vsa leto in kot pravi glavna sestra na oddelku Marija Šišmanovič, je delo na praznične dni nekaj, čemur se v zdravstvu ni mogoče izogniti.

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
1	5	2	7
3	9	-1	7
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
1	6	1	7
1	7	1	7

»Odslej bo pri hiši dvojno praznovanje, Alan je zagotovo najlepše rojstnodnevno darilo svojemu atiju. Priden je, ves čas spi ...« je **Amela Časurović** pripovedovala, da je v porodnišnico prišla 31. decembra, začetek leta je minil v bolečinah, a pet ur po porodu je bila že vsa nasmejana in dobro razpoložena.

Zadnja leta tudi v Mestni občini Celje namenjajo posebno pozornost Celjanki, ki je prva rodila v novem letu. Letos je podžupanja Darja Turk vse dobro v življenju zaželela **Ameli Časurović** in letošnjemu prvemu Celjanu Alanu.

polnoči uvedel leto 2015

Nujna prenova

V porodnišnici Splošne bolnišnice Celje je bilo lani 1.911 porodov, kar je 58 manj kot leto prej. 28-krat sta se rodila dvojčka, sicer pa je bilo 938 deklic in 1.001 fantek oziroma skupaj 1.939 novorojenčkov, kar pomeni, da je število rojstev spet padlo pod dva tisoč. Kot pojasnjuje predstojnik oddelka, asistent magister **Jakob Koren**, je ponoven malenkosten upad rojstev v zadnjih dveh letih na eni strani posledica razmer v državi in na drugi tudi tega, da mamice vse bolj izbirajo, kje bodo rodile. Največ porodnic še vedno prihaja iz okoliških krajev, ni pa jih tako malo tudi iz drugih slovenskih krajev, med njimi so imeli celo mamice s Primorske. Še več bi jih bilo, če bi bila porodnišnica v sodobnejših prostorih in bi lahko mamicam in novorojenčkom ponudila boljši standard. »Načrtovali smo, da bi se lani porodnišnica selila v nove prostore. A denarja ni bilo in tako se nam letos obeta vsaj prenova porodne sobe,« pravi Koren.

Stroka ne zaostaja

Direktor SB Celje mag. **Marjan Ferjanc** ostaja optimističen, saj je prepričan, da ureditev porodnega bloka v sklopu novozgrajene- ga urgentnega centra še ni padla v vodo. Načrte imajo pripravljene že od leta 2007

Med dvema praznikoma je **Vitja** namesto božiča za rojstvo »izbral« novoletni dan.

in na ministrstvu za zdravje so to prepoznali kot eno tistih naložb, ki jih Slovenija podpira, in jo na državni ravni uvrstili v nacionalne razvojne programe. »Tako seveda upamo, da se bo našlo 70 milijonov evrov za nas v evropskih malo več kot 1.200 milijardah do leta 2020,« še pravi Ferjanc, strokovni direktor, asistent **Franc Vindišar**, pa dodaja, da v okviru možnosti, ki jih imajo v bolnišnici, naredijo

»Za porod sem imela določen 25. december, a **Vitja** je med dvema praznikoma izbral novo leto. Odločil se je, da bo januarček, morda je tako bolje, vsaj vse življenje bo leto mlajši,« se je nasmejala **Karmen Podgoršek** in dodala, da jima očka pri porodu ni pomagal, saj je doma čuval starejšega sinčka. »Morda smo tudi zato hitreje opravili.«

prav vse za čim bolj strokovno delo in dobro počutje mamic in novorojenčkov. Lani so zagotovili stalno prisotnost neonatologa v porodnišnici, tako da specialista za oskrbo novorojenčev 24 ur dnevno vseh 365 dni v letu ob obeh kliničnih centrih zagotavljajo le še v

Celju. »Za letos pa obljubljam – in upam, da bom januarja 2016 to lahko potrdil – da bomo zagotovili redno obporodno anelgezijo, torej da bo ta posebna oblika lajšanja bolečin odslej na voljo vsem porodnicam.«

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Programi bodo podvojili

ROGATEC – Zavod za kulturo, turizem in razvoj je lani izpolnil zastavljene načrte. Letos bo največji zalogaj oživitve centra domačih in umetnostnih obrti v obnovljenem delu dvorca Strmol.

Zavod je bil lani aktiven na področju ohranjanja kulturne dediščine. Spodbudne so tudi številke o porastu obiskovalcev. Od leta 2013 se je njihovo število povečalo za približno osem odstotkov. To pomeni, da je Rogatec v enem od programov zavoda minulo leto obiskalo več kot 18 tisoč ljudi. Približno 13 tisoč prišlekov si je ogledalo muzej na prostem, približno pet tisoč ljudi pa dvorec Strmol. Direktor zavoda Vili Bukšek je pojasnil, da bo letos največji zalogaj vzpostavitev centra domačih in umetnostnih obrti v vzhodnem in zahodnem delu gospodarskega poslopja dvorca Strmol. S tem ko bodo obnovljenim prostorom dali vsebino, bodo v zavodu obseg programa za obiskovalce občine skoraj podvojili. TV

Plusi in minusi

RADEČE – Župan **Tomaž Režun** pravi, da je minulo leto v občini najbolj zaznamovala obuditev podjetja Radeče papir Nova. Sodelavce občinske uprave pa prve dni letošnjega leta zaposluje priprava predloga proračuna, kjer brez zategovanja pasu ne bo šlo.

Tomaž Režun je pojasnil, da je radeška papirnica znova največji zaposlovalac v občini, z njenim zagonom pa se je brezposelnost tam zmanjšala za sedem odstotkov. Občina se po besedah radeškega župana sicer sooča z manjšimi likvidnostnimi težavami, zaradi česar je leta 2014 prejela posojilo v višini skoraj pol milijona evrov. Zato bo predlog proračuna za letošnje leto naravnano varčevalno, občina se bo z društvi in javnimi zavodi dogovorila o potrebnih prihrankih, da bo tako uspešno prebrodila nastale razmere. TV

Zaradi pritožbe le vršilec dolžnosti

PREBOLD – Kot vršilec dolžnosti tajnika občinske uprave je v ponedeljek začel na preboldski občini delati **Jure Vrhovec**.

Na javni razpis je prispelo 93 prijav, od tega je bilo 31 ustreznih in popolnih. Deset najustreznejših kandidatov je komisija povabila na razgovor in preizkus usposobljenosti ter nato županu predlagala dva kandidata, med katerima je izbral Jureta Vrhovca. Zaradi pritožbe dveh kandidatov Vrhovec delo opravlja kot vršilec dolžnosti. Pritožbo rešujejo pristojne službe v državni komisiji za pritožbe. SO

Dobre želje kolednikov

LAŠKO – Domove Laščanov te dni obiskujejo tamkajšnji koledniki. Tako ohranjajo izročilo tistih, ki so nekoč na prelomu leta in okrog božiča hodili od vrat do vrat, prepevali nabožne pesmi in ljudem voščili srečno in zdravo novo leto.

V Laškem tradicijo prenašanja voščil po domovih ohranja tamkajšnje društvo kolednikov in »ofirovcev«. Predsednik društva **Valentin Deželak** je pojasnil, da koledniška dediščina izvira iz časov, ko je bilo za naš prostor značilno pomanjkanje hrane. Te so imeli v izobilju le veliki kmetje, manjši kmetje in dninarji pa so, sploh pozimi, večkrat občutili lakoto. Medtem ko so ljudem voščili, so prosili tudi za kos kruha, pest suhega sadja, prgišče orgehov, če so prejeli še kaj denarja, pa so še lažje nahranili svoje lačne družine. Društvo povezuje osem članov, vendar domove ob novem letu obiskujejo le moški. Spoštujejo namreč vražo, da mora za srečo v letu hišni prag najprej prestopiti močnejši spol. TV

Janina pozdravila smučarje

ROGAŠKA SLATINA – Minulo soboto so se smučarji prvič v tem letu popeljali po najnižje ležečem smučišču v državi. To je smučišče **Janina**, ki leži na nadmorski višini 362 metrov.

Člani Smučarskega kluba Rogaška Slatina so smučišče več dni intenzivno zasneževali. Predsednik kluba **Leopold Furlinger** je povedal, da so naredili približno 15 tisoč kubičnih metrov kompaktnega snega in pripravili vlečnico. Poudaril je, da tudi ob kakšnem dnevu dežja smuka ne bo ogrožena, saj je snežna odeja dovolj debela. Težave lahko nastanejo ob ponovitvi lanskih razmer, ko so se temperature več tednov zapovrstjo gibale okoli 15 stopinj Celzija. So pa na smučišču **Janina** že začeli šolo smučanja in alpsko šolo za bolj izkušene smučarje. TV

Polepšali so jim dan

POLZELA – Potem ko je **Krajevna organizacija Rdečega križa Polzela** decembra že tradicionalno obiskala starejše občane, starejše od 85 let, je v ponedeljek z župnijsko karitas razveselila še oskrbovance polzelskega doma starejših občanov.

Osnovni namen že tradicionalne akcije je polepšati dan starejšim Polzelanom in jim s tem pokazati, da niso sami. Prostovoljci so zadnji mesec v preteklem letu poklepotali in obdarili 85 občanov ter v ponedeljek še 30, kolikor jih živi v domu starejših. Pozabili niso niti na ostale oskrbovance, ki so jim prav tako izročili simbolična darila. Obisk so sklenili s kulturnim programom, v katerem so sodelovali **Ana** in **Rok Bastl** ter **Franci Ožir**. ŠO

»Preprosto: ne najdem besed. Občutki so neizmerno lepi, ne da se jih opisati,« je **Marisa Alić** k sebi stiskala prvorojenca **Ismaila**, zadnjega lani rojenega fantka v Sloveniji.

Novo leto, nove dajatve

Ukrepi vlade za krpanje proračunske luknje bodo podražili življenje, dražje bo tudi poslovanje podjetij

Če drži, da se po jutru dan pozna, leto 2015 ne za gospodarstvo ne za državljane ne bo nič boljše, kot je bilo leto 2014. Ukrepi, ki jih je sprejela vlada, da bi zakrpalala luknjo v državnem proračunu, bodo podražili življenje posameznikov in poslovanje podjetij. Zvišale so se okoljske dajatve, višja sta davek na zavarovalne posle in davek na finančne storitve, kmalu bo bolj obdavčeno tudi delo študentov.

Novo leto je prineslo tudi dodatno administrativno oviro pri trgovanju z nepremičninami ter vrednotnice za vse, ki želijo v obliki osebne dopolnilnega dela tržiti različne storitve. Vendar to še ni konec. Prej ali slej lahko pričakujemo še davek na nepremičnine.

Okoljske dajatve

Največ prahu je dvignila višja okoljska taksa, s katero je vlada dodatno obremenila energente, ta ukrep pa bodo plačali vsi uporabniki bencina, nafte, plina in elektrike. Z novimi okoljskimi dajatvami naj bi država letos zbrala 27 milijonov evrov, od tega bodo energetske intenzivna

podjetja dodatno obremenjena za 4,8 milijona evrov. Po prvotnem predlogu bi morala energetske intenzivna podjetja plačati kar 30 milijonov evrov dodatnih okoljskih dajatev. Zdaj se bo podjetjem zaradi višje okoljske takse elektrika podražila za 0,84 odstotka, plin pa za 0,15 odstotka. Vsem nam se bo elektrika podražila za 0,22 odstotka, plin pa 0,34 odstotka. Vendar to velja le za leto 2015, že prihodnje leto naj bi nas ta prispevek stal še več.

Davek na položnice

Prvega januarja sta se povišala tudi davka, ki bremenita bančne provizije in zavarovalne premije. Z novelama Zakonov o davku na finančne storitve in o davku od prometa zavarovalnih poslov želi namreč vlada dobiti dodatne proračunske prihodke, potem ko je z letom 2014 prenehal veljati Zakon o davku na bilančno vsoto bank.

Banke, hranilnice in zavarovalnice so doslej od teh storitev obračunavale davek v višini 6,5 odstotka, po novem je za dve odstotni točki

višji in znaša torej 8,5 odstotka. Davek se obračunava tako rekoč na vse provizije, ki jih banke zaračunavajo strankam, to je za dvige na bankomatih, plačilo položnic, odobritev posojila ali izdajo garancije, bremeni pa tudi storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov.

Davek na finančne storitve, imenovan tudi davek na položnice, so banke in hranilnice začele obračunavati spomladi 2013. Lani je proračunu zagotovil 32 milijonov evrov prihodkov, letos država pričakuje 13 milijonov evrov več. Zaradi davka od prometa zavarovalnih poslov, ki je bil uveden leta 1999, se je lani v državni proračun steklo 63 milijonov evrov, od zvišanja davčne stopnje pa si vlada obeta za približno 17 milijonov evrov večji izplen. Skupni finančni učinek povišanega davka bo torej približno 30 milijonov evrov letno.

Da bodo dvig davka prevailili na stranke, to je na prebivalstvo in gospodarstvo, so v zavarovalnicah že potrdili, svojo tarifo so novi davčni stopnji prilagodili tudi že v Novi Ljubljanski banki. S 1. januarjem cen storitev še

niso spremenili v Banki Koper, v Novi Kreditni banki Maribor so napovedali, da bodo nadomestila za plačilo položnic zvišali 1. marca.

Energetske izkaznice

Novo leto je prineslo po mnenju mnogih še eno administrativno oviro pri trgovanju z nepremičninami. Medtem ko so energetske izkaznice že obvezne pri prodaji hiš ali stanovanj oziroma pri njihovi oddaji v najem za več kot leto, so s 1. januarjem začele veljati še globe, če pri oglaševanju ni navedenih energijskih kazalnikov iz energetske izkaznice. Lastnike, ki tega ne bodo navedli, lahko doleti 250 evrov kazni. Nepremičninska agencija, ki oglase objavlja, pa tvega kazni, če inšpektorji ugotovijo zavajajoče oglaševanje. Globe znašajo od 600 do 2.500 evrov.

Energetske značilnosti stavbe je torej od 1. januarja treba navajati pri oglaševanju prodaje ali oddaje v dolgoročni najem, od 24. februarja pa bo treba pri prodaji ali oddaji nepremičnine izkaznico tudi predložiti. Energetsko izkaznico je treba pridobiti tudi za vse nove stavbe in za vse javne stavbe, ki imajo površino večjo od 500 kvadratnih metrov. Od 9. julija se bo površina zmanjšala na 250 kvadratnih metrov.

Osebno dopolnilno delo

S 1. januarjem je v celoti začel veljati Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno. Veljati je namreč začel tudi sistem vrednotnic za osebno dopolnilno delo, s katerim želi vlada zmanjšati obseg sive ekonomije in pobrati še dodatne dajatve. Prav dela, ki sodijo pod osebno dopolnilna dela, se namreč najpogosteje opravljajo na črno. Po novem se bo

tako moral vsak, ki bo želel opravljati osebno dopolnilno delo, prigrasiti na Agenciji za javnopravne evidence in storitve, in sicer prek njene spletne strani, ali pa to osebno urediti na upravni enoti.

Uvedba vrednotnic neposredno zadeva veliko ljudi. Po zadnjih podatkih jih to vrsto dela opravlja nekaj manj kot 10 tisoč. Osebna dopolnilna dela so občasna dela, ki niso tako dobičkonosna, da bi se izplačalo ustanovljati s. p. ali družbo z omejeno odgovornostjo. Posamezniki jih opravljajo kot pomoč na domu (pomoč pri gospodinjstvih delih, varstvo otrok, pomoč starejšim, pomoč pri urejanju vrtov in vzdrževanju nepremičnin), sem sodijo tudi nabiranje gozdnih sadežev, izdelovanje predmetov domače obrti, inštruiranje, prevajalske ali lektorske storitve in podobno.

Če boste torej želeli naročiti delo, boste na spletu ali upravni enoti dali svoje podatke, s seznama izbrali izvajalca ter kupili vrednotnico. V primeru, da naročnik storitve ni znan, denimo pri izdelovanju in prodaji izdelkov domače obrti, si bo moral vrednotnico kupiti izvajalec sam. Na enega izvajalca pride na mesec ena vrednotnica, ki bo stala devet evrov. Sedem evrov bo šlo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, dva evra pa za zdravstveno zavarovanje izvajalca. Ena vrednotnica pomeni en dan pokojninske dobe.

Za zdaj je vrednotnice mogoče kupiti le na upravnih enotah. Prek spletnega portala e-uprava pa bo ta možnost na voljo šele v prihodnjih mesecih.

Študentsko delo

Kmalu bo precej bolj kot prejšnja leta obremenjeno tudi delo študentov. Zaradi socialnih prispevkov se bo skupna davčna obremenitev

študentskega dela z dobrih 30 dvignila na dobrih 49 odstotkov. Spremembe bodo začele veljati 1. februarja. V združenju delodajalcev so že izračunali, da naj bi se zaradi upoštevanja pokojninske dobe in uvedbe minimalne urne postavke, ki bo znašala 4,5 evra bruto oziroma 3,8 evra neto, študentsko delo podražilo za 25 odstotkov.

Študentsko delo bo po novem urejeno tako, da se bo upoštevalo tudi pri pokojninski dobi. Prispevke v pokojninsko blagajno bodo morali plačevati tako delodajalci kot delojemalci oziroma dijaki in študenti, poleg tega bodo delodajalci plačevali še prispevek za zdravstveno zavarovanje, pa koncesijsko dajatev za proračunski sklad ministrstva, za študentsko organizacijo in posrednike dela študentom. S takšnim plačevanjem prispevkov naj bi država oziroma njene blagajne pobrale za dobrih 51 milijonov evrov več denarja.

Še nepremičninski davek in davčne blagajne

Naštete nove dajatve in spremembe pa še zdaleč niso vse, kar nas čaka letos. Vlada je namreč že napovedala oživitve razprave o davku na nepremičnine ter davčne blagajne, ki naj bi jih uvedla s 1. septembrom. O davčnih blagajnah se je razmišljalo že pred štirimi leti, ko je takratna vlada ocenila, da davčni zavezanci, ki poslujejo z gotovino, na leto utajijo okrog 130 milijonov evrov davka na dodano vrednost. Zaradi nasprotovanja gospodarstva je vlada načrte opustila. Davčne blagajne so pravzaprav običajne registrske blagajne, le da so nadgrajene s posebno nadzorno enoto, ki onemogoča naknadno spreminjanje podatkov na računih.

JANJA INTIHAR

Ročnik rešuje podjetja

Velenjski poslovnež Tomaž Ročnik, ki je pomemben lastnik celjskega Klasja, poskuša v zadnjih tednih tudi svoja ostala podjetja reševati z vlaganjem predlogov za prisilne poravnave.

Sredi lanskega decembra je sodišče na njegov predlog že uvedlo prisilno poravnavo v podjetju Toming-Consulting, ki se ukvarja z nepremičninsko dejavnostjo. V teh dneh je sodišče začelo tudi postopek poenostavljene prisilne poravnave v Ročnikovi družbi Fraktal-Consulting. Ta družba je pomemben lastnik Millcom skupine, ki je med večjimi lastniki celjskega Klasja in Pekarne Ptuj.

Preko Fraktal-Consultinga ima Tomaž Ročnik v lasti

tudi približno 13 odstotkov Term Topolšica. JJ

Vse najboljše

VSE NAJBOLJŠE V MESTU IGRAČ

od 8. do 11. januarja

- predstave,
- plesno glasbene animacije,
- fotografiranje in rajanje z Nodijem,
- nagradna žrebanja

Vsak dan ob 10. uri:
NODIJEV KINO V DRUŽBI NODIJA

www.city-center.si

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki
080 16 17 | www.energetika-ce.si

Tudi Magistrata ni več

Na zadnji dan leta 2014 se je končala zgodba ene poslednjih celjskih prodajal z dolgo tradicijo. Vrata je morala zapreti mesnica Magistrat na Prešernovi ulici, ki je na tem mestu, s sicer različnimi ponudniki, delovala več kot pol stoletja.

Mesnica Magistrat je bila ves čas večinoma »šentjurska«, saj so v njej Celjanom ponujala meso in mesne izdelke podjetja, ki so zrasla iz Kmetijske zadruge Šentjur in kasneje postala plen različnih prevzemov. Nazadnje je sodila pod okrilje Farm Ihan oziroma njene hčerinske družbe v Šentjurju. Direktor te družbe **Robert Soban** je povedal, da so z zaprtjem celjske mesnice odlašali kar nekaj časa in postopoma zmanjševali število zaposlenih, vendar se jim računica nikakor ni izšla. »Nakupov je bilo sicer veliko, izkupiček od njih pa prenizek,« ukinitvev mesnice opravičuje Soban.

JI, foto: SHERPA

Franci Kotnik o željah in pričakovanjih v novem letu:

»V letu 2015 si bomo prizadevali, da bi se pogoji za gospodarjenje izboljšali, da bi ponovno začeli odpirati nova delovna mesta. Prepričani smo, da so priložnosti zlasti v podjetništvu, in sicer za zaposlitve tistih, ki so ostali brez dela, in tudi za mlajše generacije, ki šele končujejo šolanje.«

Rast je bolj statistična kot znak, da je konec krize

Franci Kotnik, direktor Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice o kondiciji gospodarstva v regiji

Minulo leto je bilo za gospodarstvenike v državi in regiji zelo razgibano. Ob prvih znakih okrevanja po daljšem obdobju svetovne gospodarske krize sta se pojavila rusko-ukrajinska kriza in padec rublja, medtem ko se je doma zamenjala vlada in smo dolgo iskali gospodarskega ministra.

Kako je vse to vplivalo na regijsko gospodarstvo, v kakšni kondiciji nasploh je bilo v letu 2014 in kakšni so obeti za letos? O tem smo se pogovarjali s Francijem Kotnikom, direktorjem Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice (SŠGZS).

Kaj bi rekli o »krvni sliki« gospodarstva na področju delovanja zbornice v minulem letu?

Razmere v gospodarstvu Savinjsko-šaleške subregije ocenjujem kot relativno stabilno. Moramo upoštevati, da skoraj dve tretjini našega gospodarstva tako po številu zaposlenih kot po obsegu prihodkov predstavlja predelovalna dejavnost. Gre za panogo, ki je izrazito usmerjena v izvoz, ni v tolikšni meri odvisna od stagnacije domačega povpraševanja in zato posluje nadpovprečno uspešno za slovenske razmere. V zadnjem času opažamo precej pereče razmere v energetiki. Že v letu 2013 se je sektor premoženstva soočil z veliko izgubo. Letos so se zaradi bistveno nižjih cen elektrike na mednarodnih trgih pojavili problemi tudi v sektorju proizvodnje električne energije. To povzroča motnje v poslovanju tako Termoelektrarne Šoštanj kot Holdinga Slovenskih elektrarn.

Kako je s panogo gradbeništva? So že vidni znaki njenega »pobiranja«?

Gradbeništvo je tretja največja panoga v naši regiji. Združuje 9 odstotkov gospodarstva po številu zaposlenih in 5 odstotkov po številu prihodkov. Ta panoga v zadnjem času beleži rast, kar je spodbudno. Žal na drugi strani ne moremo govoriti o tem, da bi se število delovnih mest v zadnjem obdobju bistveno povečalo. Gospodarstvo naše regije je v letih od začetka krize, od leta 2008 do lanskega leta,

izgubilo približno 5 tisoč delovnih mest. Kako povečati število delovnih mest in omogočiti zaposlovanje zlasti mlajše generacije ki najbolj izrazito čuti posledice te krize, bo za regijsko gospodarstvo v prihodnje največji izziv.

Omenili ste gospodarsko rast, o njej govorimo na ravni celotne države. Ali se odraža tudi v regijskem gospodarstvu?

Ocenjujem, gre bolj za statistične kazalce kot da bi rast dejansko odražala korenitejšo premiko na gospodarskem področju. Čeprav so bila podjetja s področja predelovalnih dejavnosti, ki so motor našega gospodarstva, soočena z upadanjem povpraševanja predvsem zaradi rusko-ukrajinske krize. Tudi nekateri evropski trgi so se v tem času začeli ohlajati. Ugotavljam, da zaradi tega izvoz kljub temu ne pada, ampak raste. S tega vidika smo lahko zadovoljni. Nikakor pa se ne bi smeli predajati navdušenju, češ da je krize v Sloveniji že konec.

V regiji sta tudi podjetji, ki veliko delujeta na ruskem trgu – govorim o Gorenju in BSH. Kako se odraža padec rublja pri njunem poslovanju?

Sodeč po pogovoru z vodilnimi iz obeh družb, so težave zaradi padca rublja kar resne. Ampak ta podjetja so na drugi strani tudi izrazito globalna. Gorenje je na primer s svojimi izpostavami neposredno navzoče v več kot stotih državah po svetu, zato intenzivno preusmerja prodajne kanale na tiste trge, kjer tovrstnih problemov ni. Mislim, da na letni ravni posledice ne bodo tako drastične. Tisto, kar omenjeni gospodarski družbi navajata kot največjo oviro pri svojem razvoju, je neustrezna prometna infrastruktura v regiji.

Da se gradnja tretje razvojne osi ne premakne z mrtve točke, je bila ena ključnih zahtev, ki ste jih v vaši zbornici naslovili na vlado Mira Cerarja. Ali je bil glede tega sploh storjen kakšen premik v minulem letu?

Na več delovnih srečanjih so seznanili ministre in nji-

hove najožje sodelavce. Sodeč po zadnjih pogovorih, smo lahko zadovoljni do te mere, da so se z vprašanjem resno soočili in da tudi iščejo ustrezne rešitve. Računamo na to, da bodo držali besedo. Žal je v preteklosti nekateri ministri niso, čeprav so nam marsikaj obljubljali. Še lani spomladi, ko je bil na obisku v naši zbornici v Velenju minister za infrastrukturo Samo Omrzel, smo bili deležni obljub. A se potem zaradi padca vlade Alenke Bratušek ponovno ni zgodilo nič. Zaostrili smo dialog in zelo jasno povedali, da je igric s tretjo razvojno osjo konec. Če se v prihodnje ne bo zgodilo nič, bo moral nekdo odgovarjati za to, če bodo podjetja začela delovna mesta iz Savinjsko-šaleške regije seliti drugam, kjer ponujajo bolj konkurenčno poslovno okolje z boljšo infrastrukturo.

Kako po stotih dneh vladanja ocenjujete ukrepe vlade za spodbujanje poslovnega okolja in kako ti vplivajo na regijsko gospodarstvo?

Za prve poteze vlade ne moremo dati pozitivne ocene. Nenazadnje imamo šele nekaj tednov gospodarske-

ga ministra. Veseli smo in si veliko obetamo od tega, da je novi minister prišel iz gospodarstva, da je človek, ki dobro pozna tudi gospodarstvo naše regije. Da je to človek, ki ima veliko izkušenj tako na domačem kot tudi na mednarodnem trgu. O izboljšanju poslovnega okolja žal ne moremo govoriti, kvečjemu obratno. V zbornici smo bili soočeni s tem, da je vlada želela oziroma na nekaterih področjih še vedno želi gospodarstvo dodatno obremeniti. In s tem zkrpati prazen prostor v proračunski vreči, ki ga ni uspela zapolniti z drugimi predvidenimi ukrepi. GZS se je tovrstnim poskusom odločno uprla in zaradi tega prekinila pogajanja o socialnem sporazumu. Prav tako je zaostriala dialog do te mere, da je uspela pred nedavnim na ljubljanske ulice pripeljati skupaj tako podjetnike, gospodarstvenike kot tudi predstavnike sindikatov. Prepričani smo, da vsakršno dodatno obremenjevanje gospodarstva ne pride v poštev, saj bi dolgoročno to imelo zelo negativne posledice.

ROBERT GORJANC
Foto: arhiv NT (GrupA)

Po več desetletjih je vrata zaprla mesnica Magistrat, kar je nekatere starejše Celjane ganilo celo do solz.

Kmalu znane slabe terjatev Banke Celje

Seznam slabih terjatev, ki jih je Banka Celje prenesla na Družbo za upravljanje terjatev bank, še ni javen. Znano pa je, da znaša nominalna vrednost prenesenih terjatev približno 400 milijonov evrov.

Slaba banka je od Banke Celje prevzela 94 terjatev, šest kapitalskih deležev in eno obveznico. Kot so pred koncem leta povedali v Družbi za upravljanje terjatev bank, naj bi pravni in knjigovodski prenos terjatev in deležev izvedli še v letu 2014, dokumentacija pa bo v celoti prenesena predvidoma do konca letošnjega februarja. Med večjimi terjatvami bodo zagotovo dolgovi, ki so jih v celjski banki pustili cerkveni Zvonovi, gradbena podjetja in tudi Rimske terme.

JI

Poslovna telefonija
zanesljiva in cenovno ugodna
klicni center internet
IP telefonija po vaši meri

082 800 820
www.novatel.si

novatel
Vaša lokalna in globalna operater priznane poslovne telefonije

Popravek

V Novem tedniku 18. 12. 2014 smo v članku Povzročitelja še iščejo napačno navedli, da je država lastnica zemljišča, kjer so nedovoljeno odloženi odpadki (Bukovžlak, par. številka 115/1, k. o. o. Teharje). Navedeno zemljišče je v privatni lasti, so opozorili z ministrstva za okolje.

simbio
vrtnarstvo

UREJANJE OKOLICE, od ideje do izvedbe:

- * zasaditve
- * vzdrževanje vrtov
- * načrtovanje in svetovanje

Simbio, d.o.o. | Teharska 49 | 3000 Celje | Mob.: +386 (0) 31 520 385
| Fax: +386 (3) 425 64 12 | vrtnarstvo@simbio.si | www.simbio.si

novi tednik radio celje

Podjetje za časopisno in radijsko dejavnost, d. o. o.

razpisuje delovno mesto

VODJE MARKETINGA

Od vas pričakujemo:

- visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri
- vsaj 5 let delovnih izkušenj na področju marketinga, od tega najmanj 3 leta pri vodstvenih delih
- organizacijske in vodstvene sposobnosti, delo v skupini
- samoiniciativnost, kreativnost
- znanje tujega jezika (angleščina ali nemščina)
- vozniški izpit B-kategorije
- lasten prevoz

Nudimo:

- delo v podjetju z večdesetletno tradicijo
- možnost osebnega razvoja in stimulativen plačila

Kandidati oddajte pisno prijavo do 20. 1. 2015 na naslov:

Novi tednik in Radio Celje, d. o. o., za razpis,
Prešernova 19, 3000 Celje.

Nov center za promocijo turizma

Z novo stavbo tudi prodaja spominkov

PODČETRTEK – Na mestu nekdanje stavbe Turistično informacijskega centra (Tic) Podčetrtek v središču Podčetrška stoji povsem nova in že na videz precej moderna stavba, ki je svoja vrata uradno odprla prejšnji teden. Gradnja nove stavbe je bila nujna, saj je prejšnji več kot 40 let stari montažni stavbi že potekel rok trajanja. Nova stavba naj bi še bolj povezala občine Podčetrtek, Kozje in Bistrica ob Sotli, ki so za namen promocije turizma vzpostavile skupno lokalno turistično organizacijo.

Gradnja Tica je stala približno 150 tisoč evrov. Od tega je država sofinancirala približno 42 tisoč evrov, ostalo, približno 108 tisoč evrov, je zagotovila Občina Podčetrtek. Dela je izvedlo gradbeno podjetje Ges iz Rogaške Slatine. V stavbi je dovolj prostora za velik informacijski pult in obilico promocijskega gradiva. Novost, ki jo v primerjavi s prejšnjo stavbo omogoča nova, je prodaja spominkov. Teh do zdaj – kljub temu da so turisti po njih precej povpraševali – tudi zaradi pomanjkanja prostora ni bilo možno prodajati. Turisti lahko tako od novega leta v Ticu kupujejo izdelke in pridelke

Nova stavba, v kateri je našel svoje mesto Turistično informacijski center Podčetrtek, je že na zunaj precej sodobna.

lokalnih obrtnikov oziroma pridelovalcev. Kot dodaja Boštjan Misja, direktor Turizma Podčetrtek, Bistrica ob Sotli in Kozje, so na voljo najboljše izdelki lokalnih ponudnikov. Posebnega razpisa za spominke sicer niso izvedli, a so, kot pravi Misja, vsi obrtniki oziroma pridelovalci

preverjeni, prav tako imajo vsi potrebno dokumentacijo.

Rast pri izletih in nočitvah

Boštjan Misja je ob odprtju poudaril, da je novi Tic, čeprav leži v občini Podčetrtek, pomemben tudi za ostali občini in razvoj turizma na

območju vseh treh občin. Misja je s preteklim letom zadovoljen, saj so v lokalni turistični organizaciji zaznali rast pri prodaji posameznih storitev, kot so izleti in nočitve. »Kot upravljavec večnamenske športne dvorane smo imeli vsak mesec koncert ali kakšen dogodek, že

za to leto pa smo dogovorjeni za osem koncertov. Najbolj vesel sem, da smo tudi v pridruženih občinah Bistrica ob Sotli in Kozje nekako našli svoje mesto. Ljudje nam počasi začnejo zaupati in se obračajo na nas, mi pa jim pomagamo,« je še o uspehih prejšnjega leta povedal Boštjan Misja. V tem letu bodo več pozornosti namenili tudi organizaciji prireditvev v občinah Bistrica ob Sotli in Kozje.

Povezovanje občin pri promociji

Župan Občine Podčetrtek Peter Misja si želi, da bi Tic postal center promocije turizma in mesto, kjer bodo tako turisti kot domačini našli vse potrebne informacije. »Glede na to, da smo turistična občina, se mi zdi izjemno pomembno, da imamo primerno turistično točko za vstop v kraj,« pravi Misja in dodaja, da je bila stara stavba do zdaj edini črni madež v sicer urejenem kraju. Velik uspeh na področju turizma naj bi bila uresničitev pobude nekdanjega direktorja Term Olimia Zdravka Počivalška, da se Turizmu Podčetrtek priključita še občini Kozje in Bistrica ob Sotli. Odprtje novega Tica sta poz-

dravila tudi županja Občine Kozje Milenca Krajnc in župan Občine Bistrica ob Sotli Franjo Debelak, ki menita, da bo nov prostor še bolj povezal občine pri skupnem promoviranju in trženju turizma.

Neizkoriščen potencial

Gospodarski minister in nekdanji direktor Term Olimia ter pobudnik združene lokalne turistične organizacije Zdravko Počivalšek je na odprtju izpostavil pomen in potencial turizma. »Turizem predstavlja 12 odstotkov bruto domačega proizvoda, predstavlja tudi 40 odstotkov izvoza storitev, 2 milijardi evrov prilivov od tujkega turizma, 250 milijonov pobrane DDV in 45 tisoč neposredno zaposlenih,« je podatke nainizal Počivalšek. Podčetrškega in slatinskega župana je pozval, naj nadaljujeta dejavnosti za ponovno ožvitev Vonarskega jezera, ki bi lahko predstavljala enega pomembnejših stebrov slovenskega turizma. Pri prizadevanjih za ožvitev Vonarskega jezera bodo pomagali tudi na gospodarskem ministrstvu, je obljubil Počivalšek.

JERICA POTOČNIK
Foto: JP

NA KRATKO

Ne upajo napovedovati

VOJNIK – V občini si za sprejem novega občinskega prostorskega načrta prizadevajo že šest let. Za nov prostorski načrt je bila pred novim letom potrjena še študija širših protiplovnih ukrepov v tej občini.

V občinski upravi računajo, da bi občinski prostorski načrt lahko bil sprejet v letu 2015, vendar si tega ne upajo napovedovati. Z ministrstva za okolje in prostor se namreč pojavljajo vedno nove zahteve, zaradi česar se pritožujejo tudi v drugih občinah. Med drugim se med postopkom sprejemanja spreminja zakonodaja. Za dokončanje novega prostorskega načrta potrebuje Občina Vojnik še nekaj soglasij, nato bo sledila še javna razgrnitev.

Sprejetje občinskega prostorskega načrta je za občine velikega pomena, saj je to temeljna prostorska listina. Z njo so določeni cilji in izhodišča prostorskega razvoja občine, načrtujejo lahko lokalne prostorske ureditve in določijo pogoje za umeščanje stavb v prostor. V občini Vojnik bo nov občinski prostorski načrt že tretji, odkar je nastala nova občina.

BJ

Novo prireditveno prizorišče

DOBRNA – V kraju se je decembra uveljavilo novo prireditveno prizorišče, ki je prispevalo k bogatejšemu prazničnemu utripu kraja. V novem hotelu Triglav so pripravili več prireditvev, ki so bile namenjene vsem občanom. Prireditve so bile brezplačne.

V dneh pred božičem je bil na terasi nastop otroškega zborčka domačega vrtca, ko so otroci peli in krasili božična drevesa. Za dan samostojnosti in enotnosti so za najmlajše pripravili kulinarično delavnico, kjer so z babico Ivanko pripravljali testo, pekli kruh in se veselo družili. Za zadnjo decembrsko nedeljo so napovedali koncert domačih harmonikarjev, vendar je zaradi izrednih vremenskih razmer odpadel. Prvi dan novega leta so pripravili še skupni novoletni sprehod, z ogledom hiše kulturne dediščine, kjer je shranjena Polenikova zbirka starin.

Poleg brezplačnih prireditvev so v Triglavu med drugim pripravili silvestrsko večerjo in naslednji dan še novoletni ples.

BJ

Ob županovem abrahamu

ŠTORE – V kulturnem domu je bil tradicionalni letni koncert Pihalnega orkestra štorskih železarjev, ki povezuje petinštirideset glasbenikov.

Pihalni orkester se je predstavil z različno glasbo, od slovenske napolitnice do domače in tuje filmske glasbe. Citrarka Kaja Zorc je zaigrala melodije iz filma Cvetje v jeseni, gost koncerta pa je bil pevec Edvin Fliser, ki se je uveljavil v zlatih letih slovenske popevke. Predstavil je svoje večno zelene melodije. Prav tako je nastopila skupina Kvatropirci, ki je med drugim predstavila dalmatinske skladbe. Na koncu so se vsi nastopajoči poslovili od leta 2014 z večno zeleno skladbo Silvestrski poljub. Presenečenje večera je bila počastitev abrahama župana Mirana Jurkoška. Slavlencu so vsi v dvorani zapeli, tudi torta in penina nista manjkali. Na letnem koncertu je prvič nastopilo pet novih članov pihalnega orkestra.

BJ

Pluženje snega do treh hiš

DOBJE – Na zimske razmere so se pripravili tudi v občini Dobje. Kot je povedal župan Leskovšek, v sezonah, ki so s snegom bolj radodarne, temu strošku namenijo zajeten del proračuna. Vsako leto se srečujejo tudi z novimi pobudami in zahtevami po pluženju lokalnih cest.

Na eni zadnjih sej občinskega sveta so svetniki tudi za prihodnje sklenili, da bo občina javno pluženje izvajala do vseh zaselkov z vsaj tremi hišami. Izjema so ostareli, ki potrebujejo urejen dovoz zaradi zdravstvenih razlogov. Ostalim zagotavljajo nekaj povračila materialnih stroškov. Če bi občina zagotovila pluženje do vseh občanov, bi morala predvidena proračunska sredstva za zimsko službo podvojiti.

StO

Pokopališča potrebna obnove

ŠMARJE PRI JELŠAH – Občina je zadnja leta obnavljala mrliške vežice v krajevnih skupnostih, zdaj pa jo čaka še obnova pokopališč. Nekatera namreč ležijo na zelo strmih pobočjih.

Urejenost pokopališča je najslabša na Svetem Štefanu, kjer svojci do določenih grobov ne morejo, ne da bi ob tem stopili na sosednje. Vodja oddelka za okolje in prostor v šmarski občinski upravi Peter Planinšek je povedal, da za obnovu pokopališča na Svetem Štefanu že nastaja ureditvena skica, po kateri naj bi bil opravljen popis del, nato pa izbran izvajalec, ki bo opravil dela. Po obnovi kliče tudi pokopališče na Sladki Gori, kjer bo potrebna tudi razširitev, v krajevni skupnosti Šentvid pa je problematična strma pot do pokopališča, ki je pozimi nevarna predvsem za starejše krajane.

TV

Dogovora še ni

ZREČE – Plaz v naselju Križevci bi lahko v prihodnje ogrožal stanovanjske hiše in dostop do njih. Vzrokov za sprožitev plazu je več, od urejanja zemljišča do močnega deževja v letošnjem letu. Občina bo lahko pokrila le del stroškov.

Zreška občina se je lotila sanacije plazu v naselju Križevci. Nekaj dokumentacije je že pripravila, pravi župan Boris Podvršnik. Stroški sanacije plazu se po prvih ocenah gibljejo od 40 do 50 tisoč evrov. Občina je sicer pripravljena sofinancirati sanacijo, del stroškov pa naj bi pokrili lastniki okoliških stavb oziroma nepremičnin ter krajevna skupnost. Dogovora, kako si bodo razdelili stroške, zaenkrat še ni. V občini imajo sicer še enajst podobnih plazov, pravi Podvršnik. Letno sanirajo od dva do tri plazove. Največ plazov, ki potrebujejo sanacijo, je sicer ob cesti Loška Gora-Skomarje.

JP

Naložbe ostajajo

LJUBNO OB SAVINJI – Osnutek občinskega proračuna za leto 2015, ki ga je občinski svet sprejel pred novim letom, je v javni razpravi. V njem je predvidenih 3,6 milijona evrov prihodkov, kar je podobno kot leta 2014.

V osnutek proračuna je uvrščenih več naložb, med njimi so konec gradnje kanalizacije v Radmirju, sanacija Okoninskega potoka in začetek modernizacije ceste Ločica-Praprotnica. V proračun so prav tako uvrstili obsežno posodobitev skalalnega centra, za kar je predvideno zadolževanje v višini 1,3 milijona evrov. Za različne naložbe je tako namenjenih kar 60 odstotkov odhodkov. Med razpravo v občinskem svetu je več svetnikov motilo, ker ni v proračunu med naložbami urejanja ceste na Mrzlem vrhu. Ena od svetnic je bila tudi kritična do tega, ker naj bi občina zaradi varčevanja namenila za društva manj denarja.

BJ

Ne le potica, tudi potratni Savinjšani

Šolski avtobus vozi v isto smer kar štirikrat na dan

LJUBNO OB SAVINJI – »V to si ne upa nihče drezati!« pravi občan Ljubnega, ki ga moti razkošje, ki si ga privoščijo v njegovi občini. V tej občini vozi šolski avtobus v isti smeri zjutraj kar trikrat, popoldne vozi v obratni smeri celo štirikrat. To seveda ni v skladu s finančnimi možnostmi ljubenske občine in njenih davkoplačevalcev, ki morajo vse to plačati.

Prevoze šolarjev k pouku opravljajo z enim avtobusom in s štirimi kombiji, ki so vsi v zasebni lasti. Šolski avtobus redno vozi na liniji z Ljubnega v Radmirje, Okonino, Juvanje in Melišče. Od tam pripelje učence zjutraj kar trikrat, domov jih odpelje po koncu četrte, pete, šeste in sedme šolske ure, torej kar štirikrat v isto smer. Kombiji vozijo v bolj oddaljene zaselke, tudi po petnajst kilometrov daleč. Po pravih sme en kombi voziti največ osem otrok hkrati, zato so v občini že pred leti uvedli po dve vožnji v isto smer. To je po dve vožnji zjutraj in po dve popoldne.

Na Ljubnem imajo razmeroma visok standard za šolske prevoze že od nekdanj, vendar so ga celo izboljšali. Še več, ljubenski »nadstandard« so celo izboljšali na začetku zadnje splošne gospodarske krize. Do tega je prišlo zaradi pritiskov posameznih skupin staršev z določenega območja.

Varčni Lučani

V bližnjih občinah Luče in Solčava, kjer so zaselki še veliko bolj oddaljeni, si takšnega nadstandarda kot Ljubenci ne upajo privoščiti. V osnovno šolo v sosednjih Lučah pripelje zjutraj avtobus iz Podvolovljeka in Solčave samo enkrat, učence odpelje nazaj ob 14.20, spet samo enkrat. Poleg avtobusa vozi učence v bolj oddaljene zaselke šest kombijev.

V Osnovni šoli Blaža Arničiča Luče je kar 80 odstotkov učencev vozačev, vozijo jih celo po petindvajset kilometrov daleč. Učenci potujejo vse od Podolseve, od državne meje z Avstrijo, in nazaj

domov. »Osnovna šola mora učencem, ki morajo čakati na organiziran prevoz, zagotoviti varstvo,« poudarjajo na ministrstvu za izobraževanje. V Lučah jim ga zagotavljajo tako zjutraj kot po pouku, in sicer vse do odhoda avtobusa.

Glasnejše kritike

Vse to pomeni, da mora Občina Ljubno ob Savinji odšteti za prevoze otrok v šolo po 160 tisoč evrov na leto. Gre za številko, ki je vse manj v skladu s finančnimi možnostmi občine, zato ima ljubenski nadstandard vse več kritikov. Na problem so posamezniki opozarjali tudi na zadnji seji občinskega sveta. Letošnji proračun občine, ki ima 2.700 prebivalcev, naj bi znašal 3,6 milijona evrov, zato znesek za šolske prevoze ni ravno nizek.

In kaj lahko na Ljubnem, kjer se bojijo močnega nasprotovanja posameznikov, storijo? »O načinu prevoza se osnovna šola dogovori s starši in z lokalno skupnostjo,«

poudarjajo na ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport. Ravnatelj ljubenske osnovne šole **Rajko Pintar** pravi, da lahko v njihovi šoli varstvo otrok zagotovijo brez težav. »Če bi hoteli zmanjševati število prevozov, je na to treba misliti pri naslednjem razpisu,« odgovarja ravnatelj. Pogodbe s prevozniki so sklenjene do julija, nato bo objavljeno novo javno naročilo.

Župan **Franjo Naraločnik**, ki je nadstandard na področju šolskih prevozov podedoval, odgovarja, da si bodo v občini prizadevali za razumnejše ravnanje. »Obremenitev za naš proračun bomo skušali znižati. Za to imamo več možnosti,« odgovarja. In kakšne so te možnosti? »Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu vsako leto preveri šolske poti. Z njihovo analizo in pomočjo šole bomo skušali oblikovati racionalnejše proge, ki bodo potrebam šolskega programa še vedno zadostile,« načrtuje župan.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv občine

Osnovna šola na Ljubnem ob Savinji. V občini si visokega nadstandarda na področju šolskih prevozov ne morejo več privoščiti.

Brskanje po preteklosti Učili so se trenja in predenja

LUČE – V kulturni dvorani je bilo predavanje o Lučah skozi čas, ki ga je pripravil nekdanji Lučan **Matej Rosc**, brat aktualnega župana. **Matej** danes živi v Mozirju, kjer se ljubiteljsko ukvarja z rodoslovjem. To se prepleta z zgodovino, zato si podatke o lučki preteklosti pridno beleži.

Udeležencem predavanja jo je predstavil vse od omembe Luč v urbarju gornjegrajskega samostana iz leta 1426 do druge svetovne vojne. Izvedeli so, kako so nastajale kmetije okoli Luč ter pozneje sama vas ter o dajatvah gosposčini. **Matej Rosc** je prav tako predstavil začetke lučkega šolstva v 19. stoletju, župane od leta 1860 in tamkajšnje duhovnike. Veliko zanimivega je skritega v lučkih matičnih knjigah, od kod je med drugim izbrskal podatke o nekdanji življenjski dobi, številu otrok in najpogostejših imenih novorojencev. V preteklosti se je rodilo do 69 otrok na leto, danes se jih štirikrat manj. Ljudje so hitreje umirali, leta 1772 se jih je zaradi neke bolezni poslovilo od sveta v enem letu kar 118. Danes jih umre »le« približno deset na leto. Daleč najpogostejše žensko ime je bilo Marija in moško Jožef.

Veliko zanimivega je še povezanega z Lučami. V začetku 20. stoletja se je kar dvesto Lučanov za vedno odpravilo v Ameriko. Manjkala ni niti zgodba o vojaku Jožetu Arničiču, ki so ga po prvi svetovni vojni pogrešali kar 52 let.

BJ

SOLČAVA – V občini so pripravili delavnici trenja lanu s trlicami in predenja na kolovratu. Po Sloveniji so prikazi trenja in predenja na turistični prireditvah, kjer to znanje prikazujejo starejši občani, pogosti. To, da bi se tega na novo učili mladi, je seveda redkost.

Izpuhlen lan najprej povežejo v snope, nato ga pustijo uležati za prostem in po treh tednih posušijo. Še vročega trejo in nato češejo ter spredejo v nit, ki jo tkalec uporabi za platno. Del tega so počeli na delavnici trenja lanu, ki so jo v petek pripravili na Knezovi kmetiji v Robanovem kotu. Mentorična delavnica je bila **Vera Ošep** iz Robanovega kota, kjer so zadnji lan pridelali leta 1966. Našteli so šest udeležencev.

Naslednji dan je bila v združenem domu delavnica predenja, pletenja in kvačkanja, kjer moških ni manjkalo. Udeležilo se jo je več kot dvajset udeležencev, med njimi otroci, mentorica preje je bila **Ida Slapnik**. Uporabljali so predvsem domačo ovčjo volno, nastali so različni izdelki. V tem mesecu bosta v združenem domu še dve takšni delavnici. Brezplačne delavnice so pripravili v sodelovanju med Društvom rejcev ovc jezersko-solčavske pasme, Društvom Bicka, ki povezuje solčavske »filcarke« ter Centrom Rinka za trajnostni razvoj.

BJ

NA KRATKO

Lažje v Varpolje

REČICA OB SAVINJI – V občini so opravili prvi del obnove ceste Nizka-kamp Menina. Med deli so odsek ceste, dolg sto petdeset metrov, razširili. Tako ima po novem dva pasova, med drugim so zgradili pločnik in preuredili križišče. Manjka še javna razsvetljava, za kar čakajo na boljše vreme.

Boljšo cesto so si želeli tako domačini kot številni gosti kampa, kjer prevladujejo Nizozemci in Belgijci. Dela je opravilo podjetje Nizke gradnje Anton Kladnik iz Košnice v šentjurski občini. Občina je vložila 42 tisoč evrov, ki so ji pripadali po Zakonu o financiranju občin. Po končanem prvem delu želi občina poskrbeti še za obnovo približno dvesto metrov stare ceste, kjer bo med drugim treba zgraditi nov most čez grušovelsko strugo. Za drugi del računa občina na denar iz istega vira, vendar zaenkrat ni jasno, če bodo občine ta denar sploh prejele.

BJ

Čiščenje Savinje in Drete

NAZARJE – V tej občini opravljajo obsežnejše čiščenje struge Savinje pri gradu Vrbovec in izlivnega dela Drete v Savinjo. Za dela so poskrbeli v sodelovanju z republiško agencijo za okolje ter koncesionarsko družbo Nivo.

Opravljajo jih v Nazarjah, Žlaborju in Dobletni, kjer bodo očistili prodišča, poleg tega bodo v Dobletni na bregovih odstranili grmovje. Država je zagotovila denar, občina pa prostor za odlaganje odvečnega gramozja na prostoru industrijsko-obrtnice Prihova. Tam bodo gramoz nasuli na gradbene parcele, kar bo zagotovilo večjo poplavno varnost. Na območju Žlaborja bodo postavili posebna betonska rebra, kar bo omogočilo, da se gramoz tam ne bo več nabiral. Tako naj bi se ustavljal na lažje dostopnem mestu za čiščenje, ki bo na sotočju Savinje in Drete, v Nazarjah. Dela bodo stala približno osemdeset tisoč evrov.

BJ

Leto sklenili s tekom

ŽALEC – Atletski klub Žalec je že sedmič zapored na zadnji dan leta v tamkajšnjem športnem centru pripravil silvestrski tek, dolg 5 tisoč metrov.

Za razliko od lani, ko na silvestrovo ni bilo ne duha ne sluha o snegu, so morali letos športni delavci kluba zavihati rokave in očistiti del atletske steze, kar je bilo vse prej kot preprosto, saj je tri dni prej zapadlo skoraj 30 centimetrov snega, temperatura pa je bila na dan teka na štartu kar minus 6 stopinj Celzija. V moški kategoriji je slavil Darko Kralj iz Griž, drugouvrščeni je bil Peter Kavčič iz Petrovč, tretje mesto pa je zasedel Domen Ambrož iz Žalca. Pri ženskah je zmagala lanska zmagovalka Manja Kavčič iz Petrovč, druga je bila Zaja Šolman iz Gotovelj in tretja Boža Šuk – Lubej iz Celja.

ŠO

Še vedno brez najemnika

SLOVENSKE KONJICE – Še vedno ni znano, kdo bo najemnik dvorca Trebnik, katerega lastnica je Občina Slovenske Konjice. Na razpis se je prijavilo le podjetje Penzion Kračun. Zdaj je že znano, da omenjeno podjetje ne bo najemnik dvorca.

Občina je razpis za oddajajo dvorca v najem objavila že konec junija lani, in sicer po obnovi, ki je znašala približno milijon in pol evrov. Nanj se je prijavilo zgolj podjetje Penzion Kračun, ki je svojo ponudbo umaknilo. Poslovni prostori v dvorcu Trebnik, ki so namenjeni izvajanju gostinjsko-turistične in hotelirske dejavnosti, zavzemajo približno tisoč dvesto kvadratnih metrov površine, in sicer pritličje, nadstropje in mansardo ter teraso, parkirišče in pripadajoče zunanje površine. Občina jih želi oddati v najem za 15 let. Kdaj točno bo objavljen nov razpis, še ni znano.

JP

Orbitalna akademija v Ksevtu

VITANJE – Ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter obletnici rojstva Hermana Potočnika Noordunga je bila v Ksevtu tradicionalna prireditvev Orbitalna akademija. Na njej sta častno listino Ksevta za izredne dosežke na področju kulturalizacije vesolje prejela dr. Ludvik Toplak in dr. Tatjana Rojc.

Svečana prireditvev je bila v znamenju štirih besedil slovenskih avtorjev, ki obravnavajo teme skupnosti, človeka, etike in pogleda v prihodnost. Na njej so nastopili vitanjska godba na pihala, pevsko skupina Lučke in učenci vitanjske osnovne šole. Na klavir so zaigrali Lucija Jeseničnik, Katarina Višnjar in Ivan Ferčič. Predstavil se je tudi violinist Peter Kuhar. Obiskovalce so pogostile članice Društva kmetič Lipa Vitanje.

JP

Cene odvoza odpadkov malce navzdol

V zadnjih petih letih več kot podvojen delež ločeno zbranih odpadkov

CELJE – Javno podjetje Simbio skrbi za odvoz odpadkov v 12 občinah ožjega celjskega območja in ob tem v regijskem centru za ravnanje z odpadki (RCero) še za obdelavo in odlaganje odpadkov z območja 24 občin Savinjske regije ter domžalskega konca in s Koroške. Prav prevzem odpadkov s teh dveh območij in razširitev dejavnosti še z upravljanjem mestne tržnice ter skrbjo za zelene površine v Celju sta po besedah direktorja Marka Zidanška razloga, da je podjetje poslovno leto zaključilo z rezultati, ki presegajo pričakovanja.

Dokončne poslovne bilance bodo znane v teh dneh, vendar naj bi prihodki podje-

tja v letu 2014 presegli 15 milijonov evrov, kar bo več kot pol milijona boljši rezultat od predlanskega, javnemu podjetju pa bo ostalo med 200 in 300 tisoč evrov dobička. Ker metodologija o določanju cen komunalnih storitev narekuje vsakoletno usklajevanje cen glede na ustvarjene prihodke, to pomeni, da se bosta odvoz in odlaganje odpadkov za uporabnike letos nekoliko pocenila. Kot pravi direktor Zidanšek, sicer ne bo šlo za občutno pocenitev, saj se bo razlika na položnicah odražala bolj v centih kot evrih. Kolikšna natančno bo, bo znano, ko bodo končani obračuni za poslovno leto 2014 in izpeljani postopki določanja novih cen.

Vse več ločeno zbranih odpadkov

V primerjavi z letom 2010, ko je bil na območju ločeno zbrana četrtina odpadkov oziroma 24 odstotkov vseh, je lani ta delež narasel na 56 odstotkov. V 12 občinah ožjega celjskega območja so lani v Simbiu pri vsakem prebivalcu povprečno zbrali 330 kilogramov oziroma malo manj kot kilogram odpadkov na dan. Podatki iz RCera o količini odloženih odpadkov pa kažejo, da je prav center v Bukovžlaku med najuspešnejšimi v državi. Odloži namreč le 15 odstotkov vseh zbranih odpadkov, medtem ko ta delež v Zasavju presega 45 odstotkov.

Zamenjave zabojnikov

Kot še pravi direktor Simbia Marko Zidanšek, dosledno ločevanje odpadkov v veliki meri vpliva tudi na velikost zabojnikov, ki jih za odlaganje odpadkov potrebujejo gospodinjstva. V

Pogled na vzorno urejene zabojnike za ločeno zbiranje odpadkov ob stanovanjskem bloku v Nušičevi ulici v Celju

gospodinjstvih lahko tako s skrbnejšim razvrščanjem oziroma ločevanjem odpadkov vplivajo tudi na to, koliko bodo znašali stroški za odvoz in odlaganje odpad-

kov, ki jih ustvarijo doma. V preteklem letu se je zato veliko družin odločilo, da 240-litrski zabojnike za mešane komunalne odpadke in embalažo zamenja za manj-

Družba za ravnanje z odpadno embalažo Interferoh je decembra sporočila, da ne bo več prevzemala odpadne embalaže. Kot so ob tem ugotavljali v Zbornici komunalnega gospodarstva Slovenije, je povzročila stroške in težave komunalnim podjetjem ter preostalim petim embalažnim družbam.

še 120-litrski, saj ti povsem zadoščajo za količino odpadkov, ki jih ustvarijo v gospodinjstvu.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: arhiv NT (GrupA)

Težave se ponavljajo že četrto leto zapored, do konca decembra pa je po oceni zbornice na dvoriščih in v zbirnih centrih ostalo več kot pet tisoč ton neprevzete embalaže. Kot pojasnjuje direktor Simbia Marko Zidanšek, so morali tudi v Bukovžlaku 600 ton nesortirane odpadne embalaže predati drugemu prevzemniku. RCero je sicer v specifičnem položaju, saj ima svojo sortirnico, zato v Simbiu pričakujejo, da bo država sistemsko uredila to področje. V Bukovžlaku vsak mesec zberejo približno 500 ton embalaže, kar volumensko zavzame 5 tisoč kubičnih metrov prostora. Tako velik prostor pa je, kot še dodajajo, nemogoče zagotoviti.

Zaradi pričakovanega dobička bodo v letu 2015 v podjetju Simbio tudi nekoliko pocenili odvoz odpadkov oziroma znižali cene svojih storitev.

NA KRATKO

Za širitev brezžičnega interneta

ŠOŠTANJ – Na eni zadnjih sej šoštanjkega občinskega sveta je svetnik Boris Goličnik predlagal, da bi brezžični internet razširili po vsej občini in da bi zato namenili sredstva iz občinskega proračuna.

V občini Šoštanj so sicer brezžični internet vzpostavili pred štirimi leti z namenom, da bi občanom, ki nimajo možnosti dostopa do interneta, omogočili vsaj osnovni dostop. Za to so postavili 32 sprejemnih oddajnih mest na različnih lokacijah, predvsem na obrobju občine. Kot pravi Peter Vidmar, višji svetovalec na oddelku za okolje in prostor v Občini Šoštanj, že dlje ugotavljajo, da pokritost in zmogljivost signala ne zadoščata za potrebe vedno večjega števila uporabnikov. Kot še dodaja, zaradi omejenih proračunskih možnosti sistema niso nadgrajevali.

Potrebovali bi od 30 do 40 novih sprejemno-oddajnih mest, njihova cena pa se giblje med 450 in 700 evri, poleg tega bi zaradi preobremenjenosti omrežja potrebovali še višje prenosne hitrosti. Peter Vidmar je še poudaril, da so od internetnih ponudnikov dobili jasen odgovor, da območje občine Šoštanj zanje ni ekonomsko zanimivo za večjo pokritost in vlaganje.

RG

Na Stari grad spet z letno vstopnico

CELJE – Od začetka leta veljajo za obisk Starega gradu nove cene vstopnic.

Odrasli, ki nimajo stalnega bivališča na območju mestne občine, morajo za vstopnino odšteti štiri evre, od tega lahko en evro unovčijo pri plačilu računa v Kavarni Veronika. Otroci do šestega leta imajo vstop brezplačen, otroci in mladostniki med sedmim in petnajstim letom pa morajo plačati en evro. Za prebivalce mestne občine Celje ostaja v veljavi, da ob prvem obisku Starega gradu plačajo dva evra vstopnine, dnevno vstopnico pa lahko potem zamenjajo za

letno vstopnico, ki seveda ne vključuje enega evra konzumacije za Kavarno Veronika. Letne vstopnice lahko kupijo tudi obiskovalci Starega gradu, ki nimajo stalnega bivališča na območju mestne občine, vendar je cena vstopnice zanje deset evrov. Januarja je Stari grad za obiskovalce odprt od 10. do 16. ure.

IS

Število krvodajalcev in prosilcev pomoči raste

ŠENTJUR – Že drugi dan novega leta je območna organizacija Rdečega križa v Gorici pri izvedla svojo prvo krvodajalsko akcijo v tem letu. V lanskem letu je v 13 akcijah skupno naštel približno 1.450 krvodajalcev, kar je 80 več kot leto prej.

Manj spodbuden trend je pri številu tistih, ki so v preteklem letu zaprosili za pomoč v obliki prehrabnih paketov. Našteli so jih približno 900, med njimi je bilo veliko takšnih, ki so se v tovrstni stiski znašli prvič. Kot je povedala sekretarka Andreja Tisel, so tudi na državni ravni vložili veliko truda za zagotavljanje primernih zalog hrane, saj se je razpis črpanja hrane iz evropskih zalog iztekel. Iz centralnega skladišča v Šentjurju sicer delijo hrano uporabnikom vsaj enkrat na dva meseca, glede na zaloge pa lahko tudi pogosteje.

StO

Varčevalni ukrepi vlade

ŠMARTNO OB PAKI – V proračunu za prihodnje leto občina (še) ni upoštevala morebitnih vladnih varčevalnih ukrepov z znižanjem sredstev za delovanje občin.

»Če bi vlada uresničila ta ukrep, bi to po naših izračunih za občino pomenilo izpad prihodkov v višini 150 do 160 tisoč evrov. A tega zaenkrat v proračunu nismo upoštevali. Sicer pričakujem, da bo država nekoliko znižala sredstva za občine, na drugi strani pa tudi, da bo znižala z zakonom določene obveznosti, ki nam jih nalaga. Le tako bomo potem lahko z rebalansom izravnali proračun in izvedli naloge, ki jih načrtujemo v občini,« je povedal župan Občine Šmartno ob Paki Janko Kopušar.

Predlog znižanja sredstev za primerno porabo, ki ga država namenja občinam, je vlada zaenkrat »zamrznila«, in sicer do dokončnega dogovora z občinami.

RG

Mladi in udarni

BISTRICA OB SOTLI – V Klubu Metulj je na dan samostojnosti in enotnosti nastopil najmlajši »bend« iz Bistrice ob Sotli Social Blue.

Udarno rokarsko skupino sestavljajo Jana Tavčer, Tadej Ulčnik, Joži Koštrun, Matej Špoljar in Sven Horvat. Skupina je ustvarila precej novih avtorskih kompozicij in tudi kar nekaj priredb. Pred kratkim je nastopila na festivalu Glas mladih 2014 v Črnomlju, kjer je dobila veliko ponudb za koncerte.

JP

Največ za obnovo gradu

KOZJE – V predlogu občinskega proračuna za letošnje leto je predvidenih približno 4 milijone evrov prihodkov, kar je za približno 3,5 milijona evrov manj kot v proračunu za lansko leto.

Večja projekta, ki se ju bo občina lotila v tem letu, sta obnova gradu Podsreda, za katero bodo namenili 620 tisoč evrov, in obnova večnamenskega doma v Lesičnem, ki bo stala 220 tisoč evrov. Občina bo zgradila tudi nov vodovod v Bistrici pri Lesičnem, ki bo stal približno 120 tisoč evrov. Predlog proračuna bo v javni obravnavi do 12. januarja.

JP

Aktiven božič

VRANSKO – Planinsko društvo je organiziralo že tradicionalni skupinski božični pohod na Čreto.

Predsednik planinskega društva Anton Sitar je bil z odzivom sokrajanov zelo zadovoljen. Izpred občinske stavbe v središču Vranskega se je na osrednjo planinsko točko v občini pozno popoldne podalo kar 120 pohodnikov, od tega je bilo večina mladih.

ŠO

Milijoni za vodovode

Do leta 2025 naj bi zdravo pitno vodo iz javnega omrežja imelo 85 odstotkov občanov – Svetnike skrbijo pravice do vodnih virov

LAŠKO – Med letoma 2006 in 2014 je bilo v vodovodno omrežje v občini vloženi približno 4,3 milijona evrov. S podobno dinamiko želijo gradnjo nadaljevati tudi v prihodnjem obdobju. O tem govorita tudi program oskrbe s pitno vodo do leta 2018 in strategija razvoja oskrbe s pitno vodo za obdobje do leta 2025, ki ju je občinski svet potrdil na zadnji seji v minullem letu.

V občini Laško ima javno oskrbo s pitno vodo v svojih gospodinjstvih trenutno približno 70 odstotkov občanov. Po občini je razpelnih približno 344 km javnih vodovodov, 79 vodohranov, 29 črpališč, 225 jaškov, vgrajenih pa je tudi 182 hidrantov za zagotavljanje požarne var-

nosti. Javno službo oskrbe s pitno vodo kot koncesionar opravlja Pivovarna Laško, koncesijsko razmerje pa se bo izteklo leta 2025. Po količini prodane vode prednjači vodovod Laško, po katerem potuje več kot 80 odstotkov vse vode, njegova skupna dolžina pa je 145 kilometrov. V naslednjih letih bo cevovod med Laškim in Rimskimi Toplicami, kjer se nekajkrat na leto pojavljajo okvare, zamenjan. Na tem odseku namreč ni možnosti prevezav, zaradi česar so naselja Selce, Udmat, Modrič in Strmca v primeru okvar ob vodo. Kot je povedal Franc Nemeč iz Pivovarne Laško, je dokumentacija za projekt menjave cevovoda v glavnem že pripravljena, gradbeno dovoljenje naj bi bilo izda-

no še letos. Obnove ali novogradnje pa so predvidene še za številne manjše druge odseke vodovoda po občini.

Preskrba za levji delež občanov

Luka Picej iz urada za gospodarske javne službe okolje in prostor v laški občinski upravi je povedal, da je bilo med letoma 2006 in 2014 v širjenje vodovodnega omrežja vloženi približno 4,3 milijona evrov. V tem času je bilo zgrajenih več kot 108 kilometrov vodovodov, v domovih več kot 600 gospodinjstev pa je iz pip pritekla zdrava pitna voda.

S podobno dinamiko gradnje javnega vodovodnega omrežja želijo v Občini Laško nadaljevati tudi v prihodnjem obdobju. Do leta

2025 želijo zgraditi 50 kilometrov novega vodovodnega omrežja, za kar bi morali zagotoviti dobra 2,2 milijona evrov. Picej je poudaril, da na občini upe polagajo predvsem v uspešno pridobivanje evropskega denarja. Z dodatnimi 50 kilometri vodovodnega omrežja bi bila na javni vodovod priključena gospodinjstva 85 odstotkov občanov laške občine. Marsikdo bi po besedah Piceja tako dobil normalne pogoje bivanja in pomemben razlog zato, da bi raje ostal na podeželju.

Ščitijo vodne vire

V Občini Laško je imelo do leta 1998 koncesijo za izvajanje oskrbe s pitno vodo Javno komunalno podjetje Laško, od takrat pa vse do

leta 2025 pa je bila za koncesionarja izbrana Pivovarna Laško. Občinski svetniki so že večkrat opozorili na ureditev pravic do vodnih virov oz. vodnih zajetij, saj je v zraku sprememba lastništva pivovarne. Luka Picej je zatrdil, da se okoli 90 odstotkov izdanih vodnih dovoljenj glasi na občino Laško. »Seveda je v preteklosti, predvsem v 80 in 90 letih pivovarna odkupila določena zemljišča vodnih virov, za ta zemljišča pa je občina uredila ustrezne služnostne pogodbe, ki lokalni skupnosti zagotavljajo pravico dostopa, izgradnje in vzdrževanja objektov na zemljiščih koncesionarja.« Tako morebitne spremembe lastništva pivovarne po Picejevih besedah naj ne bi vplivale na to, da bi bila oskrba občanov z vodo kakorkoli ogrožena.

Visoka subvencija ostaja

Za občino Laško je sicer značilna visoka razgibanost, zaradi česar je javni sistem vodooskrbe zelo razvejan. Picej je pojasnil, da ne manjka niti plazovitih območij,

Poraba vode v občini Laško pada, to pa kaže na to, da zavest o tej dobrini med občani narašča, meni Luka Picej iz urada za gospodarske javne službe okolje in prostor na laški občinski upravi. Da je občina javno vodovodno omrežje v preteklosti pripeljala do čim večjega števila občanov, je pomagalo tudi 1,6 milijona evrov nepovratnega denarja iz Evropske unije.

zaradi vsega naštetega pa je gradnja infrastrukture, tako cest, vodovodov in elektrike do odročnejših točk zelo draga. Posledično so tudi omrežnine višje kot v nekaterih drugih občinah. Da bi občani lažje plačali to postavko na položnicah, je občinski svet v začetku leta 2014 že potrdil subvencijo, ki občanom omogoča nižje stroške. Zakonodaja lokalnim skupnostim subvencijo dovoljuje v višini 46 odstotkov cene, to možnost pa bo laška občina po besedah Piceja izkoriščala tudi v prihodnje.

TINA VENČUST

Korak naprej v razvoju slovenske sedeče odbojke

V Braslovčah dobili prvo slovensko športno središče, prilagojeno invalidom

BRASLOVČE – Dom Partizan v Rakovljah ne sameva več. Po več kot 20 letih propadanja je zgradba konec lanskega leta zasijala v novi preobleki. Prilagojena rekreaciji invalidov je postala prvo tovrstno športno središče v Sloveniji.

Za projektom se skriva Simon Božič, selektor in glavni trener reprezentance invalidov v sedeči odbojki, ki je zgradbo želel prilagoditi gibalno oviranim osebam že leta 2000, a je njegovi ideji nasprotovala lokalna skupnost. Od 11 potrebnih soglasij je Božiču takrat uspelo pridobiti deset pozitivnih mnenj, pri enajstemu, ki bi ga morala po njegovih besedah izdati takratna krajevna skupnost, se je zataknilo. Ni mu preostalo drugega, kot da je idejo za nedolžen čas opustil.

V najemu za dve desetletji

Dom Partizan, nekoč med bolj priljubljenimi braslovškimi shajališči, je zaradi lastniških razhajanj – njegova lastnika sta Občina Bra-

slovče in DTV Partizan iz Rakovelj – popadal več kot 20 let. »Zapletalo se je tako pri sprotne vzdrževanju kot pri plačevanju elektrike in goriva. Umiranje doma na obroke ni bilo v nikogaršnje korist, zato smo se pred dvesta letoma odločili, da zanj poiščemo ustreznega najemnika, povezanega s športno dejavnostjo,« pojasnjuje odločitev, ki je sprva sprožila vrsto pomislekov, braslovški župan Branimir Strojanski. Za najem prostorov ni bilo velikega zanimanja, dokler se občina ni povezala s Simonom Božičem iz bližnjega Šempetra. Z lastnikoma zgradbe je decembra leta 2013 sklenil najemno pogodbo za dve desetletji. Mesečna najemnina na kvadratni meter znaša 4 evre, kar pomeni skupaj približno 200 tisoč evrov za dve desetletji. Ker je Božič, tako kot je to tudi opredeljeno v pogodbi, obnovil dom, kar ga je stalo približno 200 tisoč evrov, je celotno najemnino že poplačal v preteklem letu, kolikor časa je tudi trajala glavnina del.

Simbolično so obnovljeni dom z zunanjimi športnimi igrišči s prerezom traku namenu predali v soboto, 27. decembra. Po odprtju sta ženska in moška ekipa demonstrirali igro sedeče odbojke.

Brez pragov prijaznejši

Šempetran je dom obnovil in prilagodil v povsem lastni režiji. Glede na to, da gre za prvo zgradbo, prilagojeno športu invalidov v Sloveniji, je sprva načrtoval, da mu bo vsaj z nekaj finančnimi sredstvi pomagala država, a se je uštel. »Fundacijo za šport sem zaprosil za sofinanciranje v višini 30 tisoč evrov, kar se mi je zdelo pri projektu, vrednem 200 tisoč evrov, povsem realno,« pravi Božič, ki je za njeno negativno odločitev izvedel, ko je bilo obnovljenih že približno 60 odstotkov notranjih prostorov, zato poti nazaj ni bilo. Na pomoč so mu poleg občine priskočila nekatera podjetja. Jub mu je odstopil barve, Elan del notranje športne opreme, Epros ele-

ktromaterail, Termotehnika pa mu je pomagala pri nakupu toplotne črpalke. Do zdaj je Božiču uspelo obnoviti in prilagoditi notranjost, medtem ko upa, da bodo zunanja dela končana še letos. Eden večjih posegov, ki je tudi precej podražil izvedbo projekta, je bila nova ureditev tlorisa spodnjih prostorov. Garderobe, sanitarije, telovadnica in ostali spremljajoči prostori so namreč brez kakršnih koli pragov, kar pomeni, da so s tem povsem prijazni invalidom.

Sedeča odbojka le ena med aktivnostmi

Po mnenju Branka Mihorka, vodje komisije za sedečo odbojko pri Odbojarski zvezi Slovenije, je odprtje prenovljenega športnega centra

velik korak v razvoju odbojke in odbojke na mivki sede v Sloveniji, saj imajo športniki invalidi za svoje treninge in tekmovanja prvič na voljo lastno dvorano, kjer se lahko nemoteno pripravljajo na nastope na evropskih in svetovnih tekmovanjih, s katerih so domov prinesli že vrsto medalj, s čimer dokazujejo,

da slovenska reprezentanca sodi med najboljše na svetu. V sklopu športnega centra so v Braslovčah uredili tudi igrišče za sedečo odbojko na mivki, ki se v zadnjih letih prav tako vse bolj razvija in je med odbojkarji invalidi v svetu že precej priljubljena.

Božič izpostavlja, da športno središče v Rakovljah nikakor ni namenjeno zgolj odbojki, temveč tudi drugim športom invalidov, kot so namizni tenis, dvoransko balinanje za invalide in golbal, priljubljen šport slepih, ki so v Sloveniji širši javnosti nekoliko manj poznani, a so izredno pomembni za invalide. Prenovljen dom je hkrati izboljšal tudi lokalno rekreacijsko ponudbo. V njem so namreč petkrat tedensko skupinske vadbe, od aerobike do pilatesa, namenjene občanom. Glede na to, da so Braslovče eden osrednjih odbojarskih krajev v regiji, v dvorani ne manjka niti terminov, namenjenih igranju klasične odbojke.

ŠPELA OŽIR
Foto: TT

VODOVOD - KANALIZACIJA
JAVNO PODJETJE, d.o.o.
Lava 2a, 3000 CELJE * Tel.: 03/42 50 300 * Fax: 03/42 50 310
E-mail: info@vo-ka-celje.si www.vo-ka-celje.si
Služba za prijavo okvar: 03/42 50 318
Z urejenim odvajanjem in čiščenjem odpadnih voda do zdrave pitne vode in prijaznega okolja.

  PREVOZI BOLNIKOV
031/307-655 Neurgentni/sanitetni prevozi bolnikov.
Prevozi pacienta od doma do zdravstvene ustanove in nazaj, prevozi na nalog za prevoz, podpora pacientom med prevozom, in skrb za dobro počutje. Samoplačniški prevozi po ugodnih cenah.
Prevozi po Sloveniji in tujini. Lidija Grobelnik s.p. Lava 5, 3000 Celje

Prizor iz predstave Blazinec. Na fotografiji so z leve Alen Mastnak, Žiga Medvešek, Živko Beškovič.

Gledališki tris v Trnovljah

Po pestrem decembrskem dogajanju ne bodo počivali niti januarja

Potem ko so člani Kulturno umetniškega društva Zarja Trnovlje konec lanskega leta poleg ponedeljkovih pravljicnih uric pripravili pester gledališki program, bo v trnoveljskem kulturnem domu v družbi domačih gledališnikov mogoče preživeti tudi tri januarske večere, ki so jih s skupnim imenom poimenovali Z Zarjo gledališko v novo leto.

Prva v nizu predstav bo že nocoj ob 18. uri otroška igra Luka išče družino, ki so jo člani otroške gledali-

ške skupine, stari od 7 do 16 let, pod režijskim vodstvom Cvetke Jovan Jekl premierno uprizorili lani decembra. Besedilo Toma Podsedenaška, ki je bilo na literarnem natečaju revije Mentor izbrano za najboljšo delo, govori o družini. V predstavi se glavni junak Luka razočaran nad mamo in očetom, ker sta se ločila in ne živijo več skupaj, odloči, da bo pobegnil od doma in poiskal novo družino. Po vrsti prigod spozna, da popolne družine ni in da kakršnakoli že je,

je tista, ki nam v najtežjih trenutkih stoji ob strani.

Odkrito o spolnosti

Prihodnji petek, 16. januarja, bodo v Trnovljah na svoj račun prišli odrasli. Zarjani bodo uprizorili predstavo Triko, ki so jo premierno predstavili lani novembra ob koncu Novačanovih gledaliških srečanj. Pod vodstvom režiserja, profesionalnega gledališkega igralca **Vojka Belšaka**, so tokrat na oder postavili burko Triko avtorja Milana Jesiha. Čeprav je avtor svoje delo označil kot burko, se v predstavi prepletajo elementi najrazličnejših gledaliških žanrov. Tudi zgradba zgodbe nima klasičnega dramskega trikotnika z zapletom, vrhom in razpletom. Paleta medčloveških odnosov se v predstavi vrti predvsem okoli spolnosti, gledalca pa na neposreden način in včasih tudi malo brutalno sooči s številnimi bolj ali manj prijetnimi občutki, ki si jih velikokrat posameznik ne upa priznati na glas.

Zadnja od gledališkega trisa v Trnovljah bo v soboto, 24. januarja, predstava Blazinec režiserja Tomaža Krajnc, prvič pa so jo trnoveljski gledališniki uprizorili lani novembra. Gre za še eno v vrsti gledaliških projektov, v katerih se ta mladi celjski režiser loteva psihološko obarvanih tematik, ki dajo človeku misliti. V predstavi, ki govori o nasilju nad otroki, pisatelja pripeljejo na policijsko postajo, kjer ga detektiva zaslišujeta zaradi podobnosti njegovih kratkih zgodb z umori otrok v njegovem mestu.

ŠPELA OŽIR
Foto: arhiv KUD Zarja

Po Hermanovih sledih

V Osrednji knjižnici Celje je od sredine decembra na ogled razstava o Hermanu Potočniku Noordungu, v ponedeljek zvečer pa je o življenju in delu pionirja vesoljskega raziskovanja ter razstavi v Levstikovi dvorani spregovoril še soavtor razstave Primož Premzl.

Premzl se je sistematičnega zbiranja in pregledovanja arhivskega gradiva, povezanega z življenjem Hermana Potočnika Noordunga, lotil leta 2008. Na osnovi podatkov, do katerih se je dokopal, je napisal knjigo o Potočnikovem življenju, vzporedno pa je nastala tudi razstava. Leta 2012 je bila ob 120-letnici njegovega rojstva prvič predstavljena javnosti v Univerzitetni knjižnici Maribor, po gostovanju v Ljubljani in Slovenji

Gradcu pa si jo je v celjski knjižnici mogoče ogledati do konca januarja.

Dokumentarna razstava prikazuje osnovne arhivske dokumente. Najprej sta predstavljena Potočnikov oče in mama, katere korenine segajo v Vitanje, in v nadaljevanju Herman Potočnik. V svojem življenju je leta 1928 izdal zgolj eno knjigo Problem vožnje po vesolju, ki pa mu je prinesla nesmrtno slavo. Že sedem let kasneje je bila prevedena tudi v ruščino, dokaj pozno v angleščino, v slovenščino pa šele leta 1986 v ponatisu Slovenske matice. Posebnost gostovanja razstave v Celju je, da si lahko na njej obiskovalci prvič ogledajo tudi omenjeni ruski prevod iz leta 1935.

ŠPELA OŽIR
Foto: arhiv OKC

Primož Premzl je življenje Hermana Potočnika Noordunga začel raziskovati leta 2008.

Biblična zgodba, ujeta v sedanjosti

Celjski slikar Matej Čepin je v sredini decembra v Domu sv. Jožefa v Celju odprl razstavo z naslovom Rojstvo za Getsemani. Slikarja, njegovo razstavo in delo je predstavil umetnostni zgodovinar Aleš Stopar, ki spremlja Čepinovo likovno ustvarjanje že od začetka.

Težišče dosedanjega opusa celjskega ustvarjalca **Mateja Čepina** predstavljajo slike, ki odsevajo temeljna bivanjska vprašanja smisla človekovega bivanja in njegove ujetosti v prostor in čas. Tokrat se predstavlja s čisto svojevrstnim opusom s pomenljivim naslovom Rojstvo za Getsemani. Biblično zgodbo je na samosvoj simboličen način vpel v sedanjost in z njo človeštvu pokazal ogledalo.

ŠO, foto: DUŠAN ČEPIN

Celjski slikar Matej Čepin ob sliki z naslovom Gospodar lutk. Razstava bo na ogled do konca meseca.

Dobrodošli v svetu, kjer se prepletajo svetloba, umetnost in v trenutek ujete življenjske zgodbe.

Foto atelje in galerija Pelikan

mnzc
muzej novejšezgodovine | celje

CELEIA - MESTO POD MESTOM

Sobota,
10. in 24. januar 2015,
ob 11.00

Vabljeni na javna vodstva v Pokrajinski muzej Celje

Pokrajinski muzej Celje

Info in najave:
E: muzej@pokmuz-ce.si, info@pokmuz-ce.si;
T: 03 428 09 62, 03 428 09 50

GROFJE CELJSKI

Sobota,
17. in 31. januar 2015,
ob 11.00

Z RADIEM CELJE IN RELAXOM NA NIZOZEMSKO

  Odhod: 24. april 2015 | 5 dni | avtobus / letalo

že za 499 eur

NZ007

PROGRAM POTOVANJA:

1. DAN (24. 4. 2015 - petek): SLOVENIJA - AVSTRIJA - NEMČIJA

Odhod avtobusa: CELJE (avtobusna postaja) - 17.00, ŽALEC (avtobusna postaja) - 17.20, VELENJE (avtobusna postaja) - 17.50, SLOVENJ GRADEC (avtobusna postaja) - 18.20, DRAVOGRAD (avtobusna postaja) - 18.35. Nočna vožnja preko mejnega prehoda Vič mimo Celovca in Salzburga v smeri Münchna. Nadaljevanje poti s krajšimi postanki mimo Nürnberga, Würzburga in Frankfurta do Kölna.

2. DAN (25. 4. 2015 - sobota): KÖLN - KEUKENHOF

V jutranjih urah prihod v Köln. Postanek za krajši sprehod po starem mestnem jedru ob reki Ren in zunanji ogled znamenite kolnske katedrale. Nadaljevanje vožnje do Nizozemske. V popoldanskih urah prihod v Keukenhof v bližini mesta LISE. Keukenhof (»Kuhinjski vrt«) je od prve razstave 1949 postal največji cvetlični vrt na svetu. Vsako leto v aprilu in maju cveti v Keukenhofu več kot 6 milijonov tulipanov (več kot 100 različnih sort). Tematsko bo razstava cvetja v letu 2015 posvečena svetovno znanemu slikarju Vincentu van Goghju. Sprehod med nasadi tulipanov in čudovitimi cvetličnimi kreacijami. Možnost nakupa čebulnic. Vožnja do hotela. Namestitev v hotelu Hyatt Palace Amsterdam 4* oz. v hotelu NH Zoetemeer 4*. Proti doplačilu možnost večerje v hotelski restavraciji. Nočitev.

3. DAN (26. 4. 2015 - nedelja): AMSTERDAM

Po zajtrku vožnja do Amsterdama. Avtobusni ogled mestnih znamenitosti in obisk brusilnice diamantov. Ogled postopka brušenja diamantov in zbirke diamantov. Z doplačilom obisk enega od svetovno znanih muzejev (Rijsk muzej, van Goghov muzej...). V nadaljevanju sprehod po znamenitem Cvetličnem trgu ter po nakupovalni ulici Kalverstraat do najbolj obiskanege amsterdamskega trga Dam (Nova cerkev - kronanje kraljev, Narodni spomenik, Kraljeva palača, muzej voščenenih lutk... trg Dam je hkrati izhodišče za pohajkovanje po amsterdamskih ulicah ob kanalih) in ogled židovske četrti ter hiše Ane Frank. V popoldanskih vožnja z ladjico po kanalih. Z doplačilom možnost večerje v eni izmed restavracij. V večernih urah sprehod po znameniti »Rdeči četrti«. Vrnitev v hotel. Nočitev.

4. DAN (27. 4. 2015 - ponedeljek): VOLENDAM - MARKEN - ZAAENSE SCHANS - SCHEVENINGEN - DEN HAGG

27. aprila 2015 bo celotna Nizozemska odeta v oranžno barvo - praznovanje kraljevega rojstnega dne. Po zajtrku vožnja v smeri Volendama. Postanek za obisk sirarne in coklarne. Ogled proizvodnje nizozemskih sirov in lesenih cokel. Možnost nakupa. Krajši postanek v ribiškem mestecu Volendam.

PAKETNA CENA 499 € VKLJUČUJE:

- **PREVOZ Z AVTOBUSOM TURISTIČNE KATEGORIJE** (hd, klima, WC, video) s vključenimi cestninami in parkirninami na relaciji Slovenija-Nizozemska,
- **LETISKI PREVOZ na relaciji Rotterdam-Ljubljana** (Adria Airways) s vključenimi taksami in letalskimi pristojbinami,
- **BREZPLAČEN TRANSFER IZ LETALIŠČA DO ŽALCA IN CELJA**
- **3 x NOČITEV Z ZAJTRKOM V HOTELU 4*** (samopostrežni zajtrk) - sobe 1/2 TWC T TV F KL v bližini Amsterdama (hotel Hyatt Amsterdam Airport 4*) oz. v bližini Den Haaga (hotel NH Zoetemeer 4*),
- **OGLED CVETLIČNEGA VRTA KEUKENHOF z vključeno vstopnino,**
- **OBISK BRUSILNICE DIAMANTOV**
- **OGLEDI AMSTERDAMA** brez vstopnin za obisk muzejev,
- **VOŽNJA Z LADJICO** pa kanalih Amsterdama,
- **CELODNEVNI IZLET Volendam-Marken-Zaanse Schans-Scheveningen-Den Haag** (obisk sirarne in coklarne, zunanji ogled mlinov na veter ...),
- organizacijo, izvedbo in vodenje potovanja.

DOPLAČILA: Za enoposteljno sobo 3 x 50 EUR. Za večerje in kosilo na kraju samem. Za ogled muzejev na kraju samem.. Za zavarovanje odpovedi potovanja. Za dodatno zdravstveno zavarovanje. Za posredovanje 15 EUR na prijavnico (voucher).

za prijave
do 31. 1. 2015
POPUST 5%

**BREZPLAČEN
TRANSFER
IZ LETALIŠČA DO
ŽALCA IN CELJA**

Sprehod po starem delu mesta, ki se ponaša s tradicionalno nizozemsko arhitekturo in ob obali med številnimi restavracijami, prodajalnami spominkov in lesenimi ladjami. Nadaljevanje vožnje do ribiškega mesteca Marken (krajši sprehod) in do mesteca Zaanse Schans (mlini na veter). V popoldanskih urah vožnja do Scheveningena, najbolj znanega nizozemskega letovišča na obali severnega morja. Prosto za sprehod na promenadi. Proti doplačilu možnost kosila v eni izmed restavracij. Nadaljevanje vožnje do upravnega središča Nizozemske, Den Haaga (sedež nizozemske vlade, Palača miru - sedež mednarodnega sodišča). Po krajšem postanku vrnitev v hotel. Nočitev.

5. DAN (28. 4. 2015 - torek): ROTTERDAM - LJUBLJANA

Po zajtrku prosto. Ob 11.00 vožnja do letališča v Rotterdamu. Polet letala Adria Airways predvidoma ob 15.00.

Pohitite s prijavami! Za vse informacije in rezervacije pokličite:

RELAX CELJE, Stanetova 16, 03 428 83 20 | RELAX CELJE - CITY CENTER, 03 428 83 40 | RELAX ŽALEC, Ul. Heroja Staneta 1, 03 712 13 30

Razprodaje: blago mora biti

Večina na veliko oglašuje največji odstotek znižanja. Zares privlačni kosi so večinoma v skupini, ki jo označuje drobna besedica »do«. A po pravilu mora biti po najvišji stopnji znižanih vsaj četrtina izdelkov, da lahko oglašujejo takšen popust.

Trgovcem pravila, potrošnikom pravice

Po decembrskih popustih so se v ponedeljek začele še zimske sezonske razprodaje tekstila in obutve. Zveza potrošnikov Slovenije je ob tem opozorila na pravila pri sezonskih razprodajah in pravicah potrošnikov. Pravila je določila Trgovinska zbornica Slovenije, medtem ko pravice potrošnikov ščiti Zakon o varstvu potrošnikov.

V skladu z določbami pravil pri sezonskih razprodajah tekstilnega blaga in obutve se razprodaje ne smejo začeti pred prvim delovnim ponedeljkom v januarju. Letos je prvi ponedeljek »padel« na 5. januar. Pravila tudi govori o trajanju sezonskih razprodaj. Tega določi vsak trgovec, vendar razprodaje ne smejo trajati več kot 60 dni. Objava o razprodaji mora vsebovati podatek o vrsti blaga, odstotku znižanja in času trajanja tovrstne prodaje.

Cena pred in po znižanju

Pravila tudi določajo, da mora biti blago, ki je na razprodaji, označeno s ceno pred znižanjem in z znižano ceno. Trgovci ponavadi objavijo najvišji odstotek znižanja (na primer 50 odstotkov). Za potrošnike je pomembna informacija, da mora najvišji odstotek znižanja (v tem primeru 50 odstotkov) zajemati najmanj četrtno vrednosti vsega blaga, ki je na razpro-

Trgovinska zbornica pred uvedbo popustov izdelkov in jih nato znižanja, ki privabljajo navidezna znižanja.

Začelo se je!

Med psihotičnim tekanjem iz trgovine v trgovino in strateškim načrtovanjem sezonske nabave

Sodobna potrošniška družba je v zvezi z nakupovanjem polna različnih stereotipov. Po enem takšnih klišejev naj bi povprečna potrošnica z veseljem porabila kakšen dan dopusta za veliki razprodajni začetek, da ne omenjamo hipotične uročenosti, ki naj bi jo povzročil že sam napis »totalna razprodaja«. Ali smo kljub globaliziranemu holivudskemu vplivu še vedno zelo daleč od ameriških navad ali pa se je sušni januar v naše denarnice zalezal bolj kot drugod; vrešččega navdušenja in pretepop za zadnji par škornjev v celjskih trgovinah pač ne boste doživeli.

Razprodaje še vedno dojemamo kot priložnost bolj

sproščenega nakupovanja, ki si lahko novo garderobo privoščimo brez slabe vesti. Nena zadnje ne zapravljamo, ampak z nakupom celo prihranimo. Torbica, ki jo za 30 evrov celo leto gledamo v izložbi, se nam ne zdi nič posebnega. Do trenutka, ko je ob ceni drobno zapisana še številka popusta, ki ga ne smemo prezreti. Pa če novo pridobitev potrebujemo ali ne. Potrošništvo je v veliki meri stvar psihologije in trgovci se tega zelo zavedajo.

druga pesem. Res ne poznam nikogar, ki bi nove smuči in vso ostalo opremo kupoval v času pred razprodajami. To bi bilo milo rečeno neumno. Glede na to, da so letos akcije sovpadle še s prvo pošiljko snega, je vladal med zimsko športno opremo prijeten kaos. V prvem razprodajnem dopoldnevu je bilo število kupcev sicer obvladljivo, a kot mi je povedal poslovodja, naj bi se pravi naval obetal popoldne. Glede na »pogosto« rabo bodo moje smuči izvrstno služile še vsaj kakšno desetletje, zato letos zanje ne bom zapravila prav veliko.

Polovično znižanje zgolj ukana?

S čevlji je drugače. V omari jih ni nikoli toliko, da ne bi bilo prostora še za kakšen par.

Kupci v času razprodaj veliko povprašujejo po znižani ceni športne opreme.

Kakovostna oblačila tudi na razprodajah ohranjajo ceno, a kljub temu se da z nekaj potrpljenja v tem času lepo in poceni obleči.

Mestno središče že dolgo ni več nakupovalno središče, se spomnimo izpred dveh ali treh desetletij predvsem s čevlji kar lepo založeno. Razprodaje bolj in drugi manj temeljito. Razočarali so mnogi napisi z obljubami velikanskih popustov terih trgovin. Prav vsi čevlji v izložbi so bili za nekaj evrov, preračunano pa nič več kot

Čas za nakup smuči in športne opreme

Menda se velikim trgovskim središčem iztekajo dobri časi, ampak roko na srce smo vsi po vrsti preleni, da bi se vozili od vrat do vrat po celem mestu. Če se kot trgovec odločite za razprodajo, ste v velikem središču zagotovo v boljšem položaju. Tja smo se napotili tudi mi. Po veselem decembru je v trgovinah z zabavno tehniko in otroškimi igračami zatišje. Dobri možje si pač ne morejo privoščiti, da bi čakali na resne razprodaje. Trgovina s športno opremo je povsem

Če so poceni, lahko klasičen, uporaben in lep par vedno kupimo na zalogo. Glede na vrvež v trgovini tako razmišlja veliko kupcev. Veliki napisi, ki ponujajo do 50-odstotno znižanje, seveda opravijo svoje. Grem iskat svoj par čevljev, dokler ne poberejo vseh najlepših modelov moje številke. Večina čevljev je znižana za 20 ali največ 30 odstotkov. »Kje pa so čevlji, znižani za pol?« naivno vprašam mlado prodajalko. »Eeeee ... veste, da ne vem,« zbegano gleda po policah. Potem s skupnimi močmi najdeva tri pare.

Bomo kdaj imeli tudi črne petke?

Zakaj v Sloveniji nimamo razprodaj, kot jih poznajo v Ameriki, kjer so stvari dan po zahvalnem prazniku znižane tudi do 80 odstotkov, smo se pozanimali pri Trgovinski zbornici Slovenije. A očitno bodo vreščanje in pretepi pred blagajni ostali le del ameriške folklore.

»Podobno kot drugod v Evropi so tudi v Sloveniji sezonske razprodaje že dolgoletna utečena poslovna praksa. Zimske sezonske razprodaje so po mnenju naših članov zelo dobro obiskane, kljub temu da so vsako leto po koncu prazničnega decembrskega obdarovanja, ko nam tr-

govci že itak ponujajo različne ugodne nakupe. Potrošniki namreč sezonske razprodaje, ki jih določa skupni datum začetka izvajanja razprodaj, pričakujejo, čar razprodaj pa je še vedno v ugodnostih, saj bolj ugodnega nakupa, kot je v tem času, običajno ni. Trgovci nudijo namreč višje popuste predvsem za blago, ki je del dražje zimske sezone (na primer plašči, bunde, zimska obutev ...), ki jih potrošniki v tem času kupujejo tudi na »zalogo«.

Potrošniki namreč v času sezonskih razprodaj posegajo tudi po bolj kakovostnem blagu, ki je namenjeno za več

sezon. Po mnenju članov bodo znižanja na sezonski zimski razprodaji različna, vendar je mogoče glede na to, da so trgovci v času božično-novoletnih praznikov cene blaga že znižali, pričakovati, da bodo cene izdelkov znižane za najmanj 30 odstotkov, veliko izdelkov predvsem višjega cenovnega razreda oziroma izdelkov priznanih blagovnih znamk ter modnih kosov oblačil in obutve pa bo znižanih tudi do 50 oziroma 60 odstotkov, seveda glede na poslovno odločitev posameznega trgovca,« so nam sporočili iz TZS.

brezhibno

daji. Seveda je možno, da se trgovec ne odloči za sezonsko razprodajo. V tem primeru lahko ponuja popuste v obliki raznih akcij, gotovinskih popustov ... daljše časovno obdobje. Za nadzor nad upoštevanjem pravil, ki veljajo za sezonske razprodaje, so pristojne lokalne izpostave tržnega inšpektorata po Sloveniji.

razen če ni posebej označeno, da gre za blago z napako. Potrošnik ima v primeru, da ima izdelek napako, pravico uveljavljati reklamacijo. Seveda v primeru, če je potrošnik na razprodaji kupil izdelek, s katerim ni nič narobe, in ga kljub temu želi vrniti, trgovec tega izdelka ni dolžan sprejeti nazaj. Nekateri trgovci sicer izdelek sprejmejo in ga je možno tudi zamenjati, vendar je to stvar poslovne prakse posameznega podjetja. Določila pri nakupovanju po spletu določajo, da lahko potrošnik tudi izdelek, ki nima napak, v 14 dneh vrne brez dodatnega pojasnila.

JERICA POTOČNIK

Vračilo blaga z napako

Potrošniki se pogosto ne zavedajo pravic, ki jim jih zagotavlja Zakon o varstvu potrošnikov. Ta določa, da mora biti blago na razprodaji brezhibno,

ca Slovenije opozarja trgovce, naj sta ali razprodaje ne dvignejo cen, o znižajo z namenom višjega odstotka, lja kupce, saj gre v tem primeru za a oziroma navidezno razprodajo.

»A ni tako, da mora biti kar precejšen del izdelkov znižanih za najvišji odstotek, da ga lahko oglašujete?« še bolj naivno nadaljujem. »Ne, mislim, da ne ...« malo zategnjeno in negotovo odgovori dekle. Sem prepričana, da bi mi vodja trgovine povedala čisto drugo zgodbo, a kaj, ko je bilo zelo znižanih čevljev resnično samo za vzorec. In še vseh mi niso bili. V sosednji trgovini so bili precej manj pisani. Pravega usnja se pač ne spodobijo maskirati v indijanske barve. Cene pa so bile kakovosti primerne. Znižane na sto, 80, kvečjemu 70 evrov. Če nista tako bogati, da bi kupovali poceni, in ste navajeni, da le enkrat na sezono investirate v dober par čevljev, boste pač morali seči malo globlje v denarnico.

marsikaj uporabnega, kakovostnega in prijetnega na oko tudi za manj kot desetaka. A kakšne pretirane gneče ni mogoče zaznati. Morda tudi zato, ker lahko otroška oblačila v določenih trgovinah tudi med letom najdeš po precej dostopnih cenah. Izkušnje staršev pa tako ali tako kažejo, da je sicer pametno izbrati dovolj kakovostna otroška oblačila, ki dobro prenašajo pranje. Po drugi strani v oblačilca, ki jih malčki prerastejo v nekaj mesecih, ni smiselno vlagati celega premoženja. Je pa zdaj zagotovo pravi čas za nakup zimskih kombinezonov, bolj-ših plaščkov in podobnih reči.

Tudi razprodaje predrage

Bi se na razprodajah sploh spodobilo popolnoma spregledati žensko garderobo?! V trgovini višjega cenovnega razreda posebne gneče prav tako ni bilo. Oblačila so seveda priznanih znamk, krasnih modelov, kakovostnih materialov in ... visokih cen. Bluzica stane slabega stotaka, mala črna obleka krepko čez 300 in kratek krznen plašč 1.600 evrov. Menda se na razprodajah najbolj splača kupovati prav tovrstne kose. Če bi se za nakup odločili v vsakem primeru, zagotovo. Za večino kupcev pa tudi 30-odstotni popust slike na spremeni tako zelo, da bi se prav posebej topli za posamezne kose. Je pa res, da je damski plašč naložba, ki lahko preživi tudi generacije. »Že mogoče,« mi pritrudi znanka, ki jo slučajno srečam pri vratih. »A ko plačam vse položnice, odštejem vzdrževanje avta in stroške za hrano, mi vsi januarski popusti skupaj ne pomagajo prav dosti. Še posebej po vselem decembru ne ...«

SAŠKA T. OCVIRK
Foto: SHERPA

ANKETA

»Če greš prej, je izbira večja«

Včasih je bila prvi dan sezonskih razprodaj v trgovinah precejšnja gneča. Obiskali smo večje celjsko trgovsko središče in se na lastne oči prepričali, da ni več tako. Ob tem je treba sicer priznati, da smo trgovine obiskali v dopoldanskem času.

Naključne mimoidoče smo povprašali, s kakšnim namenom so prišli na razprodaje in kakšne se jim zdijo cene izdelkov. Nekateri menijo, da se na razprodajah še vedno splača nakupovati, drugi nižjih cen niti ne opažajo. Večina vprašanih je v trgovinah iskala predvsem zimsko obutev in oblačila ter športno opremo, ki je pred razprodajami precej draga in si je ne morejo privoščiti. JP, foto: SHERPA

Mitja Strmšek, Slovenske Konjice: »Na razprodaje sem prišel zato, ker želim kupiti bundo in smuči. Zanima me, kakšne so kaj cene. Najpomembnejše je, da so cene izdelkov znižane. Letos sem prvič že prvi dan obiskal razprodaje. Ponavadi grem na razprodaje bolj proti koncu. Letos sem šel prej, ker imam trenutno čas in ker sem slišal, da je izbira, če greš prej, večja.«

Emil Duga, Celje: »V trgovine smo se danes z družino odpravili prav zaradi razprodaj. Iščemo bunde oziroma druga zimsko oblačila. Cene so kar nižje. Verjetno bomo tudi kaj kupili, ker se zares splača. Kadar ni razprodaj, so cene precej visoke. Menim, da se res splača obiskati razprodaje.«

Dušan Škerget, Avstrija: »Nisem vedel, da je danes prvi dan razprodaj. Opazil pa sem, da so cene v nekaterih trgovinah res nižje, v drugih pa niti ne. Mislim, da danes ne bom nič kupil. Iščem sicer športne copate za prosti čas, žal pa ne najdem nič pametnega oziroma je že vse razprodano. Cene so sicer približno takšne kot v Avstriji.«

Mateja Frece, Dobje: »Danes sem tu po naključju. Razprodaje me niti ne ganejo več. Opažam, da zadnja leta cene niti niso nižje, saj je že prej cel kup znižanj. Tako da januarska znižanja niso toliko opazna. Menim, da bi bilo dobro tudi v Sloveniji uvesti razprodaje do 70, 80 odstotkov. Res je, da so kar naprej neke akcije. Vendar če bi bile bolj konkretne, bi bilo tudi več ljudi. Danes se mi zdi, da ni ne vem kakšne gneče.«

NA KRATKO

Brez zadolževanja

GORNJI GRAD – Po sprejetem osnutku občinskega proračuna za leto 2015 načrtujejo v tej občini za 2,3 milijona prihodkov in odhodkov. Osnutek proračuna je trenutno v javni razpravi.

V tem letu naj bi imeli v Gornjem Gradu za približno desetino manj prihodkov in odhodkov. Za različne naložbe še vedno namenjajo precej denarja, zanje bo 29 odstotkov odhodkov. Tako nameravajo letos dokončati most v Novi Štifti, sanirati strehe osnovne šole in poskrbeti za nekatere lokalne ceste. Prav tako bodo sofinancirali postavitev malih čistilnih naprav. Občina se v letu 2015 ne namerava na novo zadolževati.

BJ

V snegu in mrazu

BRASLOVČE – Člani Planinskega društva Dobrovlje so se prvo letošnje soboto že 26. leto zapored podali na Bezovec, najvišji vrh vzhodne strani Dobrovelj.

Zbrali so se na braslovškem trgu, kjer jih je pozdravil predsednik društva Jože Marovt in jim voščil srečno novo leto. Ker jih je pot vodila mimo njegovega doma, jih je povabil k sebi in pogostil, udeleženci pa so tako v snegu in mrazu lažje nadaljevali pohod na 857 metrov visok vrh.

ŠO

Plaz ogroža pokopališče

MOZIRJE – Plaz, ki se je pojavil na pokopališču, skuša občina sanirati. Decembra je tako objavila razpis za izvajalca sanacije, trenutno zbira ponudbe. Pot do sanacije je dolgotrajna.

Gre za plaz, ki je pod makadamskim parkiriščem pokopališča in ogroža tudi spodnji del pokopališča. Po projektu naj bi stala njegova sanacija 269 tisoč evrov, kar je za Občino Mozirje visok znesek. Občina si zato prizadeva, da bi pridobila državni denar, zato je ministrstvo za okolje in prostor že večkrat zaprosila za prednostno obravnavo. Plaz so povzročila neurja.

BJ

Igrali so nogomet

TABOR – Športno društvo je prvi dan v letu na nogometnem igrišču v Ojstriški vasi pripravilo tekmo med mladimi in starimi ljubitelji nogometa.

V okviru Športnega društva Tabor deluje več sekcij, med katerimi je tudi nogometna s 30 člani. Eden njenih osrednjih projektov je organizacija novoletne nogometne preizkušnje. Letošnje se je udeležilo 14 članov, ki so se glede na starost razvrstili v dve ekipi. Zmagala je mlajša ekipa.

ŠO

Srečanje upokojencev

PODČETRTEK – Konec decembra je bilo v večnamenski športni dvorani tradicionalno srečanje župana Petra Misje s starejšimi občani. Udeležilo se ga je približno 200 upokojencev.

Župan Peter Misja je v nagovoru poudaril, da je leto 2014 za občino izredno naložbeno usmerjeno. Občina je v letu 2014 uredila ogromno cest, odlično pa je sodelovala tudi z občinami Kozje, Šentjur in Rogaska Slatina, je povedal Misja. Kot večjo naložbo je izpostavil gradnjo vodovoda. Večja projekta, ki še čakata občino, sta ureditev Vonarskega jezera in povezava železniške proge iz Imenega do Zagreba. Za tvorno sodelovanje se je zahvalil predsednici zveze društev upokojencev Mimici Kidrič in predsedniku Društva upokojencev Podčetrtek Slavku Kajbi. Kulturni program srečanja so pripravili učenci Osnovne šole Podčetrtek.

JP

Še naprej veliko za naložbe

VELENJE – Proračun občine za leto 2015, ki so ga svetniki sprejeli na maratonski »energetski« seji tik pred novim letom, ostaja naložbeno naravnano.

V proračunu, »težkem« malo več kot 43 milijonov evrov, bodo za naložbe namenili več kot 45 odstotkov proračunskega denarja. Največ bodo odšteli za kohezijske projekte, in sicer za celovito oskrbo z vodo več kot 6 milijonov evrov, za podjetniški center Standard pa 1,6 milijona evrov, za Regijsko galerijo Velenje, naložbe na področju oskrbe s toplotno energijo in za ureditev garaž na poslovno-stanovanjskem objektu na Gorici pa skupno malo manj kot 4 milijone evrov.

RG

12 ZGODB
ZA 12 MESECEV
.....LETA 2015.....

strani 25-37

Junaki prvega dne v letu 2015

Pogum za skok v Savinjo so zbrali: Helena Čuvan, Boža Šarlah, 70-letni Pavel Martonosi, 14-letna Urh Turnšek in Filip Jarc, Darko Završani, Drago Štefanec, Andrej Sluga, Bruno Korošec, Srečko Anžel, Brane Čretnik, Robert Knez, Karli Šinkovec, Klemen Kramar, Miha Kvederc, Marko Brus, Iztok Ajdnik, Bogdan Železnik, Jože Zorko, David Rozman, Gregor Muc, Boštjan Perc, Davor Golec, Teo Karner, Primož Pečnik, Slavko Krajnc, Peter Bezjak, Denis Mahmutovič, Boštjan Jelenc, Jože Tomažič, Bojan Šrot, Sašo Šarlah, Rok Železnik in Benjamin Šmid.

Bojan Šrot se je precej dlje »obotavljal« pred potrditvijo kandidature pred zadnjimi volitvami za celjskega župana kot v četrtek pred skokom v vodo. Obakrat mu je uspelo izpolniti cilj, zdi pa se, da je bil v dosegu prvega bolj prepričan.

Primož Pečnik je priznal, da je voda hlaaa ...

Gospa Boža iz športno rekreativnega kluba Celje se je izkazala tudi z lepim slogom.

Zakaj nasmeh v zraku? Zaradi toplih nogavic, ki jim ledena voda ne bo mogla do živega ...

Tik pred odhodom na plano

Šesti novoletni skok v ledeno Savinjo

Na Špici 34 pogumnih plavalcev – Opazovalo jih je rekordno število gledalcev

Na bregu Savinje je bilo 1. januarja ob 14. uri precej več radovednih opazovalcev kot tistih, ki so se podali v vodo. Njena temperatura je bila blizu ledišča. Šesti skok v Savinjo je na Špici pripravil Kajak kanu klub Nivo Celje skupaj z legendarnim plavalcem Jožetom Tankom: »Celjani imamo nekaj, česar drugi nimajo!«

Svojo ugotovitev je ponazoril s primerjavo s prireditvijo, ki jo prav tako pripravijo prvi dan v letu na slovenski obali: »Morje v Portorožu ima vsaj deset stopinj Celzija več. Zato čestitam vsem, ki so se danes podali v Savinjo. Izjemno pogumni so bili, kajti voda je izredno mrzla. Moram priznati, da sem zelo zadovoljen, da je prireditev zdaj tradicionalna. Župan me sicer stalno heca, češ da sem si našel izgovor in nisem zaplaval. Skrbel sem za varnost, v neoprenski obleki sem stal v vodi 15 minut in komaj sem se »odtajak« ...«

Niso pustili do Tremerij

Lani je pogum zbralo 45 plavalcev, tokrat jih je bilo enajst manj. Dve ženski sta

Levo od prvega kopalca plavalca Darka Završana je vedno iskriivi Iztok Gartner, desno sta Jože Tanko in Dušan Konda.

se znova opogumili, **Boža Šarlah** in **Helena Čuvan**, ki nam je med ogrevanjem povedala: »Že včeraj sem bila v vodi. Tako hladna še ni bila. Samo v glavi si moraš ustvariti pravi program in gre. Koliko sem stara? Preveč!« 59-letni domačin **Bruno Korošec** je bil korajžen: »Ni tako hudo, kot pravijo. Lahko bi plaval do Tremerij, a

mi niso pustili.« Ko je plaval celjski župan, se je iz množice zaslišal ženski glas: »Škoda vas je, da se tako mučite. Vas še potrebujemo!« **Bojan Šrot** je omenil tudi smeje cilje Celjanov v letu 2015. Se pravi, da bomo nogometni prvaki? »To pa je, mislim, že urejeno. In da bomo tudi rokometni prvaki,« je zaključil ob glasnem smehu.

Vsak evro za šport

Po milih zimah in sončnih novoletnih dneh je sledila prava zimska idila. In »šef« Špice **Dušan Konda** je v trenutku pripomnil: »Če bi danes sijalo še sonce, bi bila Špica premajhna za vse obiskovalce.« Srčni in prizadevni Konda je radosten, kajti Špica ni zgolj čolnarna, temveč vse bolj zbirališče Celjanov. »Postavili smo tudi rekord glede števila obiskovalcev, zbralo se jih je krepko več kot tisoč. Obenem vsa čast tistim, ki so zaplaval. Za vse skupaj je kriv moj dolgoletni prijatelj Jože Tanko. Vsako leto je tukaj pri nas boljše in lepše. V novi stavbi smo dobra tri leta. Zanimanje za kajakaštvo se je zelo povečalo. Imamo odlične mlade reprezentante na čelu s Simonom Brusom in z Martinom Srobotnikom. Vse, kar zaslužimo na Špici z gostinsko dejavnostjo, gre za delovanje kluba, prav vsak evro.« Mladi kajakaši so iz čolnov budno opazovali vse sodelujoče. Potrkajmo, znova je minilo brez zdravstvenih težav.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Tudi na drugem bregu so bili opazovalci, približno 60 se jih je zbralo.

Na rdečem traku, ki je »ščitil« plavalce pred radovedno množico, piše: »Pazi! Energetski kabel.« Očitno je bilo resnično ogromno energije ob reki.

Športni prerez leta 2014

Blestele judoistke in kegljavke

Na 48. prireditvi Športnik leta v Celju so zmagali (za leto 2013) Lucija Polavder, Roki Drakšič, judoisti Sankakuja in košarkarice Athletea. Najboljši v Celju za leto 2014 bodo znani 26. januarja.

Tina Trstenjak je osvojila srebrno medaljo na evropskem prvenstvu, na svetovnem bronasto. Tretja sta bila Ana Velenšek na svetovnem in Roki Drakšič na evropskem prvenstvu. V Montpellierju so na tretjo stopničko stopile naše reprezentantke v ekipni konkurenci. Do evropskega odličja jim je z dvema zmagama pomagala Urška Žolnir, ki ostaja nepremagana po olimpijskih igrah v Londonu.

Navduševale so tudi kegljavke; v prvem delu leta so bile zmagovalke evropske lige, v drugem pa so desetič slavile v svetovnem pokalu in potrdile sloves najboljših ekip na svetu. Barbara Fidel je na svetovnem prvenstvu osvojila prvo mesto v kombinaciji s svetovnim rekordom.

24. aprila je minilo deset let, odkar so celjski rokometiški postali evropski prvaki. Letos so se razposajeno veselili domačih lovrik (velenjsko Gorenje je v DP zapravilo lepo prednost), iz lige prvakov so spomladi izpadli v osmini finala, jeseni pa se niso prebili iz predtekmovalne skupine. Reprezentanci se je uspelo uvrstiti na svetovno prvenstvo v Katarju - marsikdo si je bolj kot odločilno tekmo z Madžarsko zapomnil obračun v Rdeči dvorani z Ukrajino in dogodek sredi 2. polčasa, ko je zavrela kri na obeh straneh in je sledilo ravsanje. Izgledalo je kot splošen pretep, a vendar je večina igralcev mirila najbolj vpletene.

Za prvo slovensko zmago v diamantni ligi je poskrbela atletinja celjskega Kladivarja Martina Ratej v metu kopja. Celjske košarkarice so še desetič postale

državne prvakinja. Članice Ženskega nogometnega kluba Celje so prve slovenske prvakinja v dvoranskem nogometu.

Na čelu Nogometnega kluba Celje je predsednico Alenko Obrul zamenjal Stevan Đorđević. Sebastjan

Gobec je postal absolutni rekorder po številu odigranih minut v 1. slovenski nogometni ligi, Benjamin Verbič pa rekorder slovenske lige po najhitreje doseženem zadetku - uspelo mu je v 11. sekundi. Spomladi se je njuno moštvo reševalo

pred izpadom, jesenski del pa je presenetljivo zaključilo tik pod vrhom lestvice in po daljšem času doživelo številne ovacije navijačev in privržencev ter tudi poznavalcev in strokovnjakov.

DEAN ŠUSTER

Foto: SHERPA, GrupA

Laščani od razočaranja do slavja

Potegovali se bodo za organizacijo zaključnega turnirja pokala KZS

Do konca prvega dela v 1. slovenski košarkarski ligi ostaja še natanko deset krogov, po katerih bo jasno, katerih pet moštev se bo uvrstilo v ligo za prvaka in se pridružilo ljubljanskemu Unionu Olimpiji.

Po dvanajstih krogih najbolje kaže Tajfunu, Zlatorogu, Rogaški, Grosbasketu in Šenčurju. Pričakovati je spremembe od tretjega mesta naprej, saj Krka in Helios zagotovo še nista rekla zadnje besede.

Popolna kontrola

V 12. krogu smo pospremlili dva regijska obračuna. Na Polzeli so Hopsi skozi celotno tekmo nadzorovali prednost proti Zlatorogu in na koncu zmagali z 71:55. Laščani so prikazali najslabšo predstavo v sezoni, gostitelji pa so na krilih odličnega Ivana Mikulića, ki je v ključnih trenutkih s samostojnimi prodori potegnil domači voz, to izkoristili. »To je bila naša najboljša tekma v obrambi. Uspeh je, da smo nasprotno ekipo pustili pod šestdesetimi doseženimi točkami. Škoda, da nam to že kdaj prej ni uspelo. Verjamem, da se nam bo zdaj dokončno odprlo. Sledilo bo še veliko tekem. Zasluzimo si še kakšno mesto višje na lestvici. Razpored ni slab, zato bomo

naredili vse, da se poizkusimo vmešati v boj za peto mesto,« je dejal domači kapetan Goran Jagodnik.

Hopsi prenizko

Košarkarji Zlatoroga so parket zapuščali sklonjenih glav. Sašo Zagorac je priznal: »To je bila naša zelo slaba in bleda predstava. Pozna se, da imamo malo igralcev v rotaciji. Če eden ali dva zamrzeta, potem je težko. Polzelani so tokrat resnično z zelo dobro ekipo igrali izvrstno in nikakor si ne zaslužijo trenutnega položaja na lestvici.« Pred sobotnim povratkom v Laško je dodal, da bodo trenirali tudi v nedeljo, saj je to terjala torkova »tekma sezone« v Rogaški Slatini.

V Šoštanjju je šentjurski Tajfun domačo Elektro premagal s 101:58, ko je bil zmagovalec znan že po prvem polčasu. Elektra še naprej ostaja brez zmage. Rogaška je v svoji dvorani s težavo, z 69:60 odpravila Šenčur.

Na F8 prvič po letu 2012

Po prvenstvenih obračunih so košarkarji odigrali še povratne tekme 5. kroga pokalnega tekmovanja. Tajfun je Konjice na drugi tekmi v gosteh premagal z 89:59 in se na zaključni turnir uvrstil

z 2:0 v zmagah in razliko v koših plus 58. Zlatorog je na prvi tekmi Rogaško premagal za 15 točk, na povratni tekmi v Rogaški Slatini pa izvrstno odigral tri četrtine, zagotovo najboljšje v letošnji sezoni, potem pa popustil. Po številnih menjavah so se gostitelji približali, ob koncu tekme pa povedli celo za 10 točk. Laščani so kljub temu uspeli zmanjšati zaostanek, ob porazu za pet točk pa so se povsem zasluženo po sezoni 2011/2012 spet uvrstili na zaključni turnir pokalnega tekmovanja.

Zaključek v Treh lilijah?

Kar 52 točk so Laščani nasuli v domači koš od glavnega odmora. »Tekmo smo z odlično obrambo in hitrimi protinapadi dobro začeli. Enako je bilo v drugem. V zadnji četrtini nas je presenetila conska obramba gostiteljev v postavitvi 1-3-1, ampak naše napredovanje nikoli ni bilo pod vprašajem. Vse smo delali za to in veselje je veliko,« je dejal odlični strellec z razdalje Miha Lapornik. Trenerju Predragu Miloviću po visokem porazu na Polzeli ni bilo vseeno, toda dalo se je razbrati, da cilja predvsem na povratni pokalni obračun in uspel je v svoji nameri: »Ne bi dejal, da smo v zadnji četrtini

Varovanci trenerja Predraga Milovića so razveselili svoje privrčence in bodo morebiti gostili zaključni turnir pokala KZS.

padli v svoji igri. Rogaška je le izkoristila naše menjave. Rezervisti so na parket s klopi stopili premalo ogreti. Najpomembnejše je, da je Zlatorog spet na zaključnem turnirju. Šteje samo to, ostalo bomo kmalu pozabili.« V Laškem so že zavihali rokave, kajti potegovali se bodo za organizacijo zaključnega turnirja najboljšje osmerice. »Vodstvo kluba se bo trudilo in storilo vse, da prevzame vlogo gostitelja. Laško si to zasluži,« je zaključil Milović.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Začeli bodo v ponedeljek

Celje: Nogometni klub Celje je zapustil Mislav Oršić, eden najboljših igralcev moštva v jesenskem delu 1. SNL. V Arenu Petrol ga je posodila Rijeka in zato ga vodstvo celjskega kluba ni uspelo zadržati svojih vrstah. Mladi hrvaški krilni napadalec bo odslej igral v Južni Koreji, čeprav celotna zgodba glede njegovega prestopa še ni v popolnosti zaključena. Celjski nogometaši se bodo zbrali v ponedeljek. Konec meseca bodo nekaj dni preživeli v Novigradu, 14 dni kasneje pa bodo odpotovali še v Umag. Prva prijateljska tekma bo 20. januarja pri avstrijskem tretjeligašu Wolfsbergu. Znani so še štirje tekmeči, Aluminij, Osijek, Krško in Triglav.

Senzacija v Dornbirnu

Celje: V hokejski ligi INL se je končal prvi del tekmovanja in moštva so razdelili v dve skupini. V prvi bo pet vodilnih ekip, ki imajo zagotovljen nastop v končnici, v skupini B pa zadnjih šest, ki se bodo borile za preostala tri mesta. Med njimi bodo tudi Celjani. Nazadnje so prijeto presenetili v petek, ko so pri vodilnem Bregenzerwaldu izsilili podaljšek in osvojili točko. Pred zaostalo tekmo Triglav – Slavija so bili na osmem mestu. V soboto bodo pričakali Blejce.

Krofličev hat-trick

Oslo: Slovenska futsal reprezentanca je dobila obe prijateljski tekmi proti Norveški, najprej z 2:0, ko sta bila strelca člana Dobovca Uroš Kroflič in Rok Mordej. Drugi obračun se je zaključil z 8:4, ko je Kroflič zadel trikrat, Mordej pa enkrat. Oba sta se razveselila klubske okrepitve, iz Palmanove se je namreč v Dobovec vrnil vratar Alen Mordej. (DŠ)

Panorama

KOŠARKA

1. SL, 12. krog: Hopsi - Zlatorog 71:55; Mikulić 15, Jagodnik 14, Atanacković 9; Zagorac 13, Tratnik 11, Lapornik 9, Rogaška - Šenčur 69:60; Čebular, Dimec 18, Primorac 10; Pavič 9, Elektra - Tajfun 58:101; Malus 14, Lekić 11, Zagorc 7; Lelić 24, Držić 16, Zimić 14. **Vrstni red:** Tajfun 22, Zlatorog, Rogaška 19, Grosbasket 18, Šenčur, Krka 16, Hopsi, Portorož, Helios 15, Maribor 14, Elektra 11.

Pokal KZS, 5. krog, povratni tekmi: Rogaška - Zlatorog 85:80, Konjice - Tajfun 59:89; Jereb 14, Zdolšek 11, Rap 8; Držić 17, Zimić 16, Lelić 13.

Pokal KZS, (ž), četrtfinale, prva tekma: Cerknica - Athlete Celje 23:129; Oven 7; Lisec 22, Abramovič, Dojkić 19. (MiK)

Športni koledar

Četrtek, 8. 1.

KOŠARKA

Pokal KZS, (ž), četrtfinale, povratna tekma, Celje: Athlete - Cerknica (19.30).

Sobota, 10. 1.

KOŠARKA

1. SL, 13. krog: Maribor - Elektra (18), Šentjur: Tajfun - Rogaška, Portorož - Zlatorog (20).

2. SL, 10. krog, Domžale: Lastovka - ECE Celje (17), Ajdovščina - Terme Olimia (19).

Sreda, 14. 1.

KOŠARKA

Jadranska liga (ž), 10. krog, Beograd: Radivoj Korać - Athlete Celje (19).

»Za kozjanski derbi se živi«

Ivan Držić o zgodovinskem nizu KK Tajfun

Tudi v novem letu ne pomenja strahovita moč košarkarjev Tajfuna, ki so se v prvenstveni tekmi v Šoštanjju znesli nad Elektro. To je bila njihova enajsta zmaga na prav toliko srečanjih, obenem so po dobrih treh letih v državnem prvenstvu presegli mejo stotih točk. Teško ponovljiva serija zmag bo ostala zapisana v zgodovini šentjurske košarke.

Pokrovitelj, ki bi si ga želel vsak klub, člani upravnega odbora, zaljubljeni v košarko, trener, ki je uskladi svoje varovance na igrišču, zvesto občinstvo ... Vse to so razlogi za hit 1. slovenske lige. Drugi najizkušenejši košarkar Tajfuna (za Dragišo Drobnjakom) je krilni center Ivan Držić.

Leta 1995 ste pridobili slovensko državljanstvo. Kakšna je bila preteklost?

Košarko sem začel igrati pri sedmih letih v Beogradu na pobudo očeta, ki je bil igralec in sodnik, sedaj je delegat. Ko sem bil star 17 let, smo se preselili v Maribor. Največ sezon sem bil član Kopra. V Sloveniji bom ostal, za vse se zahvaljujem košarki.

V Šoštanjju ste bili neusmiljeni do zadnje sekunde. Je motivu botroval pokalni poraz v 4. krogu, ki sicer ni bil usoden?

Ne, na tekmo smo se pač dobro pripravili, nato pa zaigrali kar se da možno zavzeto in zbrano. Skoraj vse nam je šlo od rok in zato smo z nepričakovano visoko razliko nadigrali povsem nemočne domačine.

Bili ste na pravi delovni temperaturi že od prve minute, čeprav je bilo v dvorani zelo hladno.

To drži, toda s tem se nismo obremenjevali. Na igrišča stopamo samo z enim ciljem, torej da premagamo nasprotnike. Zaenkrat nam gre odlično.

S 16 točkami ste bili drugi strelce tekme v Šoštanjju, najboljši pa vaš soigralec Đorđe Lelić, ki je odlično opravil tudi delo v obrambi, saj je pazil na Svena Malusa. Očitno se je v Šentjurju tudi on izjemno dobro znašel, kajne?

Đorđe je po prihodu v Tajfun kot preroben, igra izvrstno, je med nosilci igre moštva. Poleg vsega je zelo

Ivan Držić

pozitivna oseba, odličan človek. Vesel sem, da sem njegov soigralec.

Pri Tajfunu teče vaša peta sezona. Vam ugaja okolje?

Mesto živi za košarko, na vsaki tekmi imamo polno dvorano. Povsem domače se že počutim v Šentjurju.

Čeprav v njem ne živite!

Res je. Prebivam v Celju, že četrto leto sem zaposlen v Grafiki Gracer. Dopoldne ne treniram, vseeno pa se trudim biti popolni košarkarski

profesionalec.

Praktično ste že uvrščeni v ligo prvaka. Ste morebiti že računali, koliko zmag še potrebujete, da si tudi teoretično zagotovite mesto med najboljšje peterico?

O tem ne razmišljam, vsaj sam ne. Tudi ko si bomo priigrali ligo za prvaka, bomo zadnje tekme igrali na vso moč. Obenem se zavedamo, da ko bomo zaigrali v ligi za prvaka, se bo vse začelo z nič in tedaj se bo pokazalo, kdo je iz pravega testa.

Na naslednjih dveh tekmah v Šentjurju boste pričakali najbližja tekmeča, tako glede oddaljenosti po kilometrih kot tudi po mestih na lestvici, Rogaško in Zlatorog. V soboto bodo Slatinčani izjemno motivirani po izpadu iz pokalnega tekmovanja. Kaj pa vi?

Tudi mi, vsekakor. To je kozjanski derbi, zanj se trenira in živi. Vemo, da bo Hruševac pokal po šivih. Pripravljeno smo na pritisk, na boj, veselimo se derbija. Obenem želimo nadaljevati naš zmagovalni niz.

DEAN ŠUSTER
Foto: arhiv KK TAJFUN

Pred pozivom na prestajanje zaporne kazni smo priložnost za besedo namenili človeku, ki naj bi odšel na Dob kot prvi nekdanji sodnik. Za komentarje resnice, kot jo je posebej za Novi tednik predstavil Škoberne, nismo spraševali drugih akterjev v njegovi sodni zgodbi. Naš namen ni bil, da presojamo njegovo krivdo ali nedolžnost, temveč da omogočimo tokrat šibkejši strani, da spregovori in predstavi svojo plat resnice.

»Ocenjujem, da je v vsem tem času pravosodje z menoj ravnalo na nespoštljiv in podcenjevalen način. Kot da ne gre za izkušenega in dolgoletnega kazenskega sodnika, ki pozna pravila igre. Pričakoval sem najmanj, kar sem lahko – pošteno sojenje – ker sem bil sam dolgoletni kazenski sodnik in ker sem si na svojih obravnavah vedno prizadeval za to. Tega nisem dočakal, kršene so mi bile osnovne pravice obdolženca v kazenskem postopku, kršena so bila ustava in določila evropske konvencije o človekovih pravicah.«

Milko Škoberne: »Boril se bom proti sistemski zlorabi!«

Je šlo pravosodje, kot pravi Škoberne, preko »trupel« do njegove obsodbe?

Milko Škoberne, nekdanji celjski okrožni sodnik, je bil decembra predlani obsojen na pet let in pol zapora zaradi domnevnega jemanja podkupnine in zlorabe položaja. Višje sodišče je kazeno potrdilo, a jo je znižalo za šest mesecev. Skoraj vsi mediji so poročali, da ga v začetku januarja ni bilo na prestajanje zaporne kazni na Dob, redkokdo pa je poročal o ozadju nastale situacije. Škoberne v vseh dogodkih, ki so se zvrstili v zadnjem obdobju, ne vidi naključja. Za Novi tednik smo ga prosili, naj pojasni svoje mnenje.

»Po tistem, ko je višje sodišče potrdilo sodbo okrožnega sodišča, so se zadeve odvijale na način, ki predstavlja dobro zrežiran scenarij z enim ciljem – javnosti dokazati, da pravosodje zna, zmore in želi sankcionirati tudi svoje (bivše) najboljše ljudi, in pri tem gre preko trupel,« nam je dejal Škoberne. Nad sodbo višjega sodišča je bil bolj razočaran kot nad prvostopenjsko sodbo. »Številnim procesnim kršitvam in zmotno ugotovljenemu dejanskemu stanju so dodali nove razsežnosti in kršitve,« še pojasnjuje. V sodnem postopku so zaslišali samo določene priče, medtem ko so obtoženi v tem primeru, ki sta krivdo priznala, sodišče sploh ni zaslišalo. Sojenje je v Ljubljani vodila sodnica, ki je bila celo članica senata, ki je odločal o Škobernetovem priporu. Kot je znano, se je kasneje izkazalo, da je bil sklep o priporu neustaven.

O domnevnih nepravilnostih

S svojim odvetnikom je nato že novembra vložil tudi zahtevo za varstvo zakonitosti. »Sodišče je to zahtevo nerazumno zadrževalo več kot mesec, medijem pa

dajalo lažne informacije, da je bila predložena vrhovnemu sodišču. S tem je bil izgubljen čas, da bi vrhovno sodišče lahko odločilo o predlogu za odložitev izvrševanja pravnomočne sodbe,« je odločen Škoberne, ki so ga nato razrešili tudi s funkcije sodnika.

Poročali smo že, da je bil Škoberne tudi v disciplinskem postopku. Po njegovem prijetju je namreč takratna predsednica Višjega sodišča v Celju Zinka Strašek odredila službeni pregled vseh spisov, ki jih je Škoberne v zadnjem obdobju reševal kot sodnik. O tem je sodišče javnost obvestilo kar na svojih spletnih strani. Toda disciplinsko sodišče je nato v povezavi s pregledom njegovega dela ugotovilo, da Škoberne ni pri pregledanih spisih storil prav nobene nepravilnosti. Sodišče po navedbah Škoberneteta – kar smo tudi preverili – o takšnem zaključku javnosti ni obvestilo.

Istovrstno je disciplinsko sodišče vodilo disciplinski postopek zaradi primera z domnevno podkupnino. »Na žalost sistema mi je državni zbor prej odzvel mandat, kot je disciplinski sklep postal pravnomočen, tako da še vedno čakam na sklepe o ustavitvi postopka, ker pač nisem več sodnik in disciplinsko sodišče zame ni več pristojno. Stroške bo seveda plačal proračun. S tem disciplinskim postopkom so hoteli doseči, da bi bil v vsaj tem primeru odstranjen iz sodniške službe, če bi sodbi višjega in okrožnega sodišča pri odločitvah vrhovnih sodnikov »padli«, meni Škoberne.

Zapečateni kariera

Nekoliko v senci kazenskega postopka zaradi domnev-

»Ne glede na ozadje in medijski linč ves čas postopka, ko je človek obsojen, še preden karkoli reče, ko novinarji prepisujejo in povzemajo tekst od tistega, ki je bil kratek čas na obravnavi, ko informacije o vsebini sklepov in sodb najprej izvem iz medijev in šele po nekaj dnevih dobim sodno pošto, je edino pomembno, kdaj se bo bivši sodnik zglasil na Dobu. Kakorkoli, ko bo prišel čas, bom zagotovo prišel na prestajanje zapora. Bom pa uporabil vsa pravna sredstva, ki so mi na voljo, da se bom še naprej boril proti sistemski zlorabi, kot se je po moji presoji zgodila v mojem primeru,« pravi Milko Škoberne.

nega jemanja podkupnine so mu sodili še na mariborskem okrajnem sodišču zaradi domnevnega krivega pričanja iz leta 2007. Okoliščine tega primera po besedah Škoberneteta nakazujejo mrežo v ozadju. Škoberneteta je namreč ovadila takratna predsednica celjskega višjega sodišča Zinka Strašek. Vendar je tožilka iz Maribora ovadbo zavrгла.

Že pred časom smo poročali, da je v tej zadevi bilo zanimivo, da naj bi Straškova, zatem ko je bila ovadba zavržena, navezala stik kar s predsednikom Vrhovnega

sodišča RS, ta pa naprej z generalnim državnim tožilcem, naj preveri pravilnost sklepa o zavrženju ovadbe. Generalni državni tožilec je nato odredil službeni nadzor tožilke, nakar je ta napisala obtožni predlog zoper Škoberneteta, ker naj bi se v odločitvi o zavrženju »prenagnila«. Zanimivo je tudi to, da se je tožilka nato iz tega primera izločila.

Takšna komunikacija v dnevnih oseb v sodstvu v ozadju sodnikovega primera je vendarle nekoliko nenavadna, Škobernetu pa naj bi takšna slika dala jasno sporoči-

Škoberne še danes trdno vztraja, da ni kriv. »Poudarjalo se je celo vročitev sodbe, ki naj bi trajala dva meseca, nihče pa ne zapiše, da je sodišče sodbo vročalo na način, ki ni opredeljen v zakonu. Vročevalec je, ko sploh nisem vedel, da mi sodišče želi karkoli vročiti, namesto da bi opravil nadomestno vročitev, moji ženi dejal, da vročitve ne bo opravil in da bo zadevo vrnil sodišču, vse s ciljem, da se domnevno ustvarijo pogoji za medijsko odmevno prisilno privedbo. S ciljem dokazati, da pravosodje zna, zmore in si upa.« Zoper takšen način vročanja je Škoberne vložil tudi pritožbo na ustavno sodišče.

lo že vnaprej – da bo obsojen. In je tudi bil. Dobil je kar šest mesecev zapora. »Obdolženec, ki me je krivo naznanil, ki sem ga kot sodnik prej obsojil zaradi brutalnega umora, in sicer na daljšo zaporno kazen in ki je navedel, da gre za maščevanje meni kot sodniku, je v tistem postopku dobil pogojno obsodbo, jaz pa zaradi napačnega zapisa povsem nepomembne izjave v zapisniku, ki ni moje avtorsko delo in ki mi ga ni nihče niti prebral, po sedmih letih zaporno kazen. Tako spoznaš, kako deluje naše pravosodje,« pravi Škoberne. Ali je bila torej v ozadju resnično želja pravosodnega sistema, da je treba sodniku tudi zaradi medijske odmevnosti čim hitreje – zapečatiti kariero?

Naključja, ki to niso?!

Da je Škoberne že več let tako v strokovni sodniški javnosti in tudi izven sodniškega kroga osebno, o kateri se govori, je znano. Toda, kaj se dogaja z njim, ko se javna osebno, obsojena na visoko zaporno kazen, prelevi v Milka Škoberneteta – osebno? Lani jeseni je namreč Škoberne doživljal osebno stisko. To je tisto, kar javnost v medijih ni mogla videti. Konec novembra so namreč v bolnišnico sprejeli njegovo mater zaradi operacije srca. Decembra je umrla. Ravno

na dan izreka sodbe v Mariboru. »Med dnevom smrti mame in njenim pogrebom je pravosodje poskrbelo, da so mi vročili praktično vse, kar je bilo vročiti možno: poziv na prestajanje zapora, poziv za plačilo sodnih taks, poziv za plačilo izrečene denarne kazni, poziv za plačilo odvzete premoženjske koristi ... Tako naj bi na dan pogreba ali dan pred tem, če bi želel še ujeti rok, podal predlog za odložitev prestajanja kazni zaradi smrti matere, kar je zakonski pogoj za odložitev. A seveda tega nisem napravil niti nisem zmozel napraviti, saj pred tem poziva niti fizično nisem prejel in je tako okrožno sodišče moj predlog enostavno zavrгло. In nihče me ne bo prepričal, da so bile številne sodne pošiljke, vročene ravno v času med smrtjo in pogrebom moje matere, zgolj in samo naključje,« dodaja Škoberne.

In še eno naključje? Škoberne je namreč zadnji dve leti celjsko sodišče kot svojega delodajalca večkrat naprošal, naj mu vrne osebne stvari iz njegove pisarne. Odgovora nikoli ni bilo, pravi. Ga je pa dobil zdaj. In sicer naj se točno na dan in točno ob uri pogreba matere oglasi na sodišče in izprazni ter preda pisarno.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Rotnikov pripor nezakonit

Vrhovno sodišče RS je razveljavilo sklep o odreditvi pripora Uroša Rotnika. Takšna odločitev pomeni, da je bil pripor zoper njega nezakonit. Rotnika so pripravili 6. novembra, ko so mu kriminalisti pred tem odvzeli prostost zaradi domnevnega kaznivnega dejanja pranja denarja.

Sumijo, da je pridobil 870 tisoč evrov protipravne koristi pri projektu šestega bloka Teša, kar Rotnik ves čas zanika in trdi, da izvira denar iz poslov z vrednostnimi papirji. Preiskovalni sodnik je zanj odredil pripor ker je obstajala možnost, da bi vplival na priče, ko so v sodni preiskavi zaslišali vse priče, pa so ga 24. decembra lani spustili na prostost. Zaradi odločitve vrhovnega sodišča o nezakonitosti pripora, ima Rotnik zdaj možnost zahtevati tudi odškodnino.

Gorelo zaradi napake

V požaru, ki je pretekli teden zajel gospodarsko poslopje v Sv. Juriju na območju Rogatca, je nastalo za približno 15 tisoč evrov škode. Kriminalisti so že opravili ogled pogorišča in izključili tujo krivdo za nastanek požara.

Ogenj je izbruhnil v objektu, kjer so lastniki hranili seno, nato se je razširil še na ostreže. Več kot 40 gasilcev iz okoliških prostovoljnih gasilskih društev je preprečilo, da bi ognjeni zublji zajeli še stanovanjsko hišo, ki je v neposredni bližini gospodarskega objekta. Eni osebni so morali pomagati tudi reševalci, saj se je zastrupila z ogljikovim monoksidom, a večjih poškodb ni dobila. Vzrok požara naj bi bila napaka na električni napeljavi.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2015 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORNÁ VOZILA

PRODAM

ASTRA 1,4 bencin, 7/2005, siva, 81.700 km, odlično ohranjeno, prva lastnica, prodam za 3.400 EUR. Telefon 041 911-080. 29

KUPIM

OSEBNO vozilo, od letnika 1995 naprej, v kakršnem koli stanju, kupim. Telefon 031 790-907. 17

AVTO, od letnika 2000, lahko je poškodovan ali v okvari, kupim. Telefon 041 567-747. 20

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.
Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

STROJI

PRODAM

STROJ za pranje črev, »šrotar« za »šrotanje« in mikser za miksanje prodam, menjam tudi za drva. Telefon 5488-095. 7

KUPIM

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Universal, Štore, Tomo Vinkovič, Fiat, letnik traktorja ni pomemben, in motokultivator, kupim. Telefon 041 678-130. p

TRAKTOR, do 90 KM, lahko poškodovan ali v okvari, dobro ali slabše ohranjen, kupim. Telefon 040 507-060. 20

STANOVANJE

ODDAM

V CENTRU mesta oddamo 68 m², delno opremljeno stanovanje. Telefon 041 730-720. 10

ENOSOBNO stanovanje v Šentjurju oddam. Telefon 031 655-373. 27

GARAŽA

ODDAM

GARAŽO v Vrnčevi, pri blokhi, oddam v najem. Telefon 041 818-899, popoldan. 28

OPREMA

PRODAM

PEČ koppersbusch prodam najboljšemu ponudniku. Telefon 031 727-606. 13

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
090 66 17
GSM 041 404 935
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

AKUSTIKA

PRODAM

DIATONIČNO harmoniko Lanzinger, C, F, B, za 2.250 EUR in Toplišek, C, F, B, prodam za 1.450 EUR. Telefon 041 793-963. 3609

KUPIM

DIATONIČNO harmoniko, lahko je nekoliko starejša, kupim. Telefon 030 414-476. 20

ŽIVALI

PRODAM

DOMA vzrejenega prašiča, težkega približno 200 kg, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Možen zakol ali dostava. Telefon 031 524-147. 3124

KOKOŠI nesnice – jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 040 130-979. p

PRAŠIČE od 30 do 250 kg ter izločene svinje, domača hrana in dostava, zakol možen pri prodajalcu, prodamo. Telefon 031 311-476. p

PRAŠIČE domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, domača hrana, možna dostava, prodam. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. n

KRAVO simentalco, težko 600 kg, za zakol, staro 6 let, za 550 EUR, bikca simentalca, težkega 350 kg, za 760 EUR, dve telici, ls/lim, težki 350 kg, prodam za 720 EUR. Telefon 041 480-486, (03) 781-8171. 3657

PRAŠIČA, 150 do 180 kg, domača reja in hrana, Savinjska dolina, prodam. Telefon 031 523-748. 3697

TELIČKO in bikca, stara 14 in 3 tedne, simentalca in simentalco, staro 4 mesece, prodam. Telefon 031 840-282. 3707

BIKCA, ls rj, 15 dni in teličko, rj, 10 dni, prodam. Telefon 041 322-232. 3712

TRI prašiče, od 50 do 60 kg, krmiljene z domačo hrano, tudi prašiče do 30 kg, prodamo. Okolica Polzele, telefon 031 839-845. 3751

PRAŠIČA, težkega približno 200 kg, hranjenega z domačo hrano, prodam. Telefon 041 823-707. 8

PRAŠIČE, težke od 120 do 140 kg in izločene svinje, težke do 300 kg, ugodno prodamo. Možnost dostave. Telefon 041 455-732. 6

PRAŠIČA, težkega 240 kg, prodam. Telefon 040 566-088. 2

TELIČKO simentalco, 150 kg, prodam ali menjam za bikca z doplačilom. Telefon (03) 5772-362. 12

DVA bikca simentalca, težka 160 kg, prodam. Telefon 051 425-851. 1

BIKCA limuzin, pašnega, starega 9 mesecev, prodam ali menjam za teličko ali kravo. Telefon 031 467-862. 11

DOLORES
astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

PRAŠIČE, od 120 do 160 kg, možne tudi polovice, prodam. Telefon (03) 5798-167, 041 389-370. 15

PRAŠIČE, 50 kg in od 100 do 150 kg, prodam. Telefon 041 708-978. 19

TELICE po izbiri, od 250 do 400 kg, prodam. Telefon 031 709-823. 36

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. 5 295

TELICE in krave za zakol kupim. Telefon 031 832-520. 3630

TELIČKO, težko od 250 kg naprej, kupim. Telefon 031 660-317. 3690

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

DOMAČ savinjski krompir, bel ali rumen (rdeč), za kuhanje ali pečenje, prodam. Telefon 031 523-748. 3697

SENO v kockah, 100 kosov, seno je ročno sušeno, s hribovitega predela, okolica Vojnika, prodam po 3 EUR/kos. Telefon 031 490-501. 3736

SENO v kockah prodam. Telefon 041 226-649. 9

DOMAČO svežo čisto svinjsko mast prodam. Telefon 041 964-784. 26

OSTALO

PRODAM

ZIMSKE gume, 175-65-14, motorno žago Stihl, štedilnik na drva in trajno gorčo peč, prodam. Telefon 051 344-245. 3622

Z NOVIM TEDNIKOM živite ceneje!

Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu in ene čestitke na Radiu Celje. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristiti tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

POPUSTI IZ POSEBNIH AKCIJ SE NE SEŠTEVAJO S POPUSTOM NA KARTICI

 10%	 10%	 10%	 10%
 10%	 10%	 5%	 5%
 10%	 3%	 10%	 12%
 10%	 10%	 10%	 10%
 20%	 5%	 5%	 15%
 10%	 10%		

- PIZZERIA VERONA, Mercator center Celje – 10% popust pri nakupu hrane - kartico predložite ob naročilu!
- PROTECT TRADE, d.o.o. Ul. Leona Dobrotinška 27, 3230 Šentjur, Rogaška cesta 19, 3240 Šmarje pri Jelšah – na storitve 10% dodatnega popusta
- CASINO FARAON CELJE, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje – ob nakupu 100 žetonov 10 gratis
- VINSKA KLET GORIŠKA BRDA Z.O.O., Ul. Frankolovskih žrtev 17, 3000 Celje, Telefon: 03 425 16 80, 10 % popust na naše lastne proizvode.
- FOTO RIZMAL, Mariborska c. 1, 3000 Celje – 10% popust velja za storitve
- THERMANA, D. D., Zdraviliška cesta 6, 3270 Laško, www.thermana.si, 080 81 19. nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, fitnes, solarij ter masaže, kopeli in druge wellness storitve, mesečne in letne vstopnice
- CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA - MOHORJEVA KNJIGARNA, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, telefon: 03 490 14 20, e-pošta: knjigarna-ce@celjska-mohorjeva.si, 5% popust na knjižne izdaje celjske Mohorjeve družbe
- GOLTE - 5% popusta za nakup vozovnice za nihalko
- SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P., Vrnčeva 10, Celje - 10% popust
- LESNINA D.D., Levec 18 - 3% popust na oblazinjeno pohištvo (sedelne grt., trosedi, počivalniki ...)
- MRAVLJICA ART d.o.o., Lilekova 1, Celje, trgovina za ustvarjalne - 10% popust za vse izdelke
- SLADA, D.O.O., Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 - 10% popust.
- TOP-FIT D.O.O., Ipavčeva ulica 22, Celje – 10% popust

- HRUSTLJAVASKUŠNJAVA - prodajalna in EK centru v Celju, Mariborska cesta 88, Celje - 10% popust na vse vrste kruha
- Lai Thai, Tajska masaža Kenika Sripanha, s.p. Zagata 6, 3000 Celje. Več vrst različnih masaž, 20% popust na vse. Tel: 051 611 078
- Optika TERŽAN, Marjan Teržan s.p., Mariborska cesta 54, 3000 Celje, P.P. 1013, 3102 Celje. Telefon: 03 491 38 00, delovni čas: od ponedeljka do petka od 8.00 - 18.00, sobota: 8.00 - 12.00
5% popusta na storitve!
- FLIKCA MAGDALENA ZUPAN s.p., Zg. Rečica 7, 3270 Laško. Telefon 031 843-029. - 10% popusta na storitve.
- Avtohiša ŠKORJANEC; Mariborska 115, 3000 Celje. Telefon: 03/426 08 84, 031 609 416. Kartica velja za nakup blaga in storitev v vrednosti nad 100 EUR. Ne velja za blago v akciji.
- 12% popust na njihove storitve in blago.
- ROČNA AVTOPRALNICA GRAŽL; Teharska cesta 35, Celje, pon.-pet. 9.00-16.00, sob. 10.00-16.00, ned. 10.00-14.00; dežurni telefon 070 771-262. NAROČNIKI Novega tednika 5 % popusta!
- SLIKOPLESKARSTVO PETER OCVIRK s.p., Arja vas 56a, 3301 Petrovče, nudi 15% popust na vse storitve. Popusti se ne seštevajo. Tel.: 041 346 328
- CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK NATASA, NATASA HRIBERNIK, s.p., Drofenikova ulica 15, 3230 Šentjur, podarja 10% popust na vse svoje storitve
- AVTO SAFIR, PROFESIONALNO POLIRANJE IN GLOBINSKO ČIŠČENJE AVTOMOBILA, Jolanda Salamon s.p., Delavnica: PGD Celje - Gaberje, Mariborska cesta 80/b, 3000 Celje. Telefon: 041-698-283. www.avtosafir.com - 10% popust na vse svoje storitve

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate, draga mama,
spomin bo večno ostal.*

ZAHVALA

Ob slovesu drage mame,
babice in prababice

SLAVICE KOSMAČIČ

iz Jurkloštra
(6. 6. 1930 – 7. 12. 2014)

se iskreno zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za darovano cvetje, sveče in svete maše, izraze sožalja, sočutje in tolažbo v najtežjih trenutkih. Zahvala gospodu župniku Vengustu za lepo opravljen obred in Urošu za ganljive besede slovesa.

Žalujoci: hčerke Majda, Branka in Milena z družinami

3748

4. januarja je minilo 16 let,
kar nas je mnogo prezgodaj
zapustila naša draga

**IRENA
JELEN-
BAŠA**

Čeprav že dolgo nisi z nami, skrbno in z ljubeznijo hranimo spomin na skupne dni. Vsem, ki z lepo mislijo postojite ob njenem grobu, ji prinašate cvetje in prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njeni

n

*Čakate me, rože cvetoče,
za hišo domačo zeleni gaj,
moj dragi domači kraj,
rad bi prišel, oh, rad.
A tja me več ne bo,
ker vzel sem slovo.*

V SPOMIN

13. januarja minevajo štiri leta žalosti, kar naju je mnogo prezgodaj zapustil najin dragi sin in brat

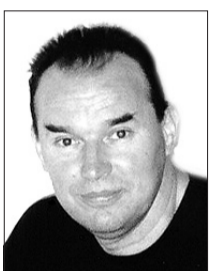
RADO CIGELŠEK

z Zgornje Hudinje 64 v Celju
(31. 12. 1970 – 13. 1. 2011)

Hvaležni sva za dni, ki smo jih preživeli skupaj. Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Pogrešava ga mama Marica in sestra Andreja

3644

*Ni te na pragu,
ni te v hiši,
ni več tvojega glasu,
ni več tvojega smehljaja,
a delo tvojih rok ostaja.
Pravijo, da čas celi rane,
a bolečina ob izgubi za vedno ostane.*

V SPOMIN

Ljubemu možu

**PAVLU
MASTNAKU**

iz Laškega

6. januarja so minila tri leta, kar te med nami ni, a meni, kot da je bilo včeraj, se zdi ... Iskreno se zahvaljujem vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov grob in mu prižigate sveče.

Žena Jasmina

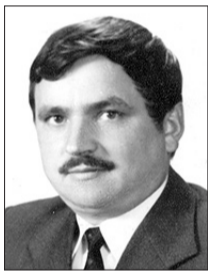
L2

V SPOMIN

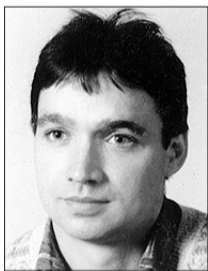
**CVETKI
REZAR
HRIBERŠEK**

(16. 5. 1970 – 9. 1. 2012)

**FERDINANDU
REZARJU**

(24. 3. 1944 – 17. 8. 1984)

**ANTONU
BLAZINŠKU**

(16. 10. 1962 – 20. 4. 1998)

Vsi, ki vas pogrešamo.

3

*Usoda tvoja tragična
nas je pretresla v dno srca.
Le malo sreče si užil,
za svojo smrt premlad si bil.*

ZAHVALA

V 52. letu nas je zapustil dragi mož, oče, brat in stric

STANISLAV GALUF

iz Vodul 27, Dramlje
(16. 10. 1963 – 12. 12. 2014)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, posebej iz Hotunja pri Poničevu, gospodu Andiju Pisancu, gospodu Skutniku, gospodu Benčini ter vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in sočustvovali z nami. Najlepša hvala vsem za darovane sveče, cvetje in svete maše. Posebna zahvala vsem za denarno pomoč. Zahvaljujem se osebju interno intenzivnega oddelka Splošne bolnišnice Celje, gospodu župniku in pevkam za lepo odpete pesmi. Hvala tudi pogrebni službama Zagajšek in Žalujka.

Žalujoci vsi njegovi

3738

RAZLIČNE velikosti košev, pletenih iz šibja, trt, okolica Šmarja, prodam. Telefon 031 876-179. 3639

DRVA, dolga v hlohah ter kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

SENO, 1. in 2. košnje, v kockah ter suha bukova drva, možna dostava, prodam. Telefon 041 763-763. 3732

BIO krompir, seno v rinfuzi, jabolčni kis, 180 kg prašiča ali 2 polovici, hranjen z domačo hrano, prodam. Telefon 031 318-430. 3745

SENO v kockah in gozd prodam v okolici Sentjurja. Telefon 041 641-333. 14

DVOJNA notranja vrata, širina 80, nova, prodam po ugodni ceni. Telefon 5453-193, 041 255-280. 16

KRMO v rinfuzi, okolica Slivniškega jezera in traktor Univerzal, 445 4 x 4, prodam. Telefon 051 203-387. 24

KUPIM

LES na panju, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 506-958. 3490

MOTOKULTIVATOR, priključke, traktor, prikolic, stroje, tovorno vozilo - kombi, lahko v okvari kupim. Telefon 041 407-130. p

ZMENKI

43-letni fant bi rad spoznal iskreno dekle za prijateljstvo, kasneje možna resna veza. Telefon 040 596-648. 3737

MLADOSTEN, urejen 58-letni možki, izobražen, želi spoznati primerno žensko za skupno življenje. Ti k meni ali jaz k tebi. Imej od 48 do 63 let. Telefon 041 248-647. 18

**Ženitna posredovalnica
Zaupanje**

Veliko osamljenih moških čaka na vas.

Tel.: 031/836-378
031/505-495

Leopold Orešnik s. p., Dolenja vas 85, Prebold

IŠČEM žensko za resno zvezo. Telefon 070 380-208, Mirko Mravlje. 25

RAZNO

UREJANJE okolice (košnja, obrezovanje), razna popravila v stanovanju ali hiši, izposoja avto prikolic. Apretura, Kvedrova 39, Sentjur, telefon 031 633-966. 3703

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup vseh vrst lesa. Telefon 040 211-346. Simales, Majda Bevc, s. p., Zagorje 31, Lesično. p

Poroke

Velenje
Poročili so se: Amela FIKIČ in Haris HUMKIČ, oba iz Velenja, Nastja FORSTNER in Janez MURN, oba iz Velenja.

Smrti

Celje
Umrla so: Franc KELNER iz Celja, 68 let, Kristina ŽVEPLAN iz Rimskih Toplic, 76 let, Peter URATARIČ iz Laškega, 76 let, Kristina NOVAK s Polzele, 67 let, Albin PREZELJ iz Celja, 55 let, Alojz GOLOB iz Celja, 82 let, Milan DOLINŠEK iz Celja, 80 let, Viktorija STRAŠEK iz Celja, 91 let, Emilija STEVANOVIČ iz Celja, 71 let, Robert PUČIČ iz Žalca, 48 let.

Laško
Umrla je: Justina KLANDNIK s Trnovega Hriba, 93 let.

Šmarje pri Jelšah
Umrla so: Friderik JOVAN iz Arje vasi, 82 let, Neža KRUSLIN iz Rogaške Slati-

ne, 91 let, Franc PLAVČAK iz Čače vasi, 91 let, Mitja KOS iz Žalca, 44 let, Željko LONČAR iz Pristave pri Mestinju, 89 let, Neža CAJZEK z Donačke Gore, 93 let.

Šentjur pri Celju
Umrla je: Marija KRIZNIK iz Vodice pri Kalobju, 82 let.

Žalec
Umrla so: Gašper PAINKRET iz Zabukovice, 24 let, Ivana PAČNIK iz Podkrajca, 88 let, Ana VIDEČ iz Migojnic, 88 let, Vitomir PENEZIČ iz Žalca, 47 let, Vincenc MASTNAK iz Šempetra, 74 let, Friderik JOVAN iz Arje vasi, 81 let, Božidar RAMŠAK iz Griž, 83 let, Ljuba MATIJAŠKO iz Šempetra, 74 let.

Velenje
Umrla so: Brigita REBIČ iz Velenja, 64 let, Alojz KOS iz Velenja, 60 let, Marija KAMENIK iz Velenja, 88 let, Franc JEROMEL iz Velenja, 78 let, Cecilija PLAZAR iz Velenja, 88 let, Jožef VERDEV iz Šempetra v Savinjski dolini, 88 let, Leopold BAH iz Dravograda, 84 let, Jožef STROPNIK iz Šoštanja, 73 let.

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a v naših srcih spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Tiho je odšel od nas

RAJKO ZUPANC

iz Gorice pri Slivnici
(26. 5. 1960 – 20. 12. 2014)

Ob boleči izgubi dragega atija, dedija in sina se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki ste nam v tem težkem trenutku stali ob strani in sočustvovali z nami. Hvala vam za vsak ljubeč stisk roke, za tople in sočutne objeme, za iskrene besede v tolažbo, za pisna sožalja, darovane sveče, cvetje, svete maše in denarno pomoč. Iskrena hvala osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani za zdravljenje v zadnjih dneh njegovega življenja.

Posebna zahvala Romanu in Andreji Moškotevc - podjetju Ahac, pogrebni službi Gekott, skupini za zapete pesmi, trobentaču, vsem trem govornikom za ganljive besede slovesa in duhovniku Marku Šramlu. Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iz srca hvala tudi tistim, ki vas v zahvali nismo posebej imenovali, pa ste nam pomagali v teh težkih trenutkih.

Žalujoci: Marica, Lana, Marko in Berni z družino ter mama Dominika

31

ZKST ZALEC

Četrtek, 15. 1. 2015, ob 19.30
Dom II. slovenskega tabora Žalec

Ansambla SPEV in SLOVENSKI MUZIKANTJE, gostje KVATROPIRCI

Koncert za narodno-zabavni abonma in izven VSTOPNICE ZA IZVEN 12 EUR
Vstopnice: TIC Žalec, tel. 710 04 34
www.zkst-zalec.si

PONEDELJEK, 12. 1.

- 17.00 Osrednja knjižnica Celje
Tudi v zimi sije sonce
odprtje slikarske razstave
Martina Branka Rupnika
- 17.30 Osrednja knjižnica Celje
30 dni sanj – s kolesom v Wales
predava: Urban Čepon
- 19.00 Športno društvo Gaberje – Celje
Stare tehnike obdelave volne
predava: Vida Planinšek
- 19.30 Dom kulture Velenje
Kraja beli abonma in izven
TOREK, 13. 1.
- 16.00 koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop učencev 5., 6., 7., in 8. razreda ter komornih skupin
- 16.30 Osnovna šola Zreče
Pih in Puhica
ura pravljic
- 17.00 Knjižnica Velenje
Ura pravljic v nemškem jeziku
namenjena otrokom od 5. leta
- 18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
1000 ponedeljkov, 1000 vrtiljakov
predstavitve knjige Toneta Vraba
- 18.00 Knjižnica Šentjur
Toskanski vrtovi
potopisno predavanje Nade Vreže
- 19.19 Knjižnica Velenje
Moj Camino
potopisno predavanje s predstavitev knjige Ivana Gričnika
- 19.30 Glasbena šola Velenje
Komorna skupina Atout iz Avstrije
abonma klasika in izven
SREDA, 14. 1.
- 9.30 in 16.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Živeti v Celju
predstavitve obrtnice modistinje Marte Žohar

11.00 Celjski dom

- Glivice, plesni ... kaj sploh zdravimo?**
predava: Marina Urbanc, mag. farm., spec.
- 15.00 koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop dijakov od 1. do 4. letnika ter komornih skupin
- 16.30 Ljudska univerza Celje
Gibanje – tveganje – varnost
predava: Andreja Bednjički
- 17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Hvaležni medved
lutkovna predstava; izvaja: Waldorfski vrtec Celje

17.00 Knjižnica Velenje

- Ura pravljic**
namenjena otrokom od 3. leta dalje
- 17.00 Dom sv. Jožefa Celje
Zlom kolk
voditeljci: Darja Pungartnik in Sara Črepinšek
- 19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Še umreti ne bomo utegnili
Mohorski večer z dr. Metko Klevišar
- 20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Ko ko komedija
komedija Špas teatra

Društva vabijo

SOBOTA, 10. 1.

- 8.00 Ploščad centra Nova Velenje
Mestna tržnica Velenje
- 8.00 do 12.00 Žalec
Podraželska tržnica
- 8.00 Cankarjeva ulica Velenje
Boljši sejem
PONEDELJEK, 12. 1.
- 14.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje
od ponedeljka do četrтка: interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice ...

Razstave

- Muzej novejšje zgodovine Celje:** Srčni pozdrav iz bojnega polja; Prva svetovna vojna in njen odmev na Celjskem, do 28. 2. ;
Galerija sodobne umetnosti Celje in Likovni salon Celje: slikarska razstava Zvono celjskega umetnika Narcisa Kantardžiča, do 15. 1.
Celjska kulturnica: razstava Neverjetnost, črno-bele in barvne fotografije v okviru XV. celjske fotografske razstave, do 15. 1.
Zgodovinski arhiv Celje: ABC Arhivska razstava Barbara Celjska, do 31. 1.
Galerijski prostor Celjskega mladinskega centra: fotografska razstava Ulica; razstavljajo Alja Antič, Verena Zorenč in Katja Dernovšek, do preklica.
Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke olja na platno različnih avtorjev, do 31. 1.
Galerija Nika Ignjatiča Celje: prodajna skupinska razstava likovnih del Mala zimska razstava – Little winter exhibition, do 31. 1.
Osrednja knjižnica Celje: razstava Herman Potočnik No-ordung, ob 122-letnici rojstva, do 31. 1.
Galerija AQ Celje: skupinska razstava celjskih umetnikov, do 15. 1.
Železarski muzej Teharje: razstava na prosto temo v kategoriji črno-belih in barvnih

fotografij v okviru XIV. Celjske fotografske razstave, do 15. 1.

Stalne razstave

- Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija:** Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti
Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski
Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid
Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice
Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca
Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice
Planina pri Sevnici: Kozjansko žari
Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša
Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma
Muzej Laško: Laško – potovanja skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivoarstvo in zdraviliški turizem
Muzej novejšje zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka
Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač
Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev
Dvorec Strmol: Kuharica (Pokrajinski muzej Celje); He-tiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

novi tednik

DARILO novi tednik ZA NAROČNIKE
www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

v sodelovanju s **CUISINE by Skaza**

1 **ORGANKO ENOJNI**

2 **EXCLUSIVE SET SOLO**
Linija Solo izpopolni vaše vsakodnevno kulinarično ustvarjanje. Narejeni iz PET plastenk – reciklirano.

3 **SET ORGANKOV**
Organko – več kot koš za biološke odpadke, uporaba vse dni v letu, brez gnjila in nadležnega mrčesa, za odličan kompost 1. razreda

4 **VIVA SET 9/1**
Zelen ali roza
Brez melamina in bisfenola

Naročilnica:

Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem darilo 1 oz. darilo 2

Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem darilo 3 oz. darilo 4

Ime in priimek: _____

Naslov, kraj: _____

Telefonska številka: _____

E-poštni naslov: _____

Datum rojstva: _____ Podpis: _____

*** Med vsemi stalnimi naročniki bomo v decembru in januarju izžrebali prejemnika Organka.**

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamemo na oglašnem oddelku Novega tednika in Rada Celje.

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglašne v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Rada Celje.

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Srečko Šrot

Naročnine: Vera Gmajner. Telefon: (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, GroupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnica odg. ur.: Tina Vengust
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Jerica Potočnik, Ivana Stamejčić, Simona Šolninič, Dean Šuster, Tina Vengust
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglašnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Vojko Grabar, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03) 54 41 032,
(03) 54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

OSREDNJA Knjižnica Celje

Oddelek Glasba – film

Četrtek, 8. januar, ob 17. uri
Matic Majcen: Peklenska pomaranča (cikel predavanj o Stanleyju Kubricku)

Levstikova dvorana

Ponedeljek, 12. januar, ob 17.30
30 dni sanj – s kolesom v Wales: potopisno predavanje Urbana Čepona

I. nadstropje

Ponedeljek, 12. januar, ob 17. uri
Tudi v zimi sije sonce: odprtje slikarske razstave Martina Branka Rupnika
V sodelovanju z društvom paraplegikov. Razstava bo na ogled do sredine februarja.

Knjižnica pri Mišku Knjižku

Sreda, 14. januar, ob 17. uri
Lutkovna predstava HVALEŽNI MEDVED v izvedbi Waldorfskega vrtca Celje

Levstikova dvorana

Četrtek, 15. januar, ob 18. uri
Roman Vodeb: predavanje Konec feminizma? (Kje so pravi moški? Kaj se dogaja s seksualnostjo? Ali so »moškinje« preglasile feminilne ženske?)

Razmišljate o prenovi ali dobrem nakupu?

Preberite aktualno ponudbo!

Kurilna sezona in dimnik

Z novim letom so tudi temperature bistveno nižje, kot so bile v začetku lanskega decembra. Tako smo dosegli v teh dneh višek kurilne sezone, saj so se ponekod spustile krepko pod minus deset stopinj Celzija. Najhladnejše jutro, v katerem je bilo minus dvajset stopinj Celzija, smo zabeležili ravno v Celju, in sicer 30. decembra lani. Pri takšnih temperaturah je prav, da smo pozorni, kako imamo urejeno kurišče, pri čemer ima bistveno vlogo tudi pravilno postavljen in vzdrževan dimnik.

Pri gradnji hiše premalo pozornosti namenimo pravilni izbiri in gradnji dimnika. Preden se odločimo za dimnik, se moramo odločiti, katero gorivo bomo uporabljali in kakšno kurilno napravo bomo vgradili. Posledica tega so težave pri delovanju kurilnih naprav in nepotrebne poškodbe dimnika. Gradnja dimnika torej ni postopek, ki ga zna izvesti vsak zidar. Vse prevečkrat ljudje mislijo, da mora biti dimnik čim večji, da je posledično tudi večji vlek, vendar ni tako. Vsaka kurilna naprava ima svoje zahteve, a pri tem je treba upoštevati tudi višino in položaj dimnika. Projektant na podlagi teh podatkov izračuna, kakšna morata biti presek in višina dimnika, da sta zagotovljena optimalni vlek in pravilno delovanje kurilne naprave. Prav tako morajo biti dimniki tako požarno varni kot sanitarno neoporečni. Gradnja dimnikov je proces natančnih izračunov, saj mora ustrezati vsem predpisom.

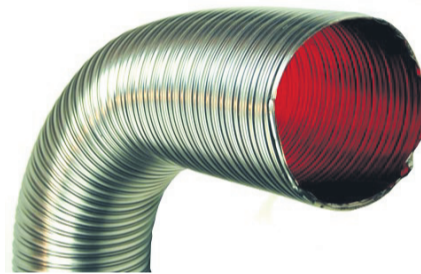
Povrtavanje dimnika je postopek, s katerim premajhen obstoječi dimnik povečamo na primeren presek, da vanj lahko vstavimo inox tuljavo. Poseg je hiter in

zanesljiv. Koliko lahko dimnik povrtamo, je odvisno od njegove velikosti in trdnosti. Povrtavanje je specialno delo, ki zahteva specialno orodje, da takšen postopek lahko izvedemo. Koliko časa postopek traja, je odvisno od trdnosti obstoječega materiala in velikosti tuljave. Povrtavanje lahko izvedemo v primeru, da je obstoječi dimnik raven. V primeru, da ima zamik, moramo tam stena odpreti in dimnik povrtati v dveh delih. Povrtavanje dimnika s sanacijo je najhitrejši, najcenejši in najzanesljivejši postopek obnove dimnika.

Obnova dimnika je zelo pomembna, saj se dimniki obrabljajo. Je bistvena za njihovo učinkovito in varno uporabo, saj nihče ne želi imeti težav in neprijetnosti z njimi. Obnova starega dimnika lahko poteka na več načinov: z vstavitvijo inox tuljave (po potrebi tudi fleksibilne inox tuljave), z delno poružitvijo dimnika in dozidavo, s popolno odstranitvijo starega dimnika ter gradnjo novega dimnika. Obnova starega dimnika z inox tuljavo je odlična izbira za vse dimnike, ki so zaradi starosti že nekoliko porozni. V primeru ukrivljenosti se

fleksibilna cev popolnoma prilagodi dimnikovi liniji in tako zagotavlja učinkovito delovanje. Če pa je dimnik zaradi starosti že tako poškodovan, da ne zagotavlja stabilnosti in varne uporabe, je pametno delno ali popolnoma odstraniti in zgraditi nov dimnik.

Popravilo dimnika je zelo pomembno, saj dotrajanost privede do uhajanja plinov. Obnovo dimnika z nerjavečo tuljavo izvedemo tako, da dimnik povrtamo in vanj vstavimo inox dimno tuljavo. Pri dimnikih z dovolj široko notranjostjo obnova z vrtanjem ni potrebna. S tem dotrajan dimnik znova pridobi učinkovitost, ki jo je imel ob gradnji, obenem pa zagotovimo tudi varnost svojega doma in družine.

Popravilo dimnika z inox tuljavo zagotavlja, da se dimnik hitreje segreje na svojo delovno temperaturo, pri kateri učinkovito odvaja dim in kondenz. Prav tako je lažje in bolj redko čiščenje zaradi gladke notranjosti. Najprimernejša rešitev pri obnovi je tako inox tuljava. Njena vgraditev je sicer dokaj hitra, vendar ni priporočljivo, da se takšne obnove lotevamo sami. Zelo pomembno je upoštevati vrsto kurilne naprave in kuriva, zato obnovo oziroma sanacijo starega dimnika zaupajmo strokovnjaku.

Vzdrževanje dimnikov - vsak dimnik je treba vzdrževati. Pri vzdrževanju je mišljeno predvsem čiščenje, ki naj ga opravlja usposobljen dimnikar. Na koliko časa je treba dimnik čistiti, je odvisno od vrste kurjave. Pri kurjenju na trdna in tekoča goriva je treba dimnik čistiti enkrat mesečno, medtem ko pri plinastih gorivih zadošča čiščenje enkrat sezonsko. Vzdrževanje dimnikov s kovinsko tuljavo se izvaja s plastično krtačo, medtem ko je za čiščenje ostalih dimnikov potrebna klasična žičnata krtača. Če dimnik redno vzdržujemo, so izkoristki naprave večji, prav tako se podaljša njegova življenjska doba.

Montažni dimnik je primeren za vse vrste goriv. Je zelo lahek, zato ne potrebuje temelja. V primeru, da ni možnosti montaže na tla oziroma je želja, da poteka iz višjega nadstropja, se ga postavi, na za to primerne konzole. Montažni dimnik se postavi hitro in ga ni treba dodatno izolirati, ometavati ali kakor koli zaščititi. Ima končni izgled, na mestu, kjer je prebita streha, pa naredimo obrobo in dimnik je takoj pripravljen za uporabo. Montažni dimniki se lahko postavijo tudi nad peč oziroma kamin sredi hiše, tako da je prostor čim bolj izkoriščen.

Privoščite si najboljše!

Če želite oglaševati
v rubriki
Vsi naši mojstri,
pokličite:

031 692-860

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com
Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH
IN USNjenih OBLACIL

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

CVETLIČARNA
IN DARILNI BUTIK
NATAŠA
Nataša Hribernik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Sentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

STROJEPLASTIKA
PRAŠNO BARVANJE
VSEH VRST KOVIN:
gsm:
041 741 094
www.strojeplastika.si

AK
ASFALT KOVAČ
ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI
T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

OSTEOPATSKA TERAPIJA
~~120,00 €~~
cena s popustom
v mesecu novembru
in decembru:
80,00 €

FITEX d.o.o.
Dunajska 120 a 1000 Ljubljana
tel. 01/568 40 91

Terapija traja eno uro.
Predhodno se je potrebno naročiti
na tel. 031 566 262
vsak dan med 17.00 in 20.00 uro.

www.centerzdravja.net | prodaja@centerzdravja.net

INSTALACIJE VERHOVŠEK
Z vami že 20 LET.
IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC
INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Store, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

Žolnir
BIRO OPREMA ŽOLNIR d.o.o.

15% popusta za tiskanje
načrtov vseh velikosti

vezava dokumentov,
izdelava vizitk,
izdelava koledarjev,
termična obdelava (plastificiranje) formata
do širine A3 in dolžine po želji.

NOVO! TISKANJE in KOPIRANJE NAČRTOV
na najnovejšem stroju KIP

AVTOMEHANIKA

- PRIPRAVA VOZILA ZA TEHNIČNI PREGLED
- SERVIS VOZIL - VULKANIZACIJA
- POPRAVILO IN ZAMENJAVA
IZPUŠNIH SISTEMOV

Bojan Kovač, s.p.
Cesta v Debro 1, 3270 Laško
040 22 30 95,
03/ 734 26 61

**HITRO, KVALITETNO
in UGODNO!**

OPTIKA Terian
MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

GENJENE STRANKE
V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:
• STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
• KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE
ZA KOREKCIJSKA OČALA
• STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
• KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
• ČISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
• SONČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV

POSEBNOST
- LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE -

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu
korekcijskih in sončnih očal

harmonijadoma
salon opreme in storitev

Pvc, alu in lesena okna, vhodna in dvizna garažna vrata,
zimski vrtovi, vse vrste senčil, notranja vrata, vodovod in ogrevanje,
slikopleskarstvo, obnova doma, obnova kopalnic

-10% otvoritveni popust na pvc okna

031 78 60 70 | 031 311 640 | info@harmonijadoma.si

**VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA**

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

GROBELNIK, žaga in trgovina, d.o.o.,
Klanc 64, 3204 Dobrna, Telefon: - 041 341 599

- les za ostrejša
- prevozi in razrez lesa
- prodaja žagovine

Zaradi »štosa« v hladno Velenjsko jezero

»Letos nam je bilo vreme dokaj naklonjeno, saj ni bilo tako hladno, kot so napovedovali vremenoslovci. Ob temperaturi zraka minus tri stopinje Celzija je Velenjsko jezero s sedmimi stopinjami na globini od osem do deset metrov pravzaprav prijetno toplo,« je ob jubilejnem, dvajsetem potopu povedal Staš Strozak, predsednik Društva za podvodne dejavnosti Jezero Velenje.

Le kaj velenjske potapljače žene, da se podajajo v hladne globine Velenjskega jezera, namesto da bi po prečuti novoletni noči počivali in uživali na toplem kot ostali državljani?

»Neumnost«, ki je postala tradicija

Tradicija novoletnega potopa je nastala zaradi »štosa«. »Pred dvajsetimi leti so trije naši člani v nekem lokalu v Velenju praznovali novo leto, beseda je dala besedo in so si rekli, zakaj ne bi naredili ene neumnosti in se na novega leta dan potopili pod gladino Velenjskega jezera, nazdravili s šampanjcem in s tem simbolično odprli novo potapljaško sezono,« se retoričnega vprašanja treh velenjskih potapljaških »kerlcev« spominja predsednik **Stoš Strozak**. Dodaja, da je bilo pri kolekih potapljačih seveda najprej tudi nekaj začudenja in zgražanja, češ da je v

Tudi letošnji jubilejni novoletni potop so obeležili posebni dosežki, saj je za »ogrevanje« v jezero zaplaval potapljač v kopalnikih. Poleg vsega so s posebnimi nagradami počastili udeleženca z največ zbranimi novoletnimi potopi – Benjamina Strozaka in Jerneja Hermana, ki sta jih »zbrala« devetnajst.

tem času zelo mrzlo. Ampak prvi potop je uspel, sodelovalo je dvanajst potapljačev, pri čemer jih nobeno naslednje leto ni bilo manj. Letošnjega novoletnega potopa se je udeležilo sedemnajst potapljačev iz vse Slovenije.

Do deset metrov globoko

Kot je še povedal Staš Strozak, ki se s potapljanjem ukvarja že štirinajst let, se potopijo pet do deset metrov globoko, potop pa traja pet do deset minut. »V takšnih ekstremnih pogojih moramo biti pozorni na zmrzovanje regulatorjev, na naprave za dovajanje kisika, ki nam omogočajo dihanje. Vendar obstajajo posebni regulatorji, ki so predvideni za uporabo v takšnih pogojih,« je Staš Strozak opisal največjo ne-

Zadnje priprave in pregled opreme pred potopom

varnost, ki se lahko pojavi pri hladnih potopih. Pri tem v dvajsetih letih ne beležijo nobenega zapleta ali nesreče. Simbolično sporočilo, ki ga z zgodnjim odprtjem potapljaške sezone želi posredovati Društvo za podvodne dejavnosti Jezero Velenje, pa je, da želijo, da bi nova potapljaška sezona minila brez nesreč.

Udeleženci potopa so praviloma izkušeni potapljači, a se jim pridružijo tudi manj izkušeni, celo začetniki. Letos

je bila najmlajša udeleženka potopa trinajstletna Špela Verdnik, članica velenjskega potapljaškega kluba.

Letos prisotni tudi balonarji

Po vrnitvi iz globine jezera na površje je sledila podelitev priznanj, ki so jih prejeli vsi udeleženci, saj so zmagovalci prav vsi, ki so zmogli ta pogum in napor. In prav tako tradicionalni obred, malica s kuhano kranjsko klobaso na

način velenjskega potapljaškega kluba, torej potopljen v refošk. Za dobro razpoloženje so poskrbeli glasbeniki Šaleškega folklornega društva Koleda.

Velenjskim potapljačem so se letos pri dogodku pridružili še člani domačega Balonarskega kluba Opa. »Mi smo »nazdravili pod vodo, oni pa nad njo,« je bil slikovit Staš Strozak.

ROBERT GORJANC
Foto: JANJA ŠEMENC

»Zdaj pa smo si zaslužili en požirek.«

FOTO TEDNA

Avtoštopar

Foto: GrupA

NOVI TEDNIK

Zgodbes Celjskega

Št. 1 8.1. 2015

Prvih 6 zgodb...
31. december 2014

1 »Mi baroni?
Dajte, no,
sindikalno delo
je prekleto
težko«

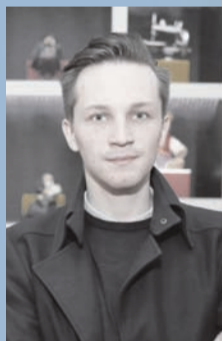
2 Ko se množita
ljubezen in
prijateljstvo

3 Hvaležna
za hudo
bolezen
in vsak dan
nasmejana

4 Polji izražanja
bodočega
arhitekta sta
tudi
kultura
in politika

5 Čarobnost
glasbe
je prinesla
s seboj na svet

6 S palico v svet,
z nogometom
do legende

PODARJAMO VAM
12 ZGODB
ZA 12 MESECEV
.....LETA 2015.....

Drugih šest

str. 26-37

Priženjeni Škalčanki na
kmetiji nikoli ne zmanjka

dela in idej

Svetovljan
na podeželju

Drugačna,
nikoli
dolgočasna

Kritično
in *čuječno*
novinarsko pero

Učiteljica
za vedno

Drzna,
radovedna in
avanturistična

7 Priženjeni Škalčanki na kmetiji nikoli ne zmanjka dela in idej

Dobra volja je vodilo družine Miklavžina

»Tudi če je težko, moraš vedeti, da bo enkrat bolje,« je prepričana Darja Miklavžina, v letu 2014 mlada kmetica leta.

Življenje na hribovski kmetiji je lahko precej naporno predvsem zaradi obilice ročnega dela. Vendar Darja Miklavžina, zmagovalka letošnjega natečaja Mlada kmetica leta, tega ne prizna tako zlahka. Zagnana, delovna, inovativna in resnično pozitivna Darja ustvarja na kmetiji v Škalah pri Velenju sladke dobrote, ki se jim je težko upreti. Dobro voljo prenaša tudi na svojo družino, moža Branka, hčer Saško in sinova Blaža ter Anžeta.

Darja Miklavžina je lani v Šentvidu pri Grobelnem osvojila naziv mlada kmetica leta. Naziv si je »prigarala« z obilico učenja in spretnosti. Naziv ji pomeni veliko, saj ji omogoča dobro promocijo dopolnilne dejavnosti peke peciva in kruha. »Obenem je to tudi promocija Šaleške doline, saj sem prva kmetica s tega območja, ki je osvojila ta naziv,« ponosno pove Darja. Mož Branko jo je ves čas zelo spodbujal. »Bili smo na dopustu, pa sem ji rekel, naj se uči, bom že sam na otroke popazil,« smeje pove Branko. Zmage sicer nista pričakovala, tako da sta bila še toliko bolj vesela.

Prevladala želja po peki

Darja Miklavžina se je v Škale preselila pred 14 leti. Pred tem je živela na kmetiji v Lokovici. Razlika med lokoviško kmetijo in kmetijo v Škalah je precejšnja. V Lokovici gre za

Pri peki peciva in drugih domačih dobrot sodelujejo tudi otroci. Kot pove Darja, najmlajši Anže zelo rad melje orehe.

»ravninsko« kmetijo, na kateri opravljajo skoraj vsa dela strojno, v Škalah pa je zaradi nagiba terena vse bolj ali manj ročno, pove Darja. Preden se je odločila za odprtje dopolnilne dejavnosti, je 12 let delala v gostinstvu. Odločitev, da ostane na kmetiji in odpre dopolnilno dejavnost, je padla, ko je bila tretjič noseča.

»Pa tudi tast in tašča sta že v letih in nista mogla več toliko delati. Ker sem delala v gostinstvu, sem delala tudi ob koncih tedna in ponoči. Otroci so bili majhni in nisem mogla več narediti vsega, kar sem želela. Če si doma, lahko delo drugače načrtuješ. A tudi sicer sem imela bolj željo po peki peciva kot po delu v gostinstvu,« nam razkrije Darja.

Skoraj vse pridelajo doma

Mož Branko je zaposlen v Gorenju. Kot pravi, ena služba pač mora biti. »Na naši kmetiji se ne bi mogli preživeti, če ne bi vsaj eden hodil še v službo. Imamo 46 hektarjev zemlje, od tega je samo 7 hektarjev obdelovalne zemlje. 39 hektarjev je gozda,« pojasni Branko. Na kmetiji imajo krave dojilje, pitajo pa tudi mlado govedo. Za lastno uporabo imajo tudi zajčke, prašiče in seveda kokoši, saj Darja za peko peci-

va potrebuje domača jajca. Bolj ali manj vse pridelajo doma. »Imamo mleko, skuto, jajca, pecivo spečem sama, zelenjavo vzgojim v vrtu, iz hleva dobim meso, tako da v trgovini resnično malo kupujem,« pove Darja. Domača pridelava se ji zdi zelo pomembna, saj »nikoli ne veš, kaj vse je v izdelkih iz trgovin.

Tudi malo umetniške žilice

V okviru dopolnilne dejavnosti peče piškote in kruh, dela tudi bezgov in jabolčni sok. Letos ji je na žalost uspelo narediti precej manj marmelade, saj zaradi ne navadnega vremena ni bilo veliko sadja. Darja izdeluje tudi mlince, ribano kašo, rezance in testenine. Ponosna je tudi na svojo potico in biskvitno pecivo. »V decembrskem času je precej več povpraševanja. Januarja ga bo verjetno manj, ker bodo vsi hujšali,« smeje pove Darja. Svoje izdelke prodaja na velenjski tržnici in v trgovini z domačimi dobrotami.

Ljubezen do peke peciva izvira že iz otroštva. »Ko smo živeli v Lokovici, smo bili bolj revna družina. Bili smo trije otroci, starša pa nista hodila v službo. In ni bilo denarja, da bi si lahko privoščili to in ono.

Jaz kot najstarejša od otrok sem zato sama začela doma pripravljati pecivo, da smo se lahko posladkali,« nam zaupa Darja. To veselje se je z leti samo še nadgrajevalo. Kot pravi Darja, so nekatere vrste peciva enostavne, a so tudi takšne, ki zahtevajo spretnost in tudi malo umetniške žilice. Znanje pridobiva na tečajih, prebira pa tudi različne knjige.

Dela nikoli ne zmanjka

In kakšen je običajen dan pri Miklavžinovi? Darja zjutraj najprej spravi otroke v šolo, mož gre v službo. Nato gre v hlev, ko tam opravi, se loti peke. Tašča ponavadi skuha kosilo. Ko pridejo otroci iz šole, naredijo nalogo. Otroci komaj čakajo, da lahko gredo pomagat. Poleti je veliko dela na travnikih, saj je kmetija na strmem območju in je treba kositi ter obračati travo na roke. Jeseni pospravljajo listje in pobirajo pridelke. Kot pravi Darja, dela nikoli ne zmanjka.

Gore ji dajejo energijo

Konec tedna se pri Miklavžinovi bistveno ne razlikuje od tedna. »Ob sobotah dopoldne sem na tržnici. Popoldne pečem torte in druga peciva po naročilu,« pojasni Darja. V nedeljo gre družina v cerkev. Še

posebej rada hodi v cerkev Saška, ki tudi ministrira. Če je le možno, predvsem poleti, gredo Miklavžinovi v planine. Darja namreč obožuje gore. »Že zaradi križa je dobro, da se malo razhodiš. Čeprav mi marsikdo reče, da bi bilo bolje, da bi vsaj ob nedeljah legla in si odpočila,« pravi Darja. Ob tem dodaja, da si petkrat bolj odpočije, če gre v planine in tam gleda gore. Te jo namreč napolnijo z novo energijo. Prosti čas, ki ga ima zelo malo, posveča tudi društvu kmetič in škalskemu društvu Revivas, ki obuja in ohranja kulturnozgodovinsko dediščino in pospešuje razvoj vasi Škale.

Sodeluje cela družina

Pri peki ji pomagajo tudi otroci. »Ko delam pecivo, mi ga Blaž pomaga nalagati na pladnje. Pogostokrat mi tudi zmleje orehe. Ni pomembno, ali je fant ali dekle, ko pečemo, pečemo. Ko je zunaj delo, vsi delamo zunaj. Dopoldne grem jaz v hlev, ker je mož v službi. Zvečer gre v hlev mož,« pravi Darja. Hči Saška najraje hrani zajčke in kokoši, rada pomaga tudi pri peki piškotov in kruha. Pri Miklavžinovi ni strogega deljenja dela. Pri delu, naj gre za delo zunaj ali v hiši,

Darja peče zelo raznoliko pecivo. Blaž ima najraje »mamične« rogljičke s čokolado, Saška pa rogljičke z marmelado.

Branko je zaposlen v Gorenju. Ker dela tudi v tujini, je včasih odsoten dlje časa. Nekoč, ko je bil na Švedskem, ga je po telefonu poklicala Darja in mu povedala, da so biki pobegnili. Mož ji takole od daleč seveda ni kaj prida zalegel, a v takšnih situacijah na pomoč priskočijo prijatelji.

Miklavžinovi otroci zelo radi pomagajo pri delu na kmetiji. Eno njihovih ljubših opravil je hranjenje zajčkov in kokoši.

Blaž, Anže in Saška prosti čas preživljajo tudi na igralih ob hiši. Otroci se pozimi najraje sankajo. Kot pravi Saška, je pri tem zoprno le, »ker moreš potem peš nazaj na hrib«. Blaž pa pove, da najbolj »leti« z žakljem, napolnjenim s slamo.

V Škalah, na mestu, kjer je sedanja Miklavžinova kmetija, se je rodil najbolj znan Škalčan dr. Jožef Kranjc. Bil je pravnik evropskega slovesa. Društvo Revivas iz Škal bo izdalo posebno zloženko, ker mineva 140 let od njegove smrti. Na zloženci bo opis njegovega življenja in tudi življenja Darje Miklavžina. Ta bo dobila posebno mesto na zloženci, ker je lani osvojila naziv mlada kmetica leta.

sodeluje cela družina. »Če je zunaj delo in imam naročila, potem pečem. Zaradi tega se ne bomo grdo gledali, ker pač ne morem pomagati pri delu zunaj,« o razumevanju družine pove Darja. Branko smeje doda: »Včasih sem že malce jezen, samo kaj pa morem.«

»Če nimaš volje, ne gre«

Darja ima ogromno dela, a vendar se zdi, kot da ji nič ni težko. Zanimalo nas je, od kod ta volja in pozitivnost. »Če kar nekaj je jamraš, potem še slabše. Tudi če je težko, moraš vedeti, da bo enkrat

bolje. Če ne vidiš nič pozitivnega, potem se pozitivne stvari ne bodo dogajale. Če nimaš volje, ne gre,« odgovarja Darja. Sama motivacijo črpa tudi iz pohval strank, ki so zadovoljne z njenimi izdelki. »Ko vidiš, da so ljudje zadovoljni s pecivom, z izdelki in te pohvalijo, do-

biš zagon. Takrat veš, da se splača biti priden, da se splača truditi, da te ljudje cenijo,« navdušeno pripomni Miklavžinova.

Darja zelo rada dela z otroki. Trenutno urejajo prostor, kjer bo imela učne delavnice za otroke iz osnovnih šol in vrtcev. Otroci se

bodo lahko iz prakse naučili, kako speči kruh, žemljice in pecivo. Obenem si bodo lahko tudi ogledali, od kod pridejo jajčka, mleko in meso ter kako hraniti živali na kmetiji.

JERICA POTOČNIK
FOTO: GrupA

Jerica Potočnik: »Pri družini Miklavžina res začutiš pozitivno energijo. Vsi člani družine so zgovorni, nasmejani in optimistični. Kljub obilici dela jim dobre volje nikakor ne zmanjka. Tudi vam, dragi bralke in bralci Novega tednika, želim v novem letu veliko pozitivne energije, poguma in inovativnosti. In naj vam bodo za vodilo besede Darje Miklavžina: »Če kar nekaj jamraš, je potem še slabše. Tudi če je težko, moraš vedeti, da bo enkrat bolje. Če ne vidiš nič pozitivnega, potem se pozitivne stvari ne bodo dogajale.«

Svetovljan

8 na podeželju

Pater Branko Cestnik, ki je živel v treh velemestih, se na Frankolovem odlično počuti – Kritični intelektualec o slovenski in evropski krizi ter odnosih med Cerkvijo in državo

Pred oltarjem lepo obnovljene frankolovske župnijske cerkve

Med obnovljenimi cerkvenimi stavbami Frankolovega

Bodoči škof?

Lani se je ime Branka Cestnika pojavilo v neki reviji, kjer so ga omenili kot morebitnega novega mariborskega nadškofa. »Potem se me je to kar držalo. Še vedno tu in tam slišim, da me omenjajo kot kandidata. Včasih je prav smešno,« pojasnjuje župnik s Frankolovega. »Od tega, da se ti ljudje kot bodočemu škofu skoraj klanjajo, do anonimnega grozilnega klica,« dodaja. Neznana oseba ga je namreč poklicala, da za škofa zaradi svoje politični usmerjenosti ni primeren. Patru Branku se omenjanje njegovega imena med kandidati za škofovsko službo ne zdi resno.

»Na Frankolovem eden udari po Janši, drugi ga zaščiti, vendar se razidemo brez sovraštva,« komentira ljubljansko psihološko državljansko vojno.

Pater Branko Cestnik, župnik na Frankolovem, je za svoje delovanje v občini Vojnik prejel najvišje letošnje priznanje. Tam je komaj desetletje, vendar so sledi njegovega delovanja vidne. Prenovljene so tri župnijske stavbe, vernikom veliko pomeni, da je župnija prenovljena tudi po notranji, duhovni plati. Branka Cestnika javno omenjajo celo kot kandidata za novega škofa na Štajerskem.

»Zelo sem počaščen, bil sem tudi presenečen. Vedno sem si predstavljal, da je za takšno priznanje treba več kilometrine, več let,« odgovarja. Med njegovim vodenjem frankolovske župnije so obnovili župnijsko cerkev, razpadajoči Aletin dom z učilnicami in župnišče. Ko je prišel na Frankolovo, tamkajšnje cerkvene stavbe kraju niso bile več v čast. »Nekoč se je oglasil mojster, ki dela za številne cerkve, in dejal, da je frankolovska med Celjem in Mariborom najgrša. Kot novega župnika me je to prizadelo in po drugi plati spodbudilo, da je treba takšno podobo kraja spreminiti,« se spominja pater, ki pripada pri nas malo znanemu redu redovnikov kletincev. »Cerkev je v središču kraja. Zato mora biti zelo imenitna, tako da je potem cel kraj bolj imeniten,« razmišlja. Veliko je bilo prostovoljnega dela krajanov Frankolovega. Pravi, da ljudi ni bilo težko pritegniti, saj so obnovitvena dela že težko pričakovali.

Prenove je bila potrebna vsa župnija, ne samo njene zanemarjene stavbe. Kmalu po Cestnikovem prihodu so bili organizirani skavti, ki dobro delujejo. Mlade je uspel pritegniti k pohodništvu in plezanju, saj je poskrbel za prvo plezalno steno na območju vojniške občine. Prav tako je odkril naravno plezališče, uredili so ga in vpisali v register naravnih plezališč. »Župnik si mora vzeti čas, ne moreš čakati v sobi,« pravi o vključevanju mladih.

Med velemesti in vasmi

»Tu so dobri in preprosti ljudje, življenje z njimi je prijetno, lepo,« pravi pater Branko o Frankolovčanih in okolici. »Počutiš se tako, kot jih sprejemaš. Če jih preveč razvrščaš na dobre in slabe, na verne in neverne, se začneš še sam sla-

bo počutiti,« prvi pater, ki je zelo odprt človek.

Zanj je bil prihod na Frankolovo, na vas, velika sprememba. Kar desetletje življenja je preživel v treh evropskih velemestih, to je v Rimu, Madridu in Milanu. »V takšnih krajih se navadiš širine. To so multikulturalna mesta z bogato kulturno ponudbo, od gledališča do razstav,« se spominja velemest. Tudi ko je živel v Mariboru, je imel gledališki abonma in je redno obiskoval operne predstave. »Na Frankolovem so druge prednosti. Tu so med drugim stezice, po katerih se sprehajaš, in dobrodušni ljudje, ki te na primer povabijo na kolino,« našteva prednosti Frankolovega. Stik z velikim svetom ohranja z občasnimi obiski Dunaja in Trsta. »Vsak svet je po svoje lep,« ugotavlja vedno znova.

Kritičen intelektualec

Pater Branko Cestnik je kritičen intelektualec, ki svojega mnenja ne skriva, četudi koga moti. Kot katoliški duhovnik javno spregovori celo o tem, za kar meni, da je v Cerkvii narobe. »Slovenska Cerkev je bolj zaprta, vaje sem bil italijanske Cerkve, kjer je več dialoga, tudi v cerkvenih medijih se je pojavljala kritika,« pojasnjuje svojo kritičnost do posameznih vprašanj v življenju slovenske Cerkve. »V slovenski Cerkvi tega nismo vajeni. Malo zaradi komunizma, malo zaradi zelo poudarjene vloge duhovnika, za katerega velja skoraj imunitetno stanje, da se ga ne sme kritizirati,« pojasnjuje.

Pred desetletjem se je na primer javno obregnil zaradi pornografskih vsebin družbe T2, ki je bila v stoodstotni cerkveni lasti. Članek je zelo odmeval, po njem so ga označili kot kritizirerja. »V kakšnem članku se na primer sprašujem o stanju klera. Tega, da bi katoličani pisali o tej temi, nismo vajeni, vendar moramo,« pravi o svojem javnem nastopanju. Če nastajajo težave med vodenjem, je to treba kritično ovrednotiti. »To ni napad na Cerkev,« poudarja.

V današnji Sloveniji razmere niso rožnate, tudi do njih je zelo kritičen. »Obstaja medijski konstrukt, levi in desni kot, smo v psihološki državljanski vojni. Na podeželju tega ni, morda v kakšni vasi, ki je bila zaznamovana z medsebojnim

Vloga škofov in druge duhovščine se seveda spreminja, pa naj bo nov mariborski škof kdorkoli. »Velike prednosti, ki jih imajo župnik, škof ali papež, so zdaj več ali manj poenotene. To je prednost evangelizacije, oznanjevanja. To opažamo s papežem Frančiškom, ki pravi, da je dovolj administracije,« pravi o novi vlogi škofov in drugih pater Branko, ki ga najširša slovenska javnost pozna kot razmišljujočega človeka. Dolga leta so duhovniki župnije predvsem vodili, kar v današnjih razmerah ne zadostuje. »Evangelij ne pride več do ljudi kar tako,« opaža tudi sam. Zato je po njegovem

mnenju treba poiskati drugačen slog, biti bolj odprt.

Novega vrhovnega poglavarja Katoliške cerkve zelo spoštuje. »Drugo, kar je poudarjeno s Frančiškovim prihodom, je skrb za uboge. Kako točno s tem misli, še ni razdelano, vendar to zelo poudarja. Resničnost vere se pač prepozna po tem, kako znaš poskrbeti za človeka v stiski,« poudarja Branko Cestnik. To naj bi pokazalo, koliko je nekdo dejansko veren, pobožen. »Naslednje, kar je, je družina. Vedno bolj se zavedamo, da je jedro vsega. Mogoče malo pretiravam, vendar je družina kovnica sreče ali nesreče vsakega človeka,« poudarja.

V bunkerju milice

In kakšne so korenine patra Branka Cestnika? Izvira iz okolice Ptuja, iz Hajdine, iz delavsko kmečke družine. »Kot otrok sem odraščal na poljih in v hlevu.« se spominja svojega začetka. Kmečki poklic mu je bil vedno lep, še vedno ljubi naravo in se v njej zelo rad giba.

Po osnovni šoli se je najprej odločil za vojaški poklic, saj ga je navdušilo branje vojaško obarvane revije Obramba, ki jo je naročal sosed.

Začel je obiskovati vojaško gimnazijo v Ljubljani. »Tam so se moje sanje hitro podrlle. Vojaška častniška služba je povezana z indoktrinacijo, ki je bila

precej nasilna. Mogoče se je drugi fantje niso zavedali,« se spominja zorenja v vojaka, ki mu ni ugajalo. To se je pri najstniku Branku izražalo z nemirno in nedisciplino, tega je bilo vse več. Toliko, da je neko noč preživel v bunkerju bežigradske milice, takratne policije. Nemirnega najstnika so nato z vojaške gimnazije odslovili.

Dela za mlade je bilo takrat dovolj, zato je začel delati pri zasebnikih v sortirnici sadja, najbolj močna izku-

šnja je bilo delo za tekočim trakom v tovarni opeke. »Izkusil sem trdo delavsko življenje, čeprav je bilo za tem tekočim trakom veliko smeha,« se spominja svoje delavske izkušnje. In kako se je znašel v duhovniškem poklicu? »Vprašanje Boga me je mučilo že na vojaški gimnaziji in me je ves čas spremljalo. Če Bog je ali ga ni ter kaj to pomeni zame,« pravi. Tudi o smislu zla in trpljenja je razmišljal. O teh vprašanjih se je veliko pogovarjal

z obiskovalci mladinskega verouka kar na pločniku ulice, saj se njihovih srečanj ni udeleževal. Po tistem je vero odkril na novo in se odločil celo za duhovniški poklic.

Še več, odločil se je, da bo postal redovnik kletinskega reda, ki smo ga v Sloveniji takrat komaj poznali. »Iskal sem misijonarski red, čeprav sem obiskoval tudi kartuzijo Pleterje, kjer sem molil in premišljeval,« pravi pater Branko.

sovraštvo že od druge svetovne vojne,« opaža. Na štajerskem podeželju na srečo tega ni. »Vsako jutro spijemo za šankom levi in desni svojo kavo in se pomenimo o tem in onem. Eden udari po Janši, drugi ga zaščiti, vendar odidemo brez sovraštva,« pripoveduje. Po njegovem mnenju so za spodbujanja medsebojnega sovraštva krivi nacionalni mediji. »Začel sem jih enostavno izklapljeti,« pravi Branko Cestnik.

Država, Cerkev, Evropa

Škriplje tudi v odnosu med državo in večinsko Katoliško cerkvijo, med Cerkvijo in slovensko politiko. V vsaki državi se odločijo, kakšen bo ta odnos. V Sloveniji je podobno kot v Franciji, kjer velja stroga ločitev. »Stroga ločitev, ki se tiče upravljanja in vodenja, da. Vseeno mora vladati nekakšna simbioza, saj je religija družbena sila, ki je bila, je in bo. Ne pa bojovito stanje,« meni pater Branko. Ugotavlja, da začne v tem primeru trpeti samo tkivo družbe ter da je tako, kot da bi se med seboj bojevala telo in duša.

»Po drugi strani se mora Cerkev sprijazniti, da stare slave ne bo več. Katolištva kot državne religije Avstro-Ogrske ne bo več,« razmišlja. Navaditi se mora na svojo sekun-

darno vlogo v družbi in razviti druge načine oznanjevanja, pričevanja in pričujočnosti v družbi. Možnosti ne manjka, to so med drugim humanitarno in prostovoljno delo, kultura in skrb za družino. Kritičen je tudi do slovenske levice. »Ta je obremenjena in zdi se, kot da mora vsakič, ko pride na oblast, najprej dokazati, kako zna obračunati s Cerkvijo. In potem se ustvarjajo napetosti,« opaža dogajanje v slovenski družbi pater Branko Cestnik.

Huda splošna kriza ni samo v Sloveniji, z njo se sooča tudi Evropa. Med drugim so se v svetu pojavile nove velike sile. »Evropa po eni strani ostaja na obrobju, vendar ima takšno tradicijo, da je na stranski tir ni mogoče postaviti,« meni Branko Cestnik. »Tudi v Evropi je včasih preveč črnogledosti. Prihodnosti me ni strah. Zgodovina nas uči, da je Evropa večkrat zašla, vendar je vedno znova znala vzpostaviti ravnotežje,« razmišlja. Tu je bila vzpostavljena socialna država, kot je svet še ni videl, nekdanji smrtni sovražnici Francija in Nemčija sta postali po dveh svetovnih vojnah prijatelji. »Evropa ima vedno neko zalogo, na katero je treba računati,« poudarja.

BRANE JERANKO, foto: BJ

S podelitve najvišjega letošnjega priznanja Občine Vojnik. Na fotografiji župan Branko Petre, pater Branko Cestnik in nekdanji dolgoletni župan Beno Podergajs (z leve strani proti desni). Foto: Matjaž Jamriško

V Rimu, Milanu in Madridu

Pater Branko Cestnik je v treh evropskih velemestih preživel kar desetletje življenja.

V Rimu se je zaradi specializacij izobraževal kar na treh univerzah. Kot študent je ob petkih deloval med brezdomci. Po posvetitvi v duhovnika je leto deloval v cerkvi v središču velemesta, kjer je opravljal nedeljske maše in spovedoval. Pozneje je v Milanu opravljal kaplansko delo in delal z različnimi skupinami.

V Madridu je bil najprej v noviciatu, kjer je moral biti leto odrezan od sveta, zato tega velemesta takrat ni ravno najboljšo spoznal. Nato je opravil redovniške obljube. V Madrid se je v zadnjih letih vrnil, tam je preživel tako imenovano sobotno leto, leto počitka, saj ni bil na dopustu kar osem let. Med osemmesečnim bivanjem je opravljal nedeljske maše, spovedoval, deloval med skavti, vodil zakonsko skupino in se izobraževal na inštitutu.

Pater Branko Cestnik v svojem delovnem prostoru, v župnišču na Frankolovem ...

... ter v priročni knjižnici

Veliko mu pomenijo sprehodi v naravi.

Drugačna, nikoli dolgoč

Daljši pogovor za radio sva nazadnje imeli davnega leta 2003, ko je izšla njena prva knjiga *Zgodbe in nezgodbe*. Takrat je bilo vmes kar precej smeha, mogoče, seveda, za kar pri uredniku nisem bila ravno pohvaljena. Tisti, ki poznajo Lilijano Praprotnik – Zupančič in njeno delo, seveda lahko razumejo moje »težave«. Knjiga namreč vsebuje polno zabavnih in duhovitih besednih iger, ki jih v pogovoru rada uporablja tudi sama. K temu dodajte še njen slog počasnega pristnega celjskega govora in slika bo popolna.

Po vseh teh letih je še vedno ista, dolgonoga in dolgolasa blondinka z okroglimi očali, ki ji leta ne pridejo do živega. Morda zato, ker je ves čas malo otročja. Kako bi sicer lahko ustvarila vse te imenitne slikanice za najmlajše? Le za njeno dolgo ime in še daljši priimek je že na prvih slikanicah zmanjkalo prostora. »Odrežala sem Jano in Rotnika in ostala je Lila Prap,« pojasni. In tega imena ne poznajo le naši bralci, temveč je po zaslugi prevodov postala zagotovo najbolj prepoznavna sodobna slovenska avtorica.

Podstrešje domače hiše v Šmarjeti pri Celju, kjer je bilo pozimi hladno in poleti vroče, je pred dobrim letom zamenjala za nove prostore v sosednji stavbi. V prvem prostoru je njen delovni kotiček, kjer je ob topli peči, ki jo pridno zalaga z drvimi, tudi prostor za pogovor ob kozarcu vina. Razkaže nam še ostala dva prostora, kjer je načrtovala delavnice za otroke, nastope in predstavitve pisateljev ... Lepo so opremljeni, polni Lilinih risb in knjig od vsepovsod.

Peklenski načrt

»Imela sem načrt, kako bo tole zaživelo, a bi bilo treba bolj marketinško zadevo zastaviti.« Ko gre za posle, Lila očitno ni tako zelo spretna. »Mislila sem, da bodo otroci prihajali sem, namesto da bi hodila

»Kot otrok nisem marala mesa. Včasih je veljalo, da če ga ne ješ, nič ne ješ, zato so me silili z njim. Dobili pa so me na Gavrilovičeve salame. Zdaj ga jem, ampak samo kakšen majhen kosček, ki ne sme biti podoben mesu.«

sama v šole. Lani sem objavila vabilo, da iščem pet poskusnih babic in dedkov z vnuki, ki bi sodelovali pri razvijanju programov v galeriji. Res so se javili, eno uro sem jih imela jaz, eno uro Bori (mož Dalibor Bori Zupančič, slikar, literat in glasbenik, op. p.), imeli so uro kitajščine, risanja s Simonom Macuhom ... Bilo je fino. Ker so bili še majhni in niso dolgo zdržali pri miru, je moral Bori imeti še »tur de Šmarjeta« z land roverjem ali pa so vmes igrali nogomet.«

Prednost bi bila tudi ta, da bi lahko skrivaj z učiteljicami kadila, medtem ko bi otroci risali, resno razloži in doda, da ima zdaj nov peklenski načrt. »Lahko bi imeli prodajno galerijo originalov vseh slovenskih ilustratorjev, če bi se jim seveda ljubilo narisati risbe. Tega še ni v Sloveniji, vem pa, da bo to dolgotrajen proces.«

Velika lesena škatla barvnih kred je vedno pri roki, ko nastajajo risbe živali. In to z levo roko. Dobesedno.

Japonska epizoda

Pred časom je v teh prostorih gostila japonsko družino, ki je prišla na obisk, saj je najmlajši sin Yuto nor na Liline slikanice in njene ilustracije živali. Sam jih je narisal toliko, da je z njimi prekril stene svoje sobe. Babica, mama in trije otroci so si pot lahko privoščili, ker je starejši sin v igri na srečo zadel letalske karte do tja, kamor bi želel. Izbrali so seveda Slovenijo in Lila jim je z Borijem pokazala lepote dežele, s pomočjo njunih prijateljev pa so gostje od blizu doživeli še

brisač, svinčnikov, skodelic do spodnjega perila. Rezultat sodelovanja je bilo tudi nekaj dokumentarnih filmov, ki so jih Japonci posneli o njej in Sloveniji. Prava ambasadorica dežele torej! Tudi sama je bila dvakrat na Japonskem. »Grem, če me kdo povabi, sami se mi ne ljubi. Nikoli se ne sekiram, tam vedno najdem koga, s katerim se »štekam.«

Denar ni vse, toda ...

Po vsem tem bi človek sklepal, da si je finančno precej opomogla, a pravi: »Ravno včeraj sem pisala, ali bo kaj denarja ...« Pogodbo z Japonci je takrat podpisala za deset let, a od prodanih izdelkov je dobila le nekaj odstotkov. »Ne morem nadzirati, kaj se tam dogaja. Ko začneš, nimaš denarja za agenta, ki bi te zastopal, kasneje pa se nihče noče ukvarjati s kakšno zgrešeno pogodbo.« Tudi sicer se zdi, da se denar ravno ne lepi nanjo. »Honorarji so nizki, isti kot leta 1980, ker nimamo sindikata in si lahko vsak izmisli, koliko nam bo plačal ali da nam sploh ne bo. Eni se znajdejo, eni smo bolj tako ...« Izpostavi absurden primer, ko je knjigo *Živalski slovar* delala deset let, potem pa dobila plačilo in je bilo videti, kot da toliko zasluži na mesec. »Ta posel je zmešan, zakonodaja še bolj. Vedno več je papirjev in vedno več neživiljenjskih zakonov,« se jezi.

»V srednji šoli sem metala kroglo, igrala košarko ... Zdaj imam za rekreacijo sprehode s psom in kakšno igro tenisa v parih, ker je tako bolj »komot«. Po igri si včasih privoščimo kozarec šampanjca, ker je dober za rodila, od piva se samo rediš.«

»Ko si v službi, gledaš skozi okno in razmišljaš, kaj vse bi rad počel. Na svobodi pa si vedno rečeš, da imaš še jutri čas za vse sorte opravil, v bistvu pa se ti ne ljubi.«

Podloga za mehak padec

Ko se je leta 1989 odločila, da bo delala kot svobodna umetnica, se je verjetno vse skupaj zdelo lažje. Ji je kdaj žal, da ni ostala v redni službi? »Ne bi zdržala. Osem ur moraš misliti, potem pa se izklopiti. Tega ne zmorem,« pravi Lila, ki ji poučevanje v srednji šoli tudi ni šlo. »Bolj sem se drla, manj so me ubogali. Učila sem kakšnih pet predmetov in zdržala tri leta.« Kot arhitektka z diplomom je med drugim v Gorenju soustvarjala podobo hladilnikov. »Vstajati sem morala ob štirih zjutraj, spat sem hodila ob dveh, saj smo imeli pogosto prijatelje na obisku. Fizično nisem več zdržala. Ali pustim službo ali pa »crknem«, sem si rekla. Ves čas se mi je vrtelo, tlak sem imela malo višji kot mrlič. V službo sem si prinesla podlogo za na plažo, da bi padla na mehko, če bi se mi zvrtilo. Prvi dan, ko sem šla na svobodo, se mi je tlak uredil.«

Od premalo do preveč

Ko se je »odprlo«, je bilo na trenutke dela čez glavo. Vsak mesec je bilo

treba pripraviti kakovostne prispevke za revije Ciciban, Kekec, Cicido, Galeb in še za knjige. »Če moram kaj na hitro narediti, sem dva dni čisto iz sebe. Ne gre na »komando«. Če mi knjiga »rata«, jo dam naprej, sicer ne.«

Dolgo je delala za revijo Ciciban, ko je bil urednik še Božo Kos. Ko je šel v pokoj, je bila kar malo izgubljena, potem je spet začela sodelovati s Cicibanom. »Ko z nekom delaš, ustvariš osebni odnos, moraš mu zaupati. Ko pride nov, ne veš, iz katerega »štosa« je. To je tako, kot bi se poročil z nekom ... Ne moreš delati z vsakim. Če nekaj prineseš in začne on nergati, rečeš »čao, miki.« Ali to pomeni, da kritiko slabo prenaša? »Ugotovila sem, da če je kdo kaj kritiziral, sem nalašč še bolje naredila.«

Zadnja leta ustvarja predvsem knjige, saj je tudi kakovostnih literarnih revij za otroke vse manj. »Nenazadnje je to kar precejšen strošek za starše – če niso ravno v službi v slabi banki ...«

»Butn, butn ...«

Ustvarja za otroke, ne za odrasle, saj bi potem preveč »šimfala«. Ali izhaja pri tem iz svoje otroške duše? Zdi se, da so otroci danes drugačni, kot je bila njena generacija. »Ne vem, če so drugačni, jaz se pri tem zabavam in domnevam, da če ne bo otrokom všeč, bo pa starim mamam.

časna

Lila Prap sicer razmišlja o upokojitvi, kar pa bo težko, saj je že vse življenje ustvarja – »Če so me kritizirali, sem nalašč še bolj naredila!«

V tem prostoru bi Lila rada odprla prodajno galerijo originalov vseh slovenskih ilustratorjev.

Knjige tako kupujejo odrasli. Ko delam, imam v glavi, da se odrasel in mali skupaj zabavata, torej odrasel v meni zabava otroka v meni.«

Prizna, da ima z idejami tudi težave. »Ko naredim knjigo, moram kakšen teden nato butati z glavo, da se pojavijo nove.« Tako enostavno sicer ni, a ko se rodi zamisel, zagotovo potrebuje leto, da nastane slikanica. »Prvih pet strani naredim, kot bi »psa v rit sunil, ampak potem jih moram še 14. Če vmes neham, lahko izgubim stil in spet je treba na novo začeti. Moraš speljati do konca. Ko misliš, da si že

Kraca

Med klepetom prelistam vzorec nove knjižice, ki jo je naslovlila Kraca. Zabavna in domiselna, kot so sicer njene slikanice, je tudi ta. Strani so razdeljene na pol in če odpreš obe polovici, dobiš znano žival in uganko o njej, sicer pa lahko kombiniraš odpiranje strani po mili volji in nastanejo vsa (ne) mogoča bitja: iz hobotnice in bobra hoboher, iz slona in metulja slotulj in podobno. Neizčrpen vir za spodbujanje otroške domišljije. Tudi Lila se je kot edinka morala večkrat sama znajti v svo-

»Druženje na Facebooku ima precej prednosti, odkar se ne sme kaditi v lokalih. Tako skrbijo za naše zdravje, zraven pa imamo cinkarno, Etol ...«

na koncu, te čakajo še naslovnica, notranja stran, nagovori ...«

Skok v politiko

Ker se ukvarja z otroškimi knjigami, v katerih nastopajo živali, se zdi, kot da se je svet okrog nje ne dotakne posebej. A ni čisto tako. Spremlja informativne oddaje, čeprav pravi, da bi bilo bolje, da jih ne bi. »Nekatere stvari mi dvignejo adrenalin.«

V začetku 90. let se je celo ukvarjala s politiko. Bila je predstavnica Škofje vasi v občinski skupščini. »Mislila sem, da bomo po osamosvojitvi pozitivno, z navdušenjem popravili, kar je bilo narobe, in naredili nekaj za skupnost ... Tako pa smo se ukvarjali s kurniki, ker se nič drugega nismo uspeli zmeniti. Če je ena stran rekla a, je druga rekla b in še zdaj je pri nas pomembno samo to, katera struja bo imela oblast, ne zanima jih nič drugega.«

jem domišljijem svetu. Živali, ki so stalnica njenih ilustracij, jo spremljajo tudi v resničnem življenju. Zdaj je pri hiši precej hud kosmatinec. »Karantanec je, taka zmešana pasma,« razloži njegovo poreklo. Doda, da imajo spet novo mačko – prejšnje so nepojasnjeno vedno izginile – ki jo je še čisto malo našel Bori za vogalom in jo hranil, tako da ga ima za nadomestno mamo. »Jaz sem jo peljala sterilizirat in od takrat me grize, sicer pa sva prijateljici.« Kot otrok je imela doma bolj čudne živalske primerke, saj se je pes polulal od sreče, črni maček pa je človeku skočil v obraz, če je pel. Mogoče je tudi zato v življenju našla druge izzive in tako obogatila svet milijonov radovednih malih ljudi, a tudi kakšnega odraslega primerka.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Album s svojimi risbami ji je podaril Yuto, 7-letni oboževalec z Japonske, ki se mu je pred kratkim uresničila želja, da je Lilo spoznal na njenem domu.

Lila Prap je ena najboljših slovenskih avtoric otroške literature in ilustracij, ki je s svojim izvirnim delom prepoznavna tudi v svetu. Za svoje delo je prejela številne nagrade, med drugim Levstikovo nagrado za ilustracijo, za najlepšo slovensko knjigo za otroke, častno priznanje IBBY, nagrado Prešernovega sklada, bronasti celjski grb ...

Domači varnostnik je pri Lili v njenem stilu – lutka zapornika v kletki ob dotiku kriči in hoče ven.

Lila Prap želi vsem bralcem, da bi v novem letu zmagali – kjerkoli in pri čemerkoli. Avtorica prispevka **Tatjana Cvirn** pa bi rada, da ne bi bilo treba več pisati in brati o nesrečnih, razočaranih, lačnih in obubožanih. A ne zato, ker bi vse probleme pometli pod preprogo, temveč zato, ker bi se svet res začel spreminjati na bolje. Takšna zmaga bi bila neponovljiva!

»Dobro se imam pred kamero, če mi da kdo v roke mikrofon, lahko takoj kaj napovem,« pove Neža. Rada ima predvsem ustvarjanje podrobnejših prispevkov za daljše novinarske oblike. Med drugim pripravlja vsebine za izobraževalno oddajo Turbulenca, kjer jo navdušuje spoznavanje režiserjevih prijemov med snemanjem. Kot scenaristka in novinarka sodeluje tudi pri pripravi pilota za mladinsko oddajo z delovnim naslovom V svojem ritmu.

Kritično in čuječno novinarsko pero

Z Nežo Prah Seničar smo pokukali za televizijske kamere

10

zveze vedno znova terjajo nekaj dodatnih pojasnil. Kar je, kot ugotavlja Neža, dobro tudi za odrasle. »Večkrat nam povedo, da nas radi gledajo in da izvedo kaj novega. Tudi tisti politiki, ki niso vedeli, kaj pomeni trojka, bi to vedeli, če bi gledali Infodrom.« Prav tako se novinar ne more zanašati na to, da se njegovo občinstvo spominja dogodkov izpred dvajsetih let, saj večine mladcev, ki spremljajo oddajo, takrat sploh še ni bilo na svetu.

Mladi pasivni? Pa kaj še!

Otroci s pomočjo oddaje, prilagojene zanje, dobivajo uvid v dnevne aktualne teme. Nenazadnje jim tako postaja jasnejša povezava, da je politika tista, ki določa, ob kateri uri se začne pouk, koliko morajo biti stari, da lahko gredo po sestro

»Dragi mulci, zdravo!« Morda se sliši kot precej nenavaden uvod v dnevno informativno oddajo. A ne, če gre za Infodrom, dnevnik za otroke in mlade, ki je v začetku decembra prejel nagrado Evropske zveze javnih radijskih in televizijskih postaj za odličnost v podajanju novic za to ciljno skupino. V novinarsko-voditeljski ekipi ga ustvarja tudi Neža Prah Seničar iz Šmarja pri Jelšah. Pri svojem poslanstvu se enako resno posveča poročanju o fiskalnem pravilu kot o še nikoli raziskani skrivnosti, zakaj mladi pod mizo lepijo žvečilke.

Da bi postala novinarka, je pomislila, ko je na televizijskih zaslonih spremljala javljanja s kriznih žarišč in v Sobotni prilogi Dela spremljala poročanje Boštjana Videmška in Jureta Eržena. Željo, da bi na vprašanja našla ustrezne odgovore in jih posredovala ljudem, je močnejše začutila proti koncu gimnazije. Od novinarske prakse pri Oni jo je pot peljala pred mikrofone nacionalnega radia, od tam pa čez cesto pred televizijske kamere.

Radio je številka ena

Neža se še dobro spominja občutka, ko so v reviji, ki jo je do tedaj le brala, objavili njene prve prispevke. V mesecu novinarske prakse se je

želela dokazati, se še posebej močno potruditi za dobro opravljeno delo. In ni bilo zaman. Ponudili so ji, da ostane del ekipe. Od pisanja se je nekoliko umaknila, ko je odšla na izmenjavo Erasmus. Po vrnitvi v Slovenijo je bila uspešna na avdiciji Radia Slovenija. Ta medij zanjo še vedno ostaja številka ena, čeprav na radijskih valovih trenutno ne dela. Všeč ji je bilo pripravljanje podrobnejših prispevkov, trenutki v studiu so bili zanjo enako prijetni kot klepet s prijatelji v domači dnevni sobi. Najbolj čaroben se ji je zdel nočni program, ko so med pogovorom z gosti telefonske linije kar gorele in ko se je lahko s poslušalci pogovarjala v nedogled ... Četudi jo je prihodnje jutro pozdravil jezen pogled glasbenega urednika, saj je v ekstazi oddajanja v živo premalo prostora namenila glasbi.

Kar še odrasli ne vedo

Preskok pod reflektorje v studiu zanjo ni bil nič dramatičnega. »Moj tip obraza je dokaj »televizičen«. S tem nisem imela težav. Navaditi sem se morala obračanja proti kameri, imela sem malo treme, ampak s tem sem opravila tako kot bi v vsaki drugi službi. Brez učenja in tega, da v nov izziv nekaj vložiš, pač ne gre. Bolj me

je bilo strah terenskega dela in tega, da bo slika pripovedovala zgodbo.«

Pripravljati televizijske prispevke za otroke in mlade je precej drugačno kot sooblikovanje informativnega programa za odrasle. Prav nič ne sme

biti samoumevno, vsako dnevno novico je treba razložiti, poudari Neža. Izrazi, kot so izbrisani, državni zbor in podobno, ne morejo biti uporabljene pod predpostavko, da gledalec ve, o čem sploh govorimo. Takšne besedne

Neža je v zadnjem času najbolj prepoznavna po zaslugi vodenja oddaje Infodrom. Otroški dnevnik pri nas spoznavamo šele zadnja tri leta, medtem ko imajo podobne oddaje v večini evropskih držav dolgoletno tradicijo. Nemški otroški dnevnik na primer uspešno parira dnevno informativnim oddajam za odrasle, otroci in mladi ga poznajo že 20 let.

Poleg novinarstva je doštudirala še sociologijo. Ta smer ji je dala dobro podlago, nastavek kritičnega razmišljanja in jo spoznala z nekaterimi teorijami, ki ji pridejo prav pri pisanju. Nenazadnje ji je omogočila drugačen pogled na stvari – da še zdaleč niso samoumevne, kot jih morda dojemajo nekateri.

»Mladi počnejo zanimive stvari, zanimajo jih zanimive stvari, sprašujejo zanimive stvari. Najraje imam takšne, ki jim ni nerodno vprašati. Odkar sem bolj v stiku z njimi, se kar ujezim, kadar jih kdo ne jemlje kot enakovredne sogovornike,« pravi Neža Prah Seničar.

»Kot novinar slišiš številne zgodbe, ki te ganejo. Najhujši je občutek nemoči, saj veš, da je bilo povedanih že tisoč podobnih zgodb. Tisočkrat so ljudje novinarjem govorili o svojih stiskah, sistem pa ni zaradi tega nič boljši. Človek se ti odpre, želi ti pomagati, da lahko napišeš prispevek, saj je to dvosmerna pot. Potem ko to spraviš na papir, da lahko o tem vsi preberejo, pa se redko kaj spremeni.«

»Ko si mlajši, si morda še bolj kritičen. Zato se zelo trudim, da mi leta tega ne bi vzela.«

Kadar nima polnih rok dela, gre rada na koncerte, v gledališče ali kino. Obiskuje delavnice pisanja poezije ali kratke zgodbe, rada bere, hodi v hribe, se družijo s prijatelji in potuje. Zadnje poletje se je s transibirske železnice podala od Pekinga, čez Mongolijo do Moskve. Na vprašanje, kako to, da je na 40 dnevno potovanje odšla sama, odgovarja, da je ljudi v tujini ni nič bolj strah kot doma.

ali brata v vrtec, in ali lahko imajo istospolne starše.

Neži poseben »gušt« prinaša priprava prispevkov o drugih razsežnostih življenja mladcev. Od tega, zakaj v šoli

lepijo žvečilke pod mizo, zakaj na presnice pišejo imena sošolcev, zakaj skrivajo, če so v koga zaljubljeni. Ko se loteva takšnih tem, skrbno preveri, če današnje generacije še počnejo

stvari, ki so bile pred 15 leti zaščitni znak mularije. To, da so mladi leni ali da so ves čas za računalnikom, po njenih spoznanjih ne drži. Opaža, da počnejo ogromno stvari. Seveda jih počnejo na povsem drugačne načine kot generacije pred njimi.

Velike zgodbe malega človeka

Če Nežino ime srečate v Oni, se v prispevku najverjetneje loteva družbenih vprašanj – samomorov, smrti, revščine, brezposelnosti, nasilja ... Odstavki so prepojeni z izkušnjami in občutki tistih, ki so se znašli v kateri od naštetih situacij. »Ljudje lažje pogoltnemo številke, če prej srečamo realnost in resnično osebo. Če je zgodba težka, je pomembno, da se vživimo v to, zakaj je nekemu težko. Da vemo, kaj človek doživlja. In da razumemo, da morda ni imel možnosti ali moči, da bi se bolj potrudil.«

Namigov, naj se katere od omenjenih tem raje ne loteva, doslej ni dobila. Nekoliko nejevolje je bilo v Slovenski vojski, ko je pisala o samomorih znotraj njenih vrst, kljub temu da so bili nekateri pristojni na voljo za informacije. Po drugi strani je bilo težko priti do sogovornikov pri temi o ločitvah. Številni učitelji, ravnatelji in socialni delavci niso bili naklonjeni, ko je za Infodrom želela pripraviti prispevek o tem, kako življenje otrok spremeni razhod staršev. Kljub temu da šole prošnje za sodelovanje niso želele predstaviti otrokom in njihovim staršem, to ne pomeni, da Neža zgodbe ni naredila in da ni osvetlila še enega dela naših življenj.

Medij ni samo televizija

Ko ji omenim nagrade, ki jih je prejela doslej, le skomigne z rameni in pove, da nazivi pač kolobarijo, nekdo jih torej mora dobiti. Med drugim je bila lani nominirana za viktorja za obetavno medijsko osebnost. Nominacija jo je presenetila, tudi zato, ker je bila pred kamerami samo štiri mesece. »Videti je, kot da medijska osebnost postaneš, šele ko si na televiziji, čeprav si prej deset let delal za tiskane medije ali za radio.« Viktor je sicer romal v druge roke, je bila pa že

sama izkušnja zanimiva in zabavna, pravi Neža.

Leta 2009, pri 25 letih, je bila z Boštjanom Videmškom po presoji nacionalne žirije izbrana za novinarsko nagrado za raznolikost. Proti diskriminaciji. Posebno novinarsko nagrado je prejela za članek v prilogi Ona z naslovom Nočem, da piše, kdo sem, kjer je pisala o usodah otrok priseljencev. Na nagrado je že skoraj pozabila, na družine, ki so jih odprle vrata svojih domov in dovolile, da so otroci spregovorili o svojih izkušnjah, pa ne.

Bobu rada reče bob

Med študijem se je preizkusila kot urednica lokalnih časopisov Gift in Netek, ki sta nastajala z ekipo mladih prostovoljcev. Rada se spominja obdobja, ko je s peščico študentov, zbranih pod okriljem Mladinskega kulturnega društva Netek, dala svoj prispevek domačemu okolju. Se ji pa zdi, da je bil kakšen članek v časopisu za koga občasno trn v peti ali nasploh nebodigratreba. »Morda zato, ker so na lokalni ravni še bolj kot kje drugje navajeni le pohval. Težko je biti kritičen, ljudje so navajeni, da je vse vedno super, vsemu se ploska. Mi pa smo izpostavili, da čisto vse tudi ni v redu. Takrat to ni bilo najbolj dobro sprejeto.«

Od časa do časa se loti ustvarjanja poezije in kratkih zgodb, ko želi na plano zlititi to, kar se ji porodi v glavi. Rada ima jezik, navdušujejo jo metafore, metonimije in druge figure. Kar prelije na papir, ne pusti kar v nemar, da bi prvi pesniški navdih nedotaknjen živel naprej. Rada gre skozi napisano in to pili, da iz besed izvabi najboljše in da celota jezikovno stoji. Tako kot to naredi, preden piko pritiska na konec novinarskega prispevka.

TINA VENGUST

Foto: GrupA, osebni arhiv

Tina Vengust: »Sreča ni v glavi in ne v daljavi, ne pod palcem skrit zaklad. Sreča je, ko se delo dobro opravi in ko imaš koga rad. To načelo, ki ga je zapisal Tone Pavček, imam v mislih, ko izklopim službeni računalnik in odhitim domov. Bralcem in poslušalcem naše medijske hiše zato želim, da bi v prispevkih novinarjev našli jasne razlage v današnjem zapletenem svetu. Če bodo imeli ob tem radi sebe in druge, bo vsak trenutek, ki nam je dan, še toliko lepši.«

Helena Kronovšek še danes pomaga pravnukinji Lizi pri učenju nemščine. Najmlajša pravnukinja Eva ju pri tem z zanimanjem posluša. Dolge zimske večere si pogosto krajšajo z igranjem remija.

Kronovškova dneve preživlja v...
vsa najnujnejša opravila, medt...

Poleg tega, da plete in prebira la...
enkrat na teden družiti tudi s prij...

Učiteljica za vedno

11

Upokojena 93-letna učiteljica Helena Kronovšek iz Pariželj poučevala številne generacije učencev na različnih koncih Slovenije

Se še spomnite svoje prve učiteljice? Ali morda profesorja, ki vam je v zvezek zapisal prvo enico? Upokojena učiteljica razrednega pouka Helena Kronovšek se je dodobra usidrala v spomin učencem na Predmeji nad Ajdovščino. Nekateri njenega čuta za poučevanje, kljub temu da je od tega mino že skoraj 60 let, še danes niso pozabili. Pred časom so jo po vseh teh desetletjih poiskali in obiskali v Parižljah.

Helena Kronovšek se je rodila leta 1921 v Radencih. Ker je bil njen oče žandar, so njeno otroštvo zaznamovale številne selitve. Kljub temu da je v svoji mladosti prečesala skoraj vso Slovenijo, še danes, ko v Spodnji Savinjski dolini živi že 55 let, ostaja zaprisežena Prlekinja. Prvih nekaj let je osnovno šolo obiskovala v Svetem Juriju ob Ščavnici, od koder se je z družino preselila v Prekmurje v Puconce. Nižjo gimnazijo je opravila v Murski Soboti. Družina je očetu sledila tudi v Smederevo v Srbijo, zato Kronovškovi ni preostalo drugega, kot da se je vpisala na učiteljske v Beogradu. »Na selitve sem se hitro prilagodila, nekaj pa sem imela tudi sreče. V Srbijo smo se odpravili ravno med poletnimi počitnicami, zato sem imela dovolj časa, da sem se naučila govoriti srbsko,« se spominja Kronovškova, ki je kljub vsemu v študij na učiteljsko morala vložiti

veliko več energije kot njeni srbski vrstniki. V kratkem času je morala za zaključni preizkus osvojiti vse srbske književnike in njihova dela, o katerih se sicer prej v Sloveniji ni učila.

Po naključju je leta 1941 prvo službo našla v Slovenski Bistrici. Še danes se dobro spominja, kako je morala prvo plačo nameniti v pokojninski fond, kot je bilo to v navadi v Kraljevini Jugoslaviji. Le po nekaj mesecih poučevanja se je začela prva svetovna vojna. Kateder je zamenjala za delo na železnici in kasneje občini. Ker je sodelovala s partizani, jo je okupator za tri mesece zaprl v zapor v Mariboru, kjer je njen vsakdan poleg strahu zaznamovala tudi marsikatera zanimiva anekdota. Njeni sojetniki sta bili med drugim prodajalki čebule iz okolice Ptujja. Prosila ju je, če ji odstopita kakšno. »Še danes se zelo dobro spomnim, kako sta mi odgovorili, kljub temu da smo bile vse skupaj v zaporu in lačne, da mi je ne moreta dati, češ da imata »zafremano«. Kot zaprisežena Prlekinja sem bila takrat nad njunim ravnanjem zgrožena, danes pa se ob tem le nasmejem.«

Poučevala tako v baraki kot mrtvašnici

Po vojni je poučevala v Tinju na Pohorju, od koder so jo pristojne

službe premestile v Pertočo v Prekmurju. Po dveh letih je ponovno prejela dekret oziroma odločbo o selitvi v Dolnji Lokovec na Primorskem. »Vas je bila požgana, ostale so le tri hiše. V eni od njih sem dobila stanovanje na podstrešju, učila pa sem v leseni baraki. Zvezke, Cicibane in Pionirski list so mi na mojo pobudo poslali iz Vidma ob Ščavnici,« opisuje svoje delo v prvih povojnih letih Kronovškova, ki so jo nato premestili v Čepovan, kjer razmere po drugi svetovni vojni niso bile nič boljše, saj je morala

otroke poučevati celo v mrtvašnici. V tistem času je še posebej rada zavila na pedagoške konference, ki so se jih udeleževali učitelji iz širše regije. Na njih je spoznala moža, rojenega Spodnjemurjčan. Leta 1947 sta se poročila, Kronovškovo pa so pristojne službe na njeno željo premestile na Predmejo nad Ajdovščino, kjer je poučeval njen mož, učitelj športnega pouka.

Leto kasneje se jima je pridružila hči Olga. »Rodila se je v porodnišnici na Ptujju in ne v Murski Soboti, ki je sicer bliže Svetemu Juriju ob

Ščavnici, kamor sem se med počitnicami redno vračala k svoji družini. Znani smo bili kot lokalpatrioti, zato nisem želela, da se rodi onstran Mure v Prekmurju, temveč sem raje izbrala nekoliko bolj oddaljen Ptuj, ki je v Prlekiji,« pravi in dodaja, da se je z dvomesečno hčerko že jeseni vrnila na Predmejo.

Na Polzeli sta se ustalila

Po več letih službovanja v tem majhnem kraju na Primorskem sta z možem zaprosila za premestitev na celjsko območje, a tudi tukaj so skladno s takratnimi razmerami sledile številne premestitve. Službovala sta na Vrhu nad Laškim, v Kalobju in v Vinski Gori. Leta 1959 se jima je uspelo ustaliti na Polzeli, kjer je Helena poučevala četrty razred in v višjih razredih tudi srbohrvaščino ter občasno zgodovino, kar je bilo vse prej kot lahko, saj zanjo takoj po vojni ni bilo učbenikov. Pomagati si je morala s članki v različnih časopisih in revijah, predvsem pa s tednikom Gospodar. Še posebej rada je poučevala matematiko in nekoliko manj likovni pouk. Spominja se, kako je nekoč na tablo narisala verico, otroci pa so bili prepričani, da gre za zajca. »Učenci so bili najbolj pridni na Predmeji, kjer je bilo majhno vaško okolje, na Polzeli se je pri njihovem vedenju

Kronovškovim v Parižljah nikakor ni dolgčas. Med drugim jim družbo dela tudi simpatični pujs, nad katerim je še posebno navdušena najmlajša Eva.

svoji hiši, kjer pod budnim očesom njenih najbližjih opravlja skoraj še em ko prenočuje v sosednji hiši, kjer živi vnuk z družino.

lahkotne revije, saj mora biti na tekočem s slovenskimi zvezdniki, se ateljicami.

93-letnica je v svojem življenju zamenjala že kar nekaj različnih vrst denarja. »Na evre sem se brez težav navadila, na pokojnino pa ne, ker je ob treh pravnukinjah občutno premajhna,« se rada pošali Kronovškova, ki ji kljub častitljivi starosti ne manjka smisla za humor.

Špela Ožir: »V času božično-novoletnih praznikov se je praktično nemogoče izogniti blišču in razkošju, ki zaslepita marsikaterega posameznika. Ne pustite, da se to zgodi tudi vam, sreča se namreč ne šteje v evrih. Želim vam uspešno in prijetno novo leto.«

že poznal vpliv industrializacije,« še danes ni pozabila. Upokojila se je leta 1979, ko je tudi ovdovela. V naslednjih nekaj letih je honorarno poučevala še v Šempetru v Savinjski dolini in Braslovčah.

»Zaradi vas sem postala učiteljica!«

»Pedagoško delo sem opravljala z velikim veseljem. Otroci so me imeli radi, tudi z njihovimi starši nisem imela nobenega spora,« pripoveduje upokojena učiteljica, ki tudi med poletnimi počitnicami ni mogla brez osnovnošolcev. 30 let je bila pedagoška vodja v otroških kolonijah v Rovinju, Izoli in na Debelem rtiču. Za svoje delo je prejela številna priznanja in pohvale, sprejel jo je tudi Tito. Od vsega tega ji še danes največ pomenijo besede njenih nekdanjih učencev, kot so »zaradi vas sem postala učiteljica« ali »pomagali ste mi v stiski, da sem naredil popravni izpit« in nenazadnje »nikoli ne bi znal plavati, če ne bi bili vi v šoli naravi tako vztrajni«.

Kronovškova je bila še posebej presenečena in počaščena, ko jo je letos v Parižljah obiskal njen nekdanji učenec, 64-letni Albin Krapež, ki ga je leta 1950 učila na Predmeji, v kraju, na katerega jo vežejo izredno lepi spomini. Še danes ji je hvaležen za spodbudne besede in pohvale, ki so mu kot majhnemu dečku pomenile izredno veliko. In prav to ga je spodbudilo, da je rad hodil v šolo in bil vzoren učenec. Tople besede prve učiteljice so bile motivacija, kot danes prizna, da je po osnovni šoli nadaljeval šolanje in končal študij arhitekture. Odzvala se je njegovemu povabilu in se konec junija s hčerko in z zetom odpravila na Predmejo, kjer so jo z navdušenjem sprejeli. Veliko ji je pomenilo, da so se na srečanje nekateri pripeljali tudi iz precej oddaljenih krajev. V naselju Predmeja, ki se nahaja na nadmorski višini od 850 do 1031 metrov, prav

Kronovškova je službovala v številnih krajih po Sloveniji. Konec 50. let sta se z možem ustalila v Parižljah. Nedaleč stran živi njena hči Olga z možem in v neposredni bližini vnuk z družino.

zaradi težkih prometnih povezav in pomanjkanja delovnih mest živi vedno manj ljudi. Nekoč tri šole – Predmeja, Otlica, Kolk – so zaradi pomanjkanja otrok združili v eno s sedežem v Otlici. Njeni nekdanji učenci iz tega dela Slovenije so jo letos oktobra na njeno povabilo obiskali še v Spodnji Savinjski dolini. Z obiskom ji niso polepšali le dneva, temveč kar ves mesec.

V šolo k prababici

Kronovškova, ki je danes najstarejša v vasi, v zadnjem času predvsem počiva, malo bere – predvsem lahkotne revije – plete in se enkrat tedensko dobiva s prijateljicami. Največ ji pomeni preživljanje časa s pravnukinjami Ano, Lizo in Evo. Še posebej je nanjo navezana trinajstletna Liza. Ko je bila še premajhna, da bi obiskovala šolo, a si je to strašno

želela, se je s torbo, polno potrebnih stvari, vsak dan ob 11. uri odpravila k pouku v sosednjo hišo, kjer je bila njena učiteljica kar njena prababica. Če jo je takrat učila še osnov, kot sta branje in pisanje, ji danes v prvi vrsti pomaga pri nemščini in slovenščini. Kronovškova se je nemščino učila že v nižji gimnaziji. »Nekoč me je sošolec med poukom vprašal, če se nemška beseda »mit« napiše z

enim ali dvema t. Obrnila sem se in mu povedala pravilen odgovor. Učitelj mi je vzel zvezek in vanj napisal, da sem klepetava, česar nikakor ne morem pozabiti,« pravi Kronovškova, ki je še danes po vseh teh letih jezna na tega učitelja, saj je bil to na njeni izobraževalni poti edini opomin.

ŠPELA OŽIR
Foto: GrupA

Drzna, radovedna in avarna

12 Marinka Dobnik že dve desetletji uči Slovence, kaj je dobra čokolada

Bila je profesorica angleščine in francoščine, imela je zanesljivo državno službo, ki jo je rada opravljala. Potem je v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja med enim od obiskov Belgije prvič pokukala v svet čokolade in za vedno ostala v njem. Začela je v domači kuhinji, ki je kmalu postala premajhna za najrazličnejše čokoladne dobrote. V hiši v bližini Žalca je zato kmalu zgradila pravi čokoladni atelje, njeni pralineji po belgijski recepturi so iz leta v leto dobivale vse več privrženecov in »odvisnikov«. Celo del državnih poslovnih daril so postali. Posel se je širil, tudi domača hiša je postala pretesna in danes, po dvajsetih letih, ima Čokoladni atelje Dobnik svoje proizvodne prostore s kavarno v Žalcu, čokoladnici v Celju in Mariboru, kavarno in prodajalno v Ljubljani, pred leti je »skočil« tudi čez mejo, v avstrijski Celovec. Zgodba torej, ki je postala že skoraj legenda.

»Tudi sama se sprašujem, kako je lahko po dveh desetletjih moja zgodba o tem, kako sem učilnico zamenjala za čokoladno delavnico, še vedno zanimiva. Najbrž nosi nekaj v sebi. Očitno sem krasen primerek za trditev, da se, tudi če nič ne znaš, lahko vsega priučiš. Samo voljo potrebuješ in biti moraš pripravljen na trdo delo. Seveda moraš imeti tudi vizijo. Moja vizija je bila ponuditi

la, da sem se morda preprosto želela osamosvojiti, tako kot se je takrat v začetku devetdesetih osamosvajala Slovenija. Morda je krivo moje nebesno znamenje. Po horoskopu sem namreč strelec in za strelce je značilno, da imamo ogromno idej, da smo vitalni in da radi ustvarjamo,« razmišlja.

Če ji doma ne bi stali ob strani, ji ne bi uspelo. Sprva je bil prihodek, ki so ga prinašali njeni čokoladni izdelki, zanemarljivo majhen, prvih

»Še vedno rada jem čokolado. Brez nje sem čisto nesrečna.«

pet let je pravzaprav uničevala družinski proračun, priznava. Prijatelji in znanci so jo poskušali spraviti nazaj na učiteljsko pot, a delala je s takšno strastjo, vse dneve in noči, da so se domači bali, da bo zbolela. Vendar ni hotela odnehati. Učila se je podjetništva in vse globlje prodirala v skrivnostni svet čokolade. »Tudi o marketingu nisem imela pojma, a sem se tudi tega naučila. Morda je bil včasih moj pristop nepoznavalski in lahkoveren, ampak učinkovalo je. Vse težave sem premagala. Danes se lahko s ponosom ozrem nazaj in rečem, da smo uspeli.«

ji surovin, kakavovih zrn, obračajo milijarde. Cena kakavovih zrn se na tržišču nenehno zvišuje in zaradi tega ima gospa Marinka pogosto velike težave. »Dobavitelja surovin ne morem prepričati, naj mi jih proda po stari ceni. Ker sem takšna, da se odločam na podlagi čustev in ohranjam nizke cene, me potem to krepko tolče po glavi. Hvala bogu se je pred tremi leti našemu družinskemu podjetju pridružil moj sin David, ki je več marketinga. Na tem področju ima zelo dobre izkušnje in ni tako sentimentalen, kot sem jaz. In tudi bolj odločen in hiter je, ko je

Marinka Dobnik: »Z zgodbo tako, kot sem turizem. Zato je zelo znaš postaviti mejo. N rob. V današnjih krizah bolj nujna, kot je bila dobre ideje in dobre finančnih zmožnosti.«

treba sprejemati razvojne odločitve. Jaz sem tu bolj počasna, »ziheraška«. Jaz bi se nekje ustavila, njegovo vodilo pa je, da je treba iti naprej, da je treba vlagati, saj nas bo sicer trg pozabil,« priznava. Konkurenca je zdaj res povsem drugačna, kot je bila takrat, ko je začela. Takrat je bila pravzaprav pionirka, kaj je dobra čokolada, je morala osveščati tako prodajalce kot potrošnike. Zdaj pa je že skoraj na vsakem vogalu kakšna čokoladnica. »Kar preveč nas je že za tako majhen trg, kot je slovenski. Zato smo tudi šli čez mejo.«

Jo bo sin David nasledil v poslu? »Upam,« pravi Marinka Dobnik in pri tem se ji v očeh zasveti iskrica. »Ves čas je dajal signale, da ga to zanima. Ko je potoval po svetu, je vedno prinesel domov kaj čokoladnega. A tudi zelo podobna sva si – oba sva ustvarjalna. Povsem drugačna je hči Nika. Čeprav je ves čas živela s čokolado in je pomagala pri družinskem poslu, se je odločila za

»V našo kavarno pod Maximarketom nasproti parlamenta prihajajo poslovneži in politiki, ampak to nikakor ne pomeni, da tam veliko zaslužimo. Večina samo popije kavo, malo poklepeta in gre.«

Slovencem vrhunske čokoladne izdelke,« pravi Marinka Dobnik. Kako privlačna in poučna je njena zgodba, dokazuje tudi to, da jo je profesorica Tea Petrin iz ljubljanske ekonomske fakultete nekajkrat povabila na svoja predavanja. »Najprej se mi je zdelo sila nenavadno, da mene, družboslovko, vabijo, naj govorim študentom ekonomije. A sem kmalu ugotovila, zakaj. Govoriti sem namreč morala o svoji zgodbi in o svojih izkušnjah. Tako so lahko študenti spoznali, da lahko tudi sami v življenju marsikaj uresničijo.«

Je krivo znamenje v horoskopu?

Zgodba Marinke Dobnik je res nekaj posebnega. Ko smo se srečali z njo v njeni žalski kavarni, je o svoji poti govorila s takšnim navdušenjem, kot ga srečaš le pri redkih podjetnikih. S kakšno predanostjo in strastjo je govorila o čokoladi, najbrž ni treba niti omenjati. Še vedno rada pove, da je imela »pred čokolado« življenje, s kakršnim bi lahko bil zadovoljen vsak povprečen človek. Zakaj torej podjetništvo? Je po dvajsetih letih le uspela ugotoviti, zaradi česa je svoje življenje obrnila na glavo? »Žal še vedno ne znam natančno odgovoriti, kaj je bilo tisto, kar me je potegnilo v podjetniške vode. Vem samo, da me je zadelo kot strela z jasnega. Mnogi so takrat mislili, da se me je zmešalo. Že večkrat sem de-
la, da sem se morda preprosto želela osamosvojiti, tako kot se je takrat v začetku devetdesetih osamosvajala Slovenija. Morda je krivo moje nebesno znamenje. Po horoskopu sem namreč strelec in za strelce je značilno, da imamo ogromno idej, da smo vitalni in da radi ustvarjamo,« razmišlja.

Od jutra do pozne noči

Njen delavnik je še vedno dolg. Še vedno začne zgodaj zjutraj in konča, ko je ura že krepko čez polnoč. Najbrž je to navada, ki ji je ostala iz časov, ko je začela, kriva pa je tudi velika ljubezen do čokolade. Še vedno si rada z njo »popaca roke«.

»Ko sem bila sama, sem morala igrati vse vloge: od nabavnega referenta, proizvajalke, prodajalke do čistilke. Vse sem bila in zato me še danes ne more nihče okoli primesti. Ne v delavnici ne kje drugje. Ko stopim v delavnico, takoj vidim, kje potrebujejo mojo pomoč, kje je treba kaj popraviti, kaj pokazati, a tudi pohvaliti in pokritizirati,« pojasnjuje in priznava, da je v proizvodnji še vedno veliko prisotna iz preprostega razloga – ker jo to veseli. Vendar hkrati ugotavlja, da je podjetje zdaj že tako veliko, da bi se morala ukvarjati še z drugimi stvarmi. A ne more iz svoje kože. Prepričana je, da je njeno vodenje še vedno potrebno. Če je ne bi

»V Sloveniji je veliko pridnih ljudi, a žal le malo učinkovitih.«

bilo, se boji, da bi se hitro spustili na povprečje. Ker ljudem preprosto noče zlesti pod kožo, kaj je bistvo čokolade in kaj je vrhunski izdelek.

Sin velika opora

Za čokolado in številnimi užitki, ki jih nudi, se skriva velik posel. Eden največjih na svetu, saj se pri prodaj-

»Pozno spomladi ali poleti, ko pri nas nimamo skoraj nič dela, si privoščim počitnice, ki so zelo intenzivne. Že nekaj let odhajam v Toscano, kjer obiskujem mednarodno jezikovno šolo in se učim italijanščino. Dopoldne sem v šoli, popoldne pišem naloge. To je moj dopust, v katerem neizmerno uživam.«

»Moji pr... so bili m... čokolade masleno vedno jil... Na začet... zmazki, srečo hit... nike izd...

»Če ne... moj... ustva... zelo... brz s... pot m...

Avturistična

računalništvo. Veš, kaj, mama, mi je nekoč rekla, da bi jaz garala toliko kot ti in imela tako malo denarja, to pa ne. Saj to tudi sama vem. Ne živim slabo, priznam. Žal pa ljudje vidijo samo zunanost, ne vidijo, koliko garanja se skriva za tem. Celo znanci mislijo, da se kopam v denarju, kar je daleč od resnice.«

Prelisičila Avstrije

Marinka Dobnik sinu Davidu pripisuje tudi velike zasluge za to, da so pred petimi leti odprli trgovino v Celovcu. Za vstop na avstrijski trg se je odločila, da bi podjetje raslo.

*Začeti podjetniško
jaz, je pravi av-
pomembno, da si
Nikoli ne smeš iti čez
njih časih je meja še
včasih. Tudi če imaš
programe, preko svojih
ne smeš iti.«*

Vendar so Avstrijci zelo zahtevni, pravi. Težko jih je potegniti iz njihove tradicionalnosti, iz njihovih čokoladnih izdelkov, saj jih imajo zelo veliko. Ker imajo za nemeček še zadržan odnos do slovenskih izdelkov, sta se s sinom odločila, da jih bosta prelisičila. Trgovini sta dala francosko ime Art de Chocolate. Res so najprej mislili, da je Francozinja ali Italijanka ali Angležinja, da je Slovenka, se jim je posvetilo nazadnje. Ampak takrat to sploh ni bilo več pomembno, saj so bili že »zastrupljeni« z izdelki iz Čokoladnega ateljeja Dobnik. »Ampak na začetku sploh ni bilo enostavno. Že po dveh letih sem hotela obupati in vse zapreti. A mi je rekel sin, da moramo vztrajati, in imel je prav. Gre sicer po polžje, ampak gre naprej. Avstrijci so spoznali našo kakovost in ne gledajo več na ime.«

Dobnikovi so v Avstriji ponudili, naj odpre trgovini tudi v Gradcu in na Dunaju, a se za to ni odločila.

Preveč tvegano se ji je zdelo. Zdaj, ko je trgovina v Celovcu uspešna, jo osvajanje sosednjega trga spet mika.

Celje bo moralo počakati

Ne samo čokoladnim izdelkom, Marinka Dobnik namenja veliko pozornosti tudi embalaži, v katero te izdelke pakira, lokalom, kjer jih prodaja, in tudi kavarnam, v katerih je, kot pravi sama, mogoče popiti izvrstno kavo. Prav nič ni slučajno, vse je skrbno premišljeno. Zato je podoba njene blagovne znamke oziroma nastajajoče verige čokoladnih ateljejev tako priljubljena. Zelo je ponosna na prvo nagrado pred štirimi leti in na letošnje priznanje v kategoriji kavarn in slaščičarn v Ljubljani, ki ju je podelila ljubljanska mestna oblast. »Si predstavljate, Štajerka je uspela v Ljubljani s svojo kakovostjo!« poudari z nasmehom.

Pa je ne mika, da bi kakšno kavarico odprla tudi v Celju? »Veliko sem o tem premišljevala, a kaj, ko je postalo tako mrtvo mesto. Kadar koli me pot zanese v Celje, sem zelo žalostna, saj je to moje rodno mesto, v katerem sem pustila velik del svojega življenja. Žal je danes utrip v njem daleč od tistega, česar sem bila vajena. Zato ne vem, morda ...«

»Ne obžalujem«

Marinka Dobnik je radovedna, drzna in avturistična podjetnica, ki ne mara povprečja. V vseh dvajsetih letih ni niti enkrat pomislila na to, da bi vse skupaj pustila in rekla: »Ne grem se več.« »Še vedno me marsikdo vpraša, ali mi je žal, ker ne poučujem več. Moj odgovor je vedno ne. Čeprav je to moje podjetništvo eno veliko garanje, ne samo fizično, ampak tudi psihično, mi nikoli ni bilo žal. Je pa res, da se zadnje čase pogosto zalotim pri vprašanju, ali se bom še dolgo morala tako boriti.«

In če se zdaj ozre nazaj, je kot podjetnica in kot ženska zadovoljna s svojim življenjem in s tem, kar je ustvarila? »Kot podjetnica sem zelo ponosna, saj sem še vedno kreativna, imam še veliko idej. Ko sem začela, si nisem mislila, da bo vse skupaj šlo v takšno širino. Moj cilj niso bile trgovine in kavarne, ampak kar zgodilo se je. Kot ženska pa moram

»Vse, kar prihaja iz naše delavnice, je ročno narejeno, naša embalaža je vrhunska, torej bi morali naši izdelki imeti solidno ceno. A je nimajo. Kaj vse je treba narediti, da dobiš posel! Kakovost sploh ni več tista, ki potegne, tudi pri podjetjih, od katerih bi to pričakoval. Cene so tiste, ki odločajo. Zelo žalostno.«

priznati, da sem v dveh desetletjih postala Marinka, kakršne prej nisem poznala. Nisem vedela, da v sebi nosim toliko odločnosti. Žal

sem morala postati tudi bolj trda. Včasih se počutim kot gladiator v areni. Vendar če bi začela še enkrat, bi se enako odločila. Brez zadržka.

Ampak bi zagotovo poskrbela, da pot ne bi bila tako trnova.«

JANJA INTIHAR
Foto: GrupA

Janja Intihar: *»Marinka Dobnik že dvajset let vsak dan poje košček črne čokolade. Saj ve, da so to kalorije, ampak kot pravi, je tako dobro. Torej, dragi bralci, če le morete, si privoščite čim več tistega, kar imate radi. Čokolado, kos sočnega peciva ali slastno pečenko. Pazite le, da ne boste pretiravali, in poskrbite, da bo domače. Če se vam bo na boke kljub temu obesil kakšen kilogram več, pa tudi ne bo nič hudega.«*

*vi pralineji
anoni iz bele
e in edini z
kremo. Še
h izdelujemo.
ku so bili pravi
a sem se na
ro naučila teh-
elave.«*

*bi bila čokolada
ia strast in če me
rjanje ne bi tako
o veselilo, bi naj-
vojo podjetniško
morala končati že
zdavnaj.«*

Ruža Vreg: Podeželska zdravnica

Pretrsljiva pripoved o življenju na Goričkem in Kozjanskem

Goričko in Kozjansko sta bila nekoč sinonima za nerazvitost in zaostalost. V današnjih časih ni več tako, vendar se starejši in tudi tisti nekoliko mlajši še spominjajo, kako težaško, revno in kruto je znalo biti življenje na teh hribovitih območjih. In ravno o tem v romanu *Podeželska zdravnica* pripoveduje Ruža Vreg.

To je pretresljiva izpoved Vregove o življenju v času, ko je opravljala delo zdravnice na Goričkem in Kozjanskem. Gre za obdobje po drugi svetovni vojni, ko je slovensko podeželsko, kmečko prebivalstvo mučila huda revščina. Vregova se v spominih vrača tudi v obdobje vojne in njenih krutosti.

Roman izpričuje, da sta vojna in poboj njenih najbližjih, še posebej moža, ki ga je dobesedno zaklal njegov sošolec, zelo zaznamovala njeno življenje in njene osebnostne lastnosti. Bila je trmasta in neizprosna na eni strani ter na drugi izredno požrtvovalna do svojih bolnikov. Njeno delovanje na Goričkem in Kozjanskem je bilo precej zahtevno. Zaradi revščine – oziroma ker niso imeli urejenega zdravstvenega zavarovanja – mnogi, predvsem kmetje, niso mogli do zdravnika oziroma zdravnika. Vendar je Vregova vedno našla rešitev. Če bolnik ni bil zavarovan, je našla nekoga, ki je bil zavarovan, in ga prosila, če lahko zdravila predpiše na

njegovo izkaznico. Ker država ni poskrbela za najranjivejše, je to storila dr. Vregova. Verjetno bi se našel kdo, ki bi rekel, da je to goljufija. Res je, vendar če preberemo njen roman, vidimo, da je ravnala načelno in neverjetno pogumno. Za bolnike je bila pripravljena žrtvovati svoj poklic in nenazadnje tudi prostost. Na srečo se ji je, tudi zaradi njene izjemne inteligence, uspelo vedno nekako »izmuzniti«, čeprav je imela nemalo težav s takratno jugoslovansko oblastjo.

Spomini Ruže Vreg so zelo pretresljivi. Danes težko verjamemo oziroma si težko priznamo, da so se še pred štiridesetimi leti na slovenskem podeželju dogajale resnično

grozne stvari. Ena od mnogih zgodb govori o majhni deklici Mojci Eržen s Kozjanskega. Zdravnica Vregova je nekoč z medicinsko sestro obiskala družino in naletela na pretresljiv prizor. Mojca, stara tri leta, je čepela na mrazu v tanki oblekici privezana kot kakšen pes na dva metra dolgo vrstico. Privezala jo je mačeha. Sliši se kot pravljica o kakšni nesrečni princeski in njeni hudobni mačehi. Vendar je bilo vse to še kako resnično. Zdravnica je vso zadevo prijavila. Mojco je mačeha za nameček še močno pretepala. Imela je polno opeklin. Kirurg iz Maribora, kamor je Mojco poslala dr. Vregova, je sporočil: «Opekline so globoke, dermalne, lahko pa

O avtorici

Dr. Ruža Vreg se je rodila leta 1924 in umrla leta 1994. Najprej je študirala etologijo in se posvečala študiju človeških praobičajev. Kot novinarka je prejela Tomšičevo nagrado. Razočarana nad ljudmi in povzpelniki tistega časa je odšla študirat medicino. Vregova je sprejela humano odločitev in odšla zdraviti uboge bolnike na Goričko in kasneje Kozjansko. Bila je velika borka za pravice bolnikov. Krivicam in krutosti ljudi se je pogumno in vztrajno upirala. Roman *Podeželska zdravnica*, v katerem lahko izvemo več o njenem življenju, je izšel leta 1984.

so nastale, če so žabice na nogah gorele ali so bile prepojene z vrelo tekočino.« Zgodba je precej kruta tudi zato, ker uradne ustanove niso pravočasno in pravilno odreagirale. Roman je poln resničnih zgodb, od mučenja otrok do izstradanja otroka do smrti. Vmes je veliko drugih bolečih smrti in katastrofalnih higienskih razmer pri bolnikih doma.

Roman *Podeželska zdravnica*, kljub temu da njegova avtorica ni profesionalna pisateljica, pušča globok in predvsem tesnoben občutek. Njeno neposredno, iskreno,

prav nič olepšano pisanje nas globoko pretrese. Še posebej ker se zavedamo, da ne gre za neke izmišljene ali oddaljene zgodbe. Ne, vse se je dogajalo v naši bližini in niti ne prav dolgo nazaj. Lahko pa roman gledamo tudi z druge, bolj optimistične plati. Ko ga beremo, namreč spoznamo, da je bila avtorica zares pogumna oseba. Čeprav sama nikjer ne povečuje svojih dejanj, jih bralec enostavno mora. Za svoje bolnike je dala največ, kar je možno. In s tem nemalokrat ogrozila svoje življenje.

JERICA POTOČNIK

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Začetki znamenitega konjičana

Lokalni vlak iz 1892

Začetni korak znamenitega lokalnega vlaka, na kratko imenovanega kar konjičan, sega v 19. stoletje. Natančneje v daljno leto 1892. Človek kot razmišljujoče bitje ima že od nekdaj v sebi željo po hitrosti. Po hitrem in takojšnjem stiku s svetom in z ljudmi. Le kaj ga žene k temu?

Želja po dobičku, pridobljenem času in olajšanju poti. Saj veste, koliko lepih pregovorov poznamo, ki govorijo v prid človeku. Čas je zlato, pravijo. In kdor nima v glavi, ima v nogah. Ni čudno, da so si želeli

nekaj, kar bi povezovalo ljudi zgornje Dravinjske doline ne samo z bližnjo okolico, temveč tudi s svetom. Ta ideja je bila železnica.

Ljudje so se v tistem času ukvarjali s sekundarnim

gospodarstvom. Z gozdarstvom, s premogovništvom, kamnoseštvo, z apnarstvom in ostalimi kmetijskimi dejavnostmi. V tistem času so se v tem okolju že začeli razvijati tudi prvi koraki industrije. Na Zbelovem je bila tovarna upognjenega lesa Drava, v Ločah so kasneje imeli opekarno in žago, ravno tako tudi v Konjicah,

www.kamra.si

Zreče so imele kovačijo. Na Zreškem so bili rudniki pod Gračičem, Osredkom in na Stranichah. Na Zbelovem je obratoval rudnik črnega premoga – v Šednjah. Na Cezlaku je že takrat obratoval kamnolom tonalita. Poleg vzpostavljenega gospodarstva je bila nujna tudi povezava potniškega prometa do večjih središč.

Koncesija kot prelomnica

V začetku leta so pomembnejši ljudje iz konjiškega okraja deželnemu odboru

Štajerske predstavili potrebo po povezavi Slovenskih Konjic s progo Južne železnice. Za koncesijo gradnje konjiškega lokalnega vlaka je takratni deželni zbor zaprosil že spomladi leta 1892. Uspelo je že v prvem poizkusu. Koncesija je bila podeljena 14. maja 1892 na podlagi državnega zakonika. Koncesijski upravičenec je bila družba Štajerske deželne železnice – Steiernarkische Landesbahnen (StmLB). Omenjeno podjetje je naredilo še primerjavo stroškov med normalno tirno in ozkotirno izvedbo proge. Prihranek, kar 28 odstotkov v prid ozkotirne železnice, je doprinesel, da so se odločili za to možnost. V koncesijski

listini si je država pridrževala pravico, da bi na račun koncesionarjev prevzela železnico v obratovanje že po preteklih petnajstih letih.

Prvotna ozkotirna proga je tako povezovala le Poljčane in Konjice. O povezavi z Zrečami lahko govorimo šele trideset let kasneje. Takratna gradnja je bila kljub slabši mehanizaciji, če o tem v primerjavi z današnjim časom lahko sploh govorimo, izredno hitra in učinkovita. Ljudje so takrat imeli veliko večji posluš, dobro voljo in energijo za delo in dobrobit skupne družbe.

ANA MILIČEVIČ

Vir: Jelen, T. (2008).

Železnica Poljčane–Slovenske Konjice–Zreče.

Postaja: Železniška postaja Loče

Razglednica: Vlak v Konjicah

Železničarji (po 1. sv. vojni)

ALBUM S CELJSKEGA

Na delovnih mestih

Lansko rubriko 1. svetovna vojna 1914–1918 je v letu 2015 zamenjala rubrika Album s Celjskega, ki je del Albuma Slovenije (Kamra). Razdeljen je v več vsebinskih kategorij, od domačih in kmečkih opravil, delovnih mest do šolskih klopi in iger za preživljanje prostega časa.

Uslužbenka Jugoslovanskih železnic

Anica Kolšek je bila kot »čuvajka železniških prehodov« uslužbenka Jugoslovanskih železnic v Laškem, Petrovčah in Paški vasi. Na fotografiji je ob železniški zapornici v Paški vasi okrog leta 1960.

Prispevek: Janez Kolšek (Laško)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek
Osrednje knjižnice Celje,
info: 03-426-17-36 (Srečko Maček).
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si, Album Slovenije
– osebni spomini 20. st.

novi tednik

70
LET
za Vas!

*Ostarek pisalnega stroja smo obdržali kot simbol neuničljivosti medijske hiše, ki je kot feniks vstala iz pepela po uničujočem požaru oktobra 1990.

Vabilo našim bralcem

V sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje bomo vse do sredine junija letos preleteli vsebinsko nekaterih naslovnih Novega tednika; časopisa, ki je izhajal pod različnimi imeni in bo 2. junija 2015 praznoval 70. rojstni dan. Prav tako bomo poklepetali z dosežnimi odgovornimi uredniki, direktorji in drugimi sodelavci,

ki so na različne načine sooblikovali časopis, ki beleži različne sledi časa v Savinjski regiji.

Tako visok jubilej želimo obeležiti tudi v sodelovanju z našimi bralci in oglaševalci. Najprej vabilo bralcem, da se nam aktivno pridružite v brskanju po preteklosti, bližnji in daljni.

Pobrskejte po spominih ...

Zagotovo v kakšnem predalu ali babičini skrinji še vedno hranite izrezek iz časopisa, ki se vam je iz čisto posebnega razloga vtisnil v spomin. Morda si jutranjo kavico še vedno privoščite v lončku, ki ste ga prejeli ob kakšni nagradni akciji naše medijske hiše. In morda se jutranjega teka lotite ravno v majici z našim logotipom. Ker zagotovo skrbno shranjujete tudi račune o poravnani naročnini imate med njimi zagotovo še kakšnega iz

datih časov. To je le nekaj idej o tem, kaj vse bi vas lahko v minulih 7 desetletjih povezovalo z Novim tednikom. Kakšna se zagotovo utrne še vam.

Vabimo vas, da vse to poslikate in nam fotografije s svojimi kontaktnimi podatki in zanimivim pripisom, pošljete na naslov: tednik@nt.rc.si s pripisom Novi tednik 70 let ali po navadni pošti na naslov: Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje. Seveda ste prijazno vabljeni, da nam kakšnega od spominkov prinesete kar osebno.

... in spoznajte naš poklic

Zadnji četrtek v tekočem mesecu (torej 29. januarja, 26. februarja, 26. marca, 30. aprila, 28. maja 2015) bomo med vsemi prispelimi »spominki« na Novi tednik izžrebali

po enega in lastnika povabili na četrtkovo redakcijsko kavico, ga oblekli v našo majico V troje je najboljši in ga povabili, da se kateremu izmed novinarjev tisti dan pridruži še pri delu na terenu ter tako kot bralec spozna še novinarski poklic bolj od blizu.

Vabljeni k sodelovanju UREDNIŠTVO

Nova pot,
2. junij 1945

Nekaj naslovov iz prve številke

Maršal Tito v Celju

Od produkcije premoga je odvisna obnova prometa

Naši se vračajo iz vojnega ujetništva in internacij

II. kongres Zveze slovenske mladine

Fašistična grozodejstva

Iz celjske cinkarne

Žrtve iz »Banditendorfa« v Savinjski dolini

Različna imena ...

... isti časopis

O rojstvu Nove poti je Branko Goropevšek, avtor publikacije 50 let Novega tednika – Naše poti, med drugim zapisal: »Malo Celjanov se še spominja prelepega sobotnega dopoldneva, 2. junija 1945, ko so lahko za samo 0,20 RM (nemška okupacijska valuta) kupili prvo številko Nove poti, prvega povojnega časnika na Celjskem.«

V omenjeni publikaciji, ki jo je naša medijska hiša izdala ob 50-letnici Novega tednika lahko preberemo, da je imelo novo glasilo v podnaslovu ime Informacijski vestnik OOOFF Celje, kar pomeni, da je »bilo namenjeno obveščanju širokih ljudskih množic, in to v času, ko je bila porušena domovina, ogrožena od vsakovrstnih sovražnikov, potrebna temeljite obnove, družba sama pa idejne prenovne ...«

Prva urednica časopisa je bila Lidija Potrč – Dunje, ki naj bi, kot piše Goropevšek, med drugim ob neki priložnosti dejala, da so delali časnik po načelu »znajdi se, kakor veš in znaš.« Že sam izbor imena Nova pot naj bi razkrival željo uredništva, da sledi »novi poti«, ki jo je postavila in gradila nova ljudska oblast.

Avtor publikacije na podlagi dostopnih virov ugotavlja: »Čeprav je bil časnik, ki je imel sedež v Prešernovi ulici, v prvih številkah bolj podoben političnemu (agitpropovskemu) biltenu kot pravemu časniku, kakršne poznamo danes, je njegova urednica imela veliko zaslug, da je sploh pričel izhajati.«

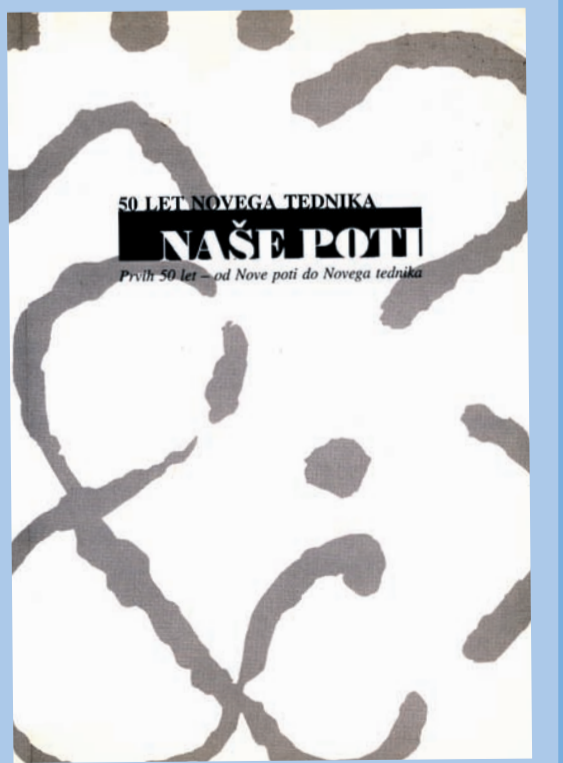
Prve številke novega časnika so natisnili v Zvezni tiskarni, od 8. številke dalje pa so ga tiskali v Mohorjevi tiskarni. »In če je bil v začetku še suhoparen in nezanimiv, je že po nekaj številkah postal pestrejši.«

Le 21 števil

Ko so bili namreč 11. novembra 1945 izvoljeni novi predstavniki ljudske oblasti in 29. novembra v jugoslovanski skupščini razglašena ter v

zadnji številki Nove poti tudi objavljena Deklaracija o proglatitvi Zvezne ljudske republike Jugoslavije, je usahnila potreba po izdajanju časnika v Celju. Goropevšek še zapiše, da je prvi časnik v Celju tako po osvoboditvi tiho odšel, kljub temu, da so še v uvodniku 12. oktobra zatrjevali, da je časnik v Celju potreben predvsem kot »usmerjevalec vsega političnega, gospodarskega javnega in prosvetnega dela celjskega okrožja.«

S svojimi prispevki je sicer Nova pot pokrivala celotno celjsko regijo, Zasavje in Slovenj Gradec. Povzetelek: BPT Prihodnjič: Na delo

Božično prepevanje v Zavrhu

Ko se je letos božični večer prevešal v noč in se je približeval čas polnočnice, je postalo v Zavrhu pri Galiciji še posebej praznično.

Počasi so se začeli ob velikih jaslicah v središču vasi

zbirati domačini in krajani iz okoliških krajev.

Priprave na ta večer so se začele že v začetku decembra. Alojz Podvršnik je postavil tako kot že nekaj let pred tem ogromne jasli-

ce, ki ves december in še nekaj tednov v novem letu krasijo vas in pripomorejo k idiličnemu, prazničnemu vzdušju. Vsako leto se vaščani in obiskovalci odpravijo na kratek pohod z

baklami do bližnje cerkve sv. Jakoba, kjer se udeležijo polnočnice. Letos pa je bilo še posebej lepo, ker sta zbranim pred tem prepevala božične pesmi Jasmina Šmarčan, članica ansambla

Navihanke in vokalno-instrumentalne skupine M. J. A. V., ter Samo Kališnik, član ansamblov Kvatropirci in Ognjeni muzikanti. V duetu in ob spremljavi kitare sta prepevala tradicionalne

in sodobne popevke in s tem pričarala čaroben božič. Na koncu so vsi zbrani zapeli še nekatere znan praznične pesmi in se nato ob soju bakel odpravili proti cerkvi.

ŠA

Unescov dan

Zaradi veliko prelomnih in za Unesco pomembnih datumov smo Unescov dan v OŠ Frana Kranjca Celje v letošnjem šolskem letu organizirali nekoliko drugače. Osrednjo temo je predstavljalo medkulturno povezovanje. Vsebinsko se projekt navezuje na letno temo našega Unescovega ASP mednarodnega projekta Drevo = življenje, ki vpeljuje pristop globalnega učenja kot vseživljenjskega procesa, da spodbudi posameznika in skupnost k lastni aktivnosti.

Vsak človek na svetu se rodi z enakimi pravicami ne glede na nacionalnost, spol, etnično pripadnost, politično prepričanje, raso, vero, jezik ... Izhodišče globalnega učenja predstavljajo človekove pravice, ki se jih je treba učiti zaradi ustvarjanja pravičnejšega sveta,

v katerem bo človek lahko ohranjal dostojanstvo, lastno vrednost, enakost in spoštovanje raznolikosti. Medkulturni dialog je eden ključnih pogojev za bivanje na skupnem planetu.

Pomoč in delavnice

Kot Unescova šola smo na ta način obeležili tudi mednarodni dan otrokovih pravic. V avli šole smo zbirali denarne prispevke za šolanje Jaye, učence naše partnerske šole v Indiji. Učence smo želeli ozavestiti, da s tem, ko se odpovedo kakšni malenkosti, kot sta sladkarija ali igračka, omogočijo izobraževanje in s tem dostojno prihodnost naše prijateljice.

Učencem smo letos pripravili različne delavnice, pri katerih so sodelovali zunanji izvajalci različnih

društev, kot so Amnesty International Slovenije, Društvo Humanitas, Društvo za Združene narode. Naše delo so popestrili tudi Unescovi glasniki, ki so otrokom

predstavili svoje poslanstvo. Zaradi raznolikih in razgibanih delavnic so otroci pridno sodelovali in pokazali veliko delovne energije. Med drugimi so v ustvarjalnem delu

dneva reciklirali svoje stare in rabljene majice.

Hvala vsem sodelujočim za pozitivno energijo, dobre ideje in pomoč pri organizaciji tega dne. Zahvaljujemo

se vsem društvom, ki so prostovoljno širila med nas nova spoznanja in nas na zabaven način naučila toliko novega.

KLAVDIJA KRBAVAC

Zlatoporočnica Marijana in Rudolf Krašovic

NAJINA POROKA

Zlata poroka zakoncev Krašovic

Zadnje novembrsko sobota sta zlat poročni jubilej praznovala Marijana in Rudolf Krašovic iz Kamenč v občini Braslovče. Zlato poroko sta okronala s ponovno zaobljubo v braslovški župnijski cerkvi, kjer je obred z mašo opravil domači župnik Milan Gosak.

Sledilo je veselo druženje, ki je spodbudilo obujanje

spominov na dogodke, ki so slavljenca pripeljali pred oltar. Delovna leta sta odslužila v tovarni pahištva Garant na Polzeli, kjer sta se tudi upokojila. V zakonu sta se jima rodila sin Bojan in hči Mojca, ki ima svojo družino na Polzeli. Vnukinja Kaja in njen fant Sebastjan sta bila zlatoporočni prič. Marijana in Rudolf živita v Kamenčah

v hiši, ki sta si jo zgradila v prvih letih zakona.

Še zdaj najbolj uživata pri urejanju hiše in okolice, rada se družita s prijatelji in hodi na izlete. Še posebej se veselita obiskov hčere Mojce, zeta Aleša in vnukinje Kaje s Sebastjanom. Kljub letom sta še dobrega zdravja in polna načrtov. Želita si predvsem, da bi bila njuna družina srečna in zdrava.

TT

Še vedno odmeva ...

Božično-novoletni čas je čas, ko za trenutek celo obstanemo, se zazremo v svoje srce in mu prisluhnemo. Takrat se zbudi najboljše v nas. Tako so učenci petrovške osnovne šole prisluhnili vsem, ki v tem prazničnem času še bolj kot kdaj koli prej pogrešajo toplino srca. Na božično-novoletnem bazarju so namreč prodajali izdelke, ki so jih sami po svojih najboljših močeh izdelali, izkupiček pa namenili v šolski sklad.

Le nekaj dni kasneje je srca še bolj ogrel božično-novoletni koncert, ki so ga petrovški osnovnošolci z mentoricami organizirali v petrovški ba-

ziliki. Več kot 120 pevcev iz cici zbora, otroškega ter mladinskega pevskega zbora, nekaj instrumentalistov in gledališnikov je pričaralo pravo praznično vzdušje. Na koncertu, za katerega popolno izpeljavo so bile zaslužne predvsem Anita Žolnir in Valentina Ašenberger, Marjana Lešnik, Sonja Rebernik, Sergeja Dvornik in Alenka Podbrežnik, so kot gostje nastopili tudi Mladinski pevski zbor Galicija (pod taktirko Jana Grobelnika) in Candelala. Pesmi, primerne času, in vznesenost otrok so ganile marsikaterega obiskovalca in tudi nastopajoče. »Ko vi-

dim zadovoljne, ponosne obraze otrok in tudi kakšno solzico ganjenosti, je ves

trud poplačan.« je povedala glavna pobudnica koncerta, zborovodkinja Anita Žolnir.

Obiskovalci so bili ob koncu enotni, da je uro in pol trajajoč koncert prehitro minil in

je bil sijajen uvod v praznični čas.

Kolektiv OŠ Petrovče

Državni turnir specialne olimpijade

Drugo soboto v decembru je II. OŠ Žalec organizirala državni turnir v ekipnih elementih košarke Specialne olimpijade Slovenije. Sodelovalo je 20 ekip iz cele Slovenije, med njimi tudi ekipa II. OŠ Žalec.

Specialna olimpijada je način življenja oseb z motnjami v duševnem razvoju, pa tudi njihovih družin in programov. Rezultat te ideje sta ohranjanje psihofizičnih sposobnosti in vsesplošna socializacija oseb z motnjami v duševnem razvoju.

Slogan specialnoolimpijskega gibanja se glasi: »Pustite mi zmagati, če pa ne morem zmagati, naj bom pogumen v svojem poskusu.«

Na odprtju so zbrane pozdravili ravnateljica II. OŠ Žalec Petra Petrovič Pražnikar, župan Občine Žalec Janko Kos, predsednik Specialne olimpijade Slovenije Ljubo Miličević in predsednica Medobčinskega društva Sožitje Ivanka Venišnik. Vsi so ekipam zaželeli veliko športnih uspehov. Za zabavni program na odprtju so poskrbeli učenci II. OŠ Žalec.

Del ekip ob otvoritveni slovesnosti

Ekipa so tekmovala na štirih ravneh. V 1. skupini je slavila ekipa VDC Zagorje, v 2. skupini OŠ Minke Namestnik Sonje

iz Slovenske Bistrice, v 3. skupini CVIU Velenje. Domača ekipa II. OŠ Žalec se je uvrstila na 5.

mesto, na kar je bila zelo ponosna. Medalje so najboljšim podelili mlad košarkar Hopsov s Polzele Luka Petrovič,

ravnateljica Petra Petrovič Pražnikar in predsednik specialne olimpijade Ljubo Miličević. TT

Za smeh otrok

Svetovni dan otroka smo obeležili tudi člani Interact kluba Celje. Z otroki Osnovne šole Lava in II. osnovne šole smo praznovali in se zabavali pri ustvarjanju drobnih zakladov.

Popoldne smo se zbrali v Sončni učilnici osnovne šole Lava. Vsi smo bili polni ustvarjalne energije, zato smo se skupaj zabavali ob izdelovanju malih prazničnih presenečenj za vse, ki jih imamo radi. Ker smo ekološko osveščeni, smo med drugim uporabili tudi odpadni material in otrokom pokazali, kako lahko z malo pozornostjo razveselimo soljudi. Vsem nam je bilo lepo, šolo je hitro napolnil otroški smeh in druženje je kar prehitro minilo. Razšli smo se v veselem pričakovanju ponovnega sodelovanja.

KATARINA VODOPIVC

Mladi iz Karlovca na študijskem obisku

Sredi novembra so v Mladinskem centru Šentjur, ki deluje pod okriljem Razvojnega centra Kozjansko, gostili osem mladih iz Karlovca. Študijski obisk je del projekta Demokracija, kaj je to. Financira ga Evropska komisija iz programa Mladi v akciji. Skoraj leto in pol trajajoč projekt je namenjen predvsem mladim iz Karlovačke županije.

Društvo Carpe Diem in županijski svet mladih želita povezati mlade in politične odločevalce v regiji. Namen projekta je tudi spoznati organiziranost in delovanje mladinskih organizacij v Sloveniji tako na nacionalni kot na lokalni ravni. Prve tri dni so gostje preživeli v Ljubljani. Obiskali so Mrežo MaMa, mrežo mladinskih centrov Slovenije, Mladinski svet Slovenije, Študentsko or-

ganizacijo Slovenije, Inštitut za delavske študije in zavod Nefiks. Zadnja dneva študijskega obiska so spoznavali Šentjur. Srečali so se s poslanko Jelko Godec in predstavniki ŠKMŠ ter spregovorili o pomenu vključevanja mladih v procese političnega odločanja in pomena mladinskih organizacij za celotno lokalno skupnost.

Gostje so obiskali tudi Klub mladih Planina. Predstavnici

Inštituta za mladinsko politiko in Mladinskega sveta Ajdovščine sta jim na koncu predstavi-

li projekt in certifikat Mladim prijazna občina. Slednjega bodo partnerji kot primer do-

bre prakse predstavili političnim odločevalcem v Karlovcu. VS

Kdo pravi, da se pes in poštar ne razumeta?

Največ glasov nagradnega izbora je dobil »poštarski« pes Charly

Vse od poletja je trajala naša akcija, v kateri ste sodelovali bralci s svojimi fotografijami ljubljencev. Mislili smo, da bomo prejeli le nekaj fotografij, med katerimi boste brez težav izbrali poletnega zmagovalca. Pa ste nas presenetili in nas zasuli s posnetki pristrčnih in zabavnih živalic, da smo naredili najprej tri polfinalne izbore in šele decembra finalni del, v katerem so se uvrstile štiri fotografije. Preštete glasovnice ob koncu so pokazale, da je največ simpatij požela fotografija »poštarskega« psa, ki jo je poslal Stane Trupi iz Spodnje Rečice pri Laškem.

Večinoma ste nam pošiljali fotografije svojih pasjih prijateljev, vmes pa je bilo tudi nekaj zanimivih mačjih posnetkov. Izbira je bila ves čas akcije povsem v rokah bralcev. V vsakem krogu smo nagradili enega od glasovalcev in tokrat si je nagrado prislužila Alojzija Ahtik s Pešnice v Šentjurju, ki ji en dan ne bo treba kuhati, saj bo lahko šla na kosilo v Verono v Mercator center v Celju in še koga vzela zraven.

Mama ga je pregovorila

V torek smo v uredništvo povabili zmagovalca razpisa Staneta Trupija in mu izročili nagrado podjetij Hana-Ana in Astor. S seboj je pripeljal tudi glavno zvezdo z zmagovalne fotografije – svojega zlatega prinašalca Charlyja. Stane ga je poslikal, ko je kosmatinec po stari navadi pričakal poštarja, ki mu je izročil pošto. Mama, ki je naročnica Novega tednika, ga je prepričala, da je fotografijo poslal v uredništvo. »Očitno je bila mnogim všeč, saj mi je marsikdo od znancev rekel, da je poslal kupon zanjo,«

Zanimivo je, da se podjetje Astor iz Celja, ki je podarilo vrečo briketov, imenuje po ljubljem hišnem psu dobermanu, ki je bil del družine. Zaradi bolezni črevesja je pred leti poginil. Še vedno ga pogrešajo in se sprašujejo, če niso morda zaradi njegove napačne prehrane prehitro ostali brez njega. »Bil je prebrisan šarmer, ki je znal povedati, kaj mu v hrani diši in kaj ne,« pravijo. Ob prevzemu blagovne znamke Techni-Cal si je podjetje nadelo njegovo ime in želi ozaveščati o možnostih zdravega načina življenja naših štirinožnih prijateljev z ustvarjanjem pristnih izkušenj, deljenjem znanja in s spodbujanjem povezane skupnosti.

je Stane vesel zmage in se zahvaljuje vsem, ki so glasovali zanj in za Charlyja.

Pameten in učljiv

Pri Trupijevih imajo tega čistokrvnega kosmatinca že deveto leto. Včasih so jim različni mešanci pazili domačijo, ki je odmaknjena od drugih hiš, Stane pa si je zaželel drugačnega psa, takega, ki bi ga lahko kaj naučil in ki bi prosto tekal okrog. Ne mara namreč, da je pes priklenjen. Za zlatega prinašalca se je odločil bolj po videzu in zato, ker je slišal, da so psi te pasme miroljubni in imajo radi ljudi. »Tudi družino zblizuje in umirja, ko se ukvarja z njim,« pravi Stane. Sčasoma pa se je izkazalo, da je Charly tudi zelo pameten in učljiv. Tako ga je Stane kmalu naučil, da uboga vse osnovne ukaze, sčasoma pa je ugotovil, da tudi zelo rad prenaša razne predmete.

Prestrašeni poštarji

Začelo se je tako, da je večkrat nesel ključke, kmalu pa tudi pošto, kadar je Stane pričakal poštarja ali je šel do nabiralnika, ki je nekoliko odmaknjen od hiše. Za prenašanje je Charly dobil slasten prigrizek, zato je imel še več veselja. Kmalu je hotel sam prevzeti pošto in je poštarja pričakal, ko je zaslišal njegov motor. Poštar se je sprva bal, da ga bo ugriznil, dokler ni ugotovil, da je Charly povsem miroljuben, le pomaga rad. Stalni poštar se je tako hitro navadil na pasjega pomočnika, če so se poštarji kdaj menjali, pa so bile težave. »Novi niso vedeli, zakaj stoji pes ob cesti, in so dali pošto v nabiralnik. Charly je bil razočaran, lajal je in silil vanje in jih tako pošteno prestrašil,« se spominja Stane, ki je moral kar nekaj poštarjev navaditi na »pasji« sistem. Čeprav se včasih kosmatincu tudi ne ljubi po pošto in si vzame prost dan.

Ograda in vreča hrane

Nagrade je bil Stane Trupi vesel, saj mu je podjetje Hana-Ana podarilo igralno ogrado, ki je primerna za pasjo igro, počitek ali poletno zavetje pred vročino, lahko pa je tudi otroški igralni kotiček. Mlado podjetje Astor, ki ima spletno trgovino (www.astor.si) in je decembra prevzelo distribucijo blagovne znamke Techni-Cal v Sloveniji, pa je Charlyju podarilo 18 kilogramov kakovostnih briketov. Ker kuža rad je in Stanetova mama pravi, da suh pes ni lep ter zato skrbi za njegove izdatne obroke, ni bojazni, da vreča ne bi bila prazna.

TATJANA CVIRN
Foto: Grupa

Charly je v uredništvu pokazal nekaj svojega znanja. Stanetu Trupiju in njegovi partnerki Jasmini Oder (desno) je nagrado v imenu uredništva in podjetij Hana-Ana ter Astor izročila namestnica odgovorne urednice Novega tednika Tatjana Cvirn.

»Doma Charlyju določimo, do kam lahko gre, in to tudi upošteva. A že čez nekaj časa poskusi, če gre lahko še malo dlje, in me ob tem gleda, do kam mu bom dovolil. Ko mu je dolgčas in hoče, da se igramo z njim, nam začne sezuvati copate in nogavice ter na vse načine išče pozornost.«

Zmagovalna fotografija nagradnega razpisa s Charlyjem, ki pomaga poštarju.

www.posta.si

Spoštovani uporabniki poštarnih storitev!

Pogodbena pošta 3253 Pristava pri Mestinju bo z 2. februarjem 2015 začela poslovati po novem delovnem času, in sicer:

ponedeljek, torek, četrtek, petek	8.30–15.00
sreda	10.00–17.00
sobota	8.30–11.00

Na pogodbeni pošti lahko opravite večino storitev povsem enako kot na običajni pošti:

- oddate pisemsko pošiljko ali paket,
- dvignete pošiljko, ki vam je pismonoša ni uspel dostaviti,
- vplačate obrazec UPN ali poštno nakaznico, položite ali dvignete gotovino na oz. z osebnega računa ali hranilne vloge Poštne banke Slovenije ter dvignete gotovino prek POS-terminala ob predložitvi kartic Maestro, MasterCard, American Express, Diners Club in Visa,
- kupite znamke, vrednostne kartice, dopisnice, paketno embalažo, pisemske ovojnice, voščilnice in razglednice,
- pravne osebe, ki imajo TRR pri Poštni banki Slovenije lahko opravijo negotovinsko plačilo, polog in dvig gotovine v omejenih zneskih ter preverijo stanje na računu.

POŠTA SLOVENIJE

Veljavna je le pravilno nalepljena vinjeta, zato moramo biti pri tem opraviilu pazljivi.

V letu 2015 v rdeči barvi

Skrajni čas za nakup letne vinjete – Slovenske vinjete poleg madžarskih najdražje

Prišel je skrajni čas, ko je na sprednje vetrobransko steklo treba prilepiti novo avtomobilsko vinjeto, veljavno za leto 2015. Letna vinjeta velja od 1. decembra predhodnega leta do 31. januarja naslednjega leta. Letošnje vinjete so rdeče, drugačne od preteklih let in drugačne barve kot v sosednji Avstriji.

V Sloveniji za razliko od nekaterih drugih držav velja za avtoceste in hitre ceste vinjetni cestninski sistem, ki

velja za vozila katerih skupna masa ne presega treh ton in pol. Klasične cestnine, odvisne od prevožene razdalje, za takšna vozila doma že vrsto let ne poznamo več, čeprav ostaja to denarno nadomestilo za uporabo avtocest v velja-

vi še marsikje po Evropi. Tako moramo klasično cestnino plačevati že na avtocestah naših najbližjih sosedov Hrvatov in Italijanov. Slovenci se seveda zelo radi zgledujemo po Avstrijcih in podobno kot oni za vozila, katerih skupna masa ne presega treh ton in pol, uporabljamo vinjete. Drugače je seveda za tovorna vozila z maso nad 3.500 kilogramov, zanje namreč velja odprt oziroma zaprt cestninski sistem.

Ponarejene vinjete

Veljavna je seveda le pravilno nalepljena vinjeta, zato moramo biti pri tem opraviilu pazljivi. To, da da bi jo morbiti prilepili na zatemnjeni del vetrobranskega stekla ali celo na katero od stranskih stekel, seveda ni dovoljeno. Vožnja brez vinjete se nam ne izplača, saj so kazni zelo visoke in znašajo od tristo

Dobro je vedeti

Cene vinjet v Sloveniji so razdeljene v tri cestninske razrede. Za leto 2015 se je spremenila samo cena kratkotrajnih vinjet za cestninski razred 2B.

V cestninski razred 1 so uvrščena enosledna motorna vozila. Zanje stane letna vinjeta 55 evrov, polletna 30 in tedenska 7,50 evra.

V cestninskem razredu 2A so bivalna in dvosledna motorna vozila z višino nad prvo osjo do 1,30 metra, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kilogramov s priklopnim vozilom ali brez njega. Zanje stane letna vinjeta 110, mesečna 30 in tedenska 15 evrov.

V cestninskem razredu 2B so dvosledna motorna vozila z višino nad prvo osjo 1,30 metra ali več, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kilogramov s priklopnim vozilom ali brez njega. Zanje stane letna vinjeta 220, mesečna 60 in tedenska 30 evrov.

do osemsto evrov. S tem se s sosednjo Avstrijo ne moremo primerjati, saj so tam kazni bolj človeku prijazne: kazen znaša »le« 120 evrov. Po slovenskih avtocestah in hitrih cestah kljub temu vozi mala množica voznikov brez vinjet. Samo v prvi polovici leta 2014 je bilo oglobljenih 23 tisoč voznikov. Skoraj vsi so bili tujci.

Še več, vinjete so tako zelo drago blago, da jih tudi ponarejajo. Novembra so policisti pri dvajsetletnem »podjetnem« mladeniču iz okolice Slovenske Bistrice našli vinjete, ki naj bi jih ponaredil in nato prodajal po polovični ceni. Pred nekaj leti naj bi prodal ponarejeno vinjeto svojemu znanцу celo nekdanji komandir policijske postaje na Bledu in predavatelj na policijski akademiji. Vinjete so lahko na prodaj le na pooblaščenih prodajnih mestih!

Shranimo račune!

Pri Darso svetujejo, naj račun, ki ga dobimo po plačilu za vinjeto, shranimo. Z njim lahko namreč v nekaterih

primerih pridobimo nadomestno vinjeto oziroma nam povrnejo vrednost kupljene nadomestne vinjete. V Uredbi o cestninskih cestah in cestnini je namreč določeno, da je to mogoče, če moramo vetrobransko steklo avtomobila, kjer je prilepljena vinjeta, zamenjati (oziroma zamenjati del motornega kolesa, kjer je prilepljena). Ista pravica nam pripada tudi v primeru, če v garancijski dobi zamenjamo vozilo, vetrobransko steklo ali del motornega kolesa. To velja tudi v primeru, če moramo vozilo oddati v razgradnjo.

Za pridobitev nadomestne vinjete ali povračilo vrednosti njenega nakupa moramo izpolniti obrazca, ki sta na volji na Darsovi spletni strani. Vlogo je treba vložiti najpozneje v tridesetih dneh od izpolnitve pogojev, priložiti je treba dokaz. Med dokazi so odstranjena vinjeta in različni računi. Vlogo oddamo Darsovem cestninskouporabniškemu centru s sedežem v Ljubljani.

BJ, foto: BJ

Vinjete v Avstriji, Švici, na Češkem ...

Cene vinjet v sosednji Avstriji so nižje kot pri nas. Letna vinjeta za vozila do 3,5 tone stane 84,40 evra in za motorna kolesa 33,60 evra. Dvomesечna vinjeta za vozila do 3,5 tone stane 25,30 evra in za motorna kolesa 12,70 evra. Desetdnevna vinjeta za vozila do 3,5 tone stane 8,70 evra in za motorna kolesa 5 evrov.

V Švici stane letna vinjeta za avtomobil ali motorno kolo 33 evrov, kazen za vožnjo brez nje je 165 evrov. Na Češkem

stane letna vinjeta za avtomobile 56 evrov, za motorna kolesa je ni treba imeti. V tej državi znaša cena za vožnjo brez vinjete 180 evrov. Na Slovaškem stane letna vinjeta za avtomobile 50 evrov. V naši širši soseščini so najdražje vinjete na Madžarskem, kjer stane letna vinjeta nič manj kot 137 evrov (in desetdnevna 9,54 evra). Na Madžarskem so letošnja novost pokrajinske avtocestne vinjete za vožnjo po eni od regij.

Pozorni bodite tudi na pešce

Posebej ranljivi v tem obdobju so pešci. Grožnja zanje predstavlja ravno slaba vidljivost v prometu, predvsem zaradi daljših noči in megle. Toda pešci, ki so udeleženi v nesrečah, prispevajo tudi sami k njihovem nastanku. Kljub vsem opozorilom pešci še vedno premalo skrbijo za lastno varnost. Ne uporabljajo odsevnikov ali pa se oblačijo v pretemna oblačila. Med njimi je veliko takšnih, ki so alkoholizirani.

Med osnovnimi cestnoprometnimi pravili, ki jih morajo v prvi vrsti

upoštevati pešci, je hoja po prometnih površinah, ki so namenjene pešcem.

V preteklih dneh to vedno ni bilo mogoče, saj pločniki ponekod niso bili očiščeni snega, zato so pešci marsikje – tudi ob večjih in nevarnih prometnicah – hodili kar po cesti. Toda to je prekršek, pri čemer neočiščen pločnik še zdaleč ni opravičilo za hojo po cesti, ki je zaradi snega še toliko

bolj nevarna. V takšnem primeru mora pešec ubrati drugo pot, ki zanj pomeni varno prispetje na cilj, ne pa ogrožanja življenja.

Vozniki naj predvidevajo

Na drugi strani morajo na pešce biti pozorni tudi vozniki. Ne le to, dobro je,

da tudi predvidevajo njihovo ravnanje in vozijo bližje sredinski črti na cesti, da bi se izognili morebitnemu pešču. Tudi hitrost vožnje naj zmanjšajo tam, kjer je mogoče pričakovati pešce. Velik problem na področju prometne varnosti pešcev so predvsem starejši, ravno oni so največkrat žrtve prometnih nesreč. Temna oblačila jih naredijo skoraj nevidne za voznike, zato prihaja do hudih posledic

in celo smrti pešcev. Da bi policisti starejše bolj opozorili in jim dopovedali, da so pravila v prometu zato, da se jih upošteva, se z opozorili vsako leto obračajo tudi na upokojenska društva in celo na župnije, saj ogromno starejših obiskuje večerne maše. Toda obvestila so pogosto preslišana, redkokdaj je namreč zvečer mogoče opaziti starejše pešce z odsevnikom.

Kaj lahko storimo ob alergiji na mraz?

Nenevarna alergija, ki lahko postane nevarna

Če se malo pošalimo, lahko zapišemo, da pred dnevi, ko so v Celju izmerili kar minus 20 stopinj Celzija, ni bilo skoraj nikogar, ki ni bil »alergičen« na mraz. Vsi bi raje videli, da bi bilo topleje. Toda šalo na stran, alergija na mraz res obstaja. Sicer kot bolezen v veliko primerih sčasoma izzveni sama od sebe, lahko pa pride do zapletov in hujših simptomov, celo do otekanja sluznice in zadušitve. Zato moramo simptome, ki bi lahko kazali na tovrstno alergijo, jemati resno.

»Alergija na mraz ali urtikarija oziroma koprivnica spada med tako imenovane fizikalne urtikarije. Pojavlja se večinoma pri mlajših ljudeh in osebah srednjih let. Ti imajo namreč alergijske reakcije bolj intenzivne,« razlaga dr. Alenka Karas - Erklavec, dr. med., spec. dermatologije iz Zdravstvenega doma Celje.

Srbi, srbi

Pri urtikariji oziroma nestrokovno rečeno alergiji na mraz sta značilna dva tipa bolezni. Pri kontaktnem gre za pojav alergičnih reakcij ob stiku z sprožilcem. Nastajajo urtike. To so lahko majhne (nekaj milimetrov) ali večje (do nekaj centimetrov) rdečkaste srbeče kožne spremembe. Bolnika ta predel kože srbi, lahko dobi tudi oteklino. Sprožilci so v primeru kontaktnega tipa alergije na mraz mrzel predmet, mrzel zrak ali mrzla voda. Drugi je refleksni tip urtikarije, kjer opisane rdečine nastajajo po celem telesu. »Bolezen praviloma ni nevarna, redkokdaj pride do otekanja ustnic, jezika, a se kljub temu lahko pojavijo sistemske reakcije, prizadeti prebavi ali srčno-žilnega sistema in dihal. Takrat moramo takoj poiskati nujno medicinsko pomoč,« dodaja Karas - Erklavec.

Izpuščaji pri koprivnici so ločeni ali se zlivajo. Pojavljajo se lahko po vsem telesu ali le po določenih delih. Akutni izpuščaji trajajo nekaj ur do nekaj dni in to je znak, da so posledica alergije. Lahko so tudi kronični in trajajo nekaj tednov ali mesecev, takrat zdravniki posumijo tudi, da je v ozadju druga bolezen.

Tudi negovalne kremice so svojevrstna zaščita.

Pri tovrstni alergiji se lahko simptomi pojavijo takoj ali šele čez nekaj časa. Predvsem do alergije pride pri hitrih temperaturnih spremembah, še posebej pri ljudeh, ki so nekoliko bolj nagnjeni k alergijam. »Ljudem svetujemo, naj se izogibajo nizkim temperaturam, kolikor se pač lahko. Torej da so bolj v zaprtih prostorih, in če so se zaradi alergije že zdravili, naj imajo pri sebi vedno antihistaminike, ki pomagajo pri ublažitvi simptomov,« opozarja zdravnica.

Kakšna je zaščita?

Diagnozo, da ima nekdo koprivnico, postavijo po natančnih preiskavah in posebnih testih v dermatoveneroloških oddelkih. Pri takšnih preiskavah so zdravniki še toliko bolj pozorni, saj so simptomi koprivnice lahko prvo in resno znamenje tudi za hujša obolenja. Celo maligna. Najustreznejša zaščita ali preventiva pred alergijo na mraz je, da oseba zaščiti odkrite dele telesa pred mrazom, če že mora ven na nižje temperature. Kot je pojasnila

Trojne nogavice, kadar so takšne zimske razmere, tudi ublažijo simptome alergije na mraz.

zdravnica, se moramo bati predvsem hitrih temperaturnih sprememb, tudi zato, ker tudi človeški organizem potrebuje čas, da se temu prilagodi. Nekateri, ki imajo že postavljeno takšno diagnozo, vedo, da se morajo izogibati tudi pitju mrzlih pijač. Bolj kot koža je takrat na udaru ustna sluznica, saj lahko oteče in takrat nastane

nevarnost zadušitve. Pri ljudeh, ki so se s koprivnico že srečali, a morda miruje, se lahko simptomi pojavijo že pri uživanju sladoleada.

Kremice

Koprivnica je bolezen, ki se pojavlja sicer redko, a je v zadnjih letih v porastu, dodaja Karas - Erklavec: »Od fizikalnih urtikarij je

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

Ali ste vedeli ...

Imunski sistem se je razvil zato, da človeka varuje pred škodljivostmi iz okolja. Sestavlja ga zapleten preplet obrambnih mehanizmov; od fizičnih pregrad, kot so recimo koža in sluznice, do obrambnih celic, ki bodisi izločajo protitelesa bodisi so sposobne pojesti tujo snov ali škodljivca (na primer virus ali bakterijo). Posledica obrambe pred škodljivci je vnetje, ki škodljivca obvlada in odstrani. Da nas imunski sistem lahko brani, mora znati ločiti lastno od tujega in škodljivo od neškodljivega. Pomembna značilnost imunskega odziva je imunski spomin. Ko se imunski sistem prvič sreča z določeno vrsto tujka, rabi več časa, da vzpostavi odziv. Ob naslednjem srečanju je reakcija veliko hitrejša in bolj intenzivna.

V zadnjih desetletjih je pogostnost alergijskih obolenj v zahodnem svetu ves čas naraščala, trenutno stanje pa nakazuje, da se naraščanje pogostnosti v razvitih državah ustavlja. V Evropi naj bi imelo 35 odstotkov populacije vsaj občasno simptome alergijskih bolezni.

Koprivnica in srbenje sta najpogostejša simptoma tudi pri alergiji na fizikalne dražljaje, kot je vročina. Takšna alergija ni vezana samo na mraz.

ravno alergija na mraz najpogostejša.« Natančnega vzroka, zakaj do nje pride oziroma zakaj izbruhne pri nekom, pri nekom pa ne, zdravniki ne poznajo. Pokazalo se je, da je v majhnem odstotku bolezni tudi dedna. Alergična oseba prepozna alergen kot škodljivo snov. Ena od razlag, zakaj do alergij prihaja, je tudi v zdravniških krogih znana kot »higienska hipoteza«. Po tej se človekov imunski sistem v zgodnji otroški dobi ne sreča z dovolj velikim številom škodljivcev. Zato začne reagirati tudi na neškodljive snovi. Po drugi strani pa - mraz niti ni higiensko škodljiva stvar. Zdravniki in tudi farmacevti tako ali tako pravi-

jo, da je bolje preprečevati kot zdraviti. Torej z izogibanjem alergenom lahko preprečimo alergijsko reakcijo. Če je selitev v tople kraje skrajni ali nemogoč ukrep, pridejo prav negovalne kreme. Dobra preventiva proti koprivnici oziroma alergiji na mraz so tudi negovalne kreme za kožo. Najverjetneje bolezni ne bodo preprečile, a bodo zagotovo ublažile simptome. Ob blažjih oblikah alergij je dobrodošel tudi nasvet v lekarnah. Kadar pride do zdravljenja, zdravniki predpišejo antihistaminike bodisi v obliki tablet ali v obliki pripravkov, ki si jih bolnik nanaša na kožo.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Grupa

Koprivnica ali urtikarija je alergijska reakcija, omejena na kožo in podkožje. Pojavi se v obliki gladkih rahlo dvignjenih ploskev, ki so bolj pordele ali bolj blede kot preostala koža v okolici in močno srbijajo. Enako reakcijo občutimo, če se opečemo s koprivo, od tod tudi ime koprivnica.

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 17. januarja in 31. januarja.

8. ČE	plod
9. PE	plod
10. SO	plod
11. NE	korenina
12. PO	korenina do 13. ure
13. TO	korenina
14. SR	korenina

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priročnika Marije Thun za leto 2014, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzdenc, tel.: 01/754 07 43.

PODARJAMO VAM
12 ZGODB
ZA 12 MESECEV
.....LETA 2015.....

na straneh 26-37

(S)hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje

NIJZ Nacionalni inštitut
za javno zdravje

TOP FIT

center za zdravje in rekreacijo

Evo jih! A niso simpatični?

Majčke gor, kile dol!

Vsej skupini in vsakemu posamezniku posebej: odločno sledite svojemu cilju – uspelo vam bo

Za nami je prva delavnica v akciji Shujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje. Na uvodnem srečanju je dvajset udeležencev spoznalo pravila akcije in program. Navezali smo že prvi sproščen osebni stik, se malo pošalili in nasmejali, a rdeča nit je resna: zdravo hujšanje. Uspeh skupine in vsakega v njej je uspeh tudi nas vseh, ki akcijo organiziramo, še posebej pa strokovnjakov, ki bodo nižanje kilogramov strokovno nadzorovali in usmerjali.

Še posebej smo veseli, ker smo ugotovili, da so v skupini srčni ljudje, za katerimi pa so tudi hude življenjske preizkušnje. Ravno te so jim tudi motivacija za še večjo odločenost doseči svoj cilj v zmanjšanju telesne teže. Ves čas akcije pa bo posebna motivacija skupinsko delo, zato sta ključnega pomena – in tega se udeleženci že zavedajo – njihova povezanost in zaupanje.

V naših reportažah boste do marca spoznavali vse, ki v akciji sodelujejo. O njih boste izvedeli in prebrali toliko, kolikor

bodo sami želeli povedati o sebi. Vsem največ pomeni zaupanje, zato je treba vedeti, da nekateri podatki za vedno ostanejo med njimi in strokovnjaki in niso za objavo. Glede na srčnost in iskrenost, ki jo premorejo, pa imamo občutek, da so se hujšanja lotili z vso odločenostjo in zagnanostjo, ki jo premorejo. Zato bodo z nami in vami radi delili svoje zgodbe o poti do svojega cilja!

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Udeleženci akcije Shujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje skupno tehtajo 1871,8 kilograma, v pasu pa skupno merijo 22,9 metra.

»Joooj, koliko kaže!« Brez skrbi. Kmalu bo manj. Tehtnica na fotografiji bo v akciji največja prijateljica vseh udeležencev. Od sistema slovenske države se razlikuje po tem, da se je ne da ogoljufati. Pokaže vse! Tudi to, kdo bo v akciji najbolj aktiven, kdo je pridobil največ mišične mase, kdo izgubil največ maščobe, kdo spil premalo vode. Tehtnici je ime Tanita.

ODLOČIL/A SEM SE

Človeku se spremeni življenje

Darja Jakopin iz Šentjurja se je v akcijo hujšanja prijavila spontano, a s trdnim ciljem, da postopoma shujša vsaj za 10 kilogramov. V preteklem obdobju jo je zaznamovala težka izkušnja – prebolela je namreč raka dojke.

»Človeku se spremeni način življenja, vidi in začne se sprejemati drugače. Zdravniki so zame naredili vse, zdaj bom ostalo še nadgradila sama. Ugotovila sem, da je treba živeti za ta trenutek,« nam je zaupala. Teža ji je pogosto nihala, pred leti je imela 20 kilogramov manj. Pravi, da se z lahkoto zredi. »Teoretično vem veliko o zdravem hujšanju, praksa pa mi dela težave ...« se je nasmejala. Zelo veliko ji pomeni vpliv skupine, saj je znano, da se udeleženci med seboj bodrijo, če pa je poleg tega še ščepec tekmovalnosti, je toliko

Darja Jakopin: »Ne gre za to, da moram nekaj storiti, ampak za to, da sem se tako odločila,« je jasna. In te besede polaga na srce tudi ostalim kolegom v akciji.

bolje. »Pri hujšanju ne bom šla z glavo skozi zid, prav je, da hujšamo počasi in na pravilen način,« je še dodala. Ko je premagala bolezen, je ugotovila, da veliko štejeta volja in občutek »biti močan« – tudi zaradi družine, ki te potrebuje. Enako je pri hujšanju, kjer ji ob strani stoji in jo podpira mož.

Za zdravo hujšanje je pomemben vsak podatek, ki govori o zdravju in počutju. Debelost je bolezen in slabost, ki jo prinaša sodoben način življenja. Nezadostno gibanje, preveč sedenja, lahek dostop do nezdrave hrane odpirajo možnosti do obolenj. Zato je redno preverjanje zdravstvenega stanja nujno.

»Ne pozabite na spoštovanje. Na srečanja ne zamujamo, odsotnosti so opravičljive le v izjemnih primerih, pravil se držimo, oblečeni smo v majčke Novega tednika in Radia Celje. Upoštevanje vsega tega je pot do učinkovitosti,« je bila »ostra« Govc Erženova.

Kaj jim sporoča?

Alenka Rednak je v akciji Shujšamo z Novim tednikom in Radiem Celje sodelovala lani. Shujšala je za več kot 20 kilogramov.

Načina življenja in prehranjevanja, ki so jo ga naučili naši strokovnjaki, se drži še danes. Spremembe so vidne! Kaj sporoča letošnjim udeležencem? »Trdno morajo slediti svojim ciljem, pozorno naj poslušajo in si delajo zapiske. Slišano hitro pozabiš, zapisano lahko večkrat prebereš. Sama še danes prebiram zapiske s predavanj v akciji. V skupini pa naj podpirajo drug drugega, predvsem v trenutkih, ko morda volja nekoliko pade. Želim jim vso srečo!«

Jana Govc Eržen in Tatjana Škornik Tovornik. Na sliki manjka Nataša Šuster. Vsa ta leta se je med njihovim strokovnim vodenjem naših akcij spletla prijateljska vez. Dobro je, da skupina vidi takšno povezanost. Skupaj je lažje!

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Po rojstnem dnevu

»Sinko, pridi iz sobe, že tri dni te nismo videli, odkar si imel rojstni dan!«
»Ne dam denarja!«

Ni imela časa

»Današnji mladi mislijo samo na seks,« se pritožuje možakar. »Moja babica je imela 12 otrok in ni imela časa misliti na to.«

Osel

Mujo: »Haso, ti si pravi osel, samo še rogovi ti manjkajo!«
Haso: »Pa kje si slišal, da ima osel rogove?!«
Mujo: »V redu, potem ti pa nič ne manjka!«

Klobasa

Babica: »Povejte mi prosim, ali je tista rdeča klobasa sveža.«
Prodajalka: »Je, včeraj smo jo dobili.«
Babica: »Potem mi pa narežite 20 dek.«
Prodajalka: »Babica, to ni delikatesa, to je seks šop.«

Večerja

Mož pride pozno domov in vpraša ženo, kaj je za večerjo. Žena v pričakovanju: »Mogoče jaz?«
Mož: »Saj veš, draga, da ne smem nič mastnega.«

Trije

Moški in ženska se na klopici v parku objemata in poljubljata. Ona vsa raznežena: »Ko se bova poročila, bova imela tri otroke!«
On: »Kako pa to veš?«
Ona: »Zdaj čakajo pri moji mami!«

Razlika

Kakšna je razlika med norišnico in parlamentom? Številka telefona!

Šok

Kaj je šok?
Če imaš zmenek z Heidi Klum, pride pa Angela Merkel.
Šali nam je poslala naša bralka Mira Milec iz Celja.

Spraševali smo vas, kako točne se imenuje naš zalogaj 12 zgodb, ki jih objavimo ob koncu minulega in v začetku novega leta.

Pravilen odgovor se glasi: 12 zgodb za 12 mesecev leta 2015

Med pravilnimi odgovori smo izžrebali kupon bralke **Anite Kolaržik iz Šmartnega v Rožni dolini**, ki ji bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Kako se imenuje satirični letni pregled dogajanja na Celjskem, ki ga vsako leto objavimo na zadnji strani zadnje številke časopisa?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 13. januarja, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

Halo, ta vražji telefon

Telefoniranje pri sosednji mizi: »Jaz te slišim ... Še tišje: »Ne vem, zakaj naj se derem, če me itak ne slišiš ...«

Koledar

Koledarji so vseh vrst, za ženske oči naj bi bili blagodejni tisti s postavnimi fanti. **Tatjana Cvirn** je že lani imela enega takega, letos pa ga je spet dobila in v uradništvu preverila, če so fantje »pravi«. **Tea Podpečan** bo morala počakati do maja, da bo »njen« prišel na vrsto, **Tina Vengust in Špela Ožir** pa nista pokazali posebnega navdušenja nad nobenim. Le **Saška T. Ocvirk** je odločno izjavila: »Doma imam boljšega!« Blagor njej ...

ANEKDOTE

Angleški »čudežni« zdravnik John Abernethy (1764–1831) je s svojimi bolniki kar hitro opravil. Posebno s tistimi, ki so si le domisljali, da so hudo bolni. Med njegovimi bolniki je bila tudi dama, ki si je vtepla v glavo, da jo boli želodec. Nenehno je nadlegovala zdravnika z vprašanji, kaj sme jesti in katerih jedi se mora izogibati. Abernethy je nekaj časa potrpežljivo poslušal njena vprašanja in tarnanja, nato pa odločno odgovoril: »Rad bi vam nekaj povedal, gospa. Jeste lahko vse, motik in mehov ne. Motika je namreč pretrda, da bi jo prebavili, meh pa človeka preveč napenja.«

Anekdoto nam je poslala naročnica Martina Žužek z Dobrne.

Sam moraš zrasti, ne glede na to, kako velik je tvoj oče. (irska modrost)

Človek še nikoli ni bil tako blizu zvezdam in tako daleč od samega sebe. (McCarol)

Kozlu se ogni spredaj, konju zadaj, hudobnežu od vseh strani. (ruski pregovor)

134 SUDOKU

		7	6		2	8		
	6				3	7		
	2		5			9		
			7				8	
		6		4			5	
2	4	9		6				
9		2		3				4
			2		7			
1								3

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Bela snežinka, ki pada ...

Sneg v mestih je ena sama nadloga. Če bi lahko celo zimo skozi okno gledali, kako naletava, bi bilo res prijetno in romantično. Tako pa ni razloga za veselje. Pogled na zasnežene ceste, neočiščene pločnike in parkirišča ter na komaj prepoznaven avto vsaj mene niti malo ne razveseli. Vem, da se bo zjutraj treba dokopati do avta, se nato nekako prebiti do mesta in upati, da bo vsaj parkirišče spodobno očiščeno. In potem bo sledilo drsanje do službe, po možnosti brez padcev. Če bo vztrajno snežilo, bo treba pred vrnitvijo domov ponoviti vajo čiščenja avta in se potem že med potjo priporočiti vsem zavetnikom soferjev, da bi bil vsaj en prostor pred domačim blokom še prazen. Zaradi snega, ki ga nihče ne čisti, je pozimi pač manj prostora za vse avte. Poleg tega se parkirišče v hudem mrazu spremeni v drsališče, ko se sneg začne topiti, pa v jezero. In če imaš res »srečo«, ti avto sploh ne vžge. Česa bi bil lahko potem človek vesel ob novozapadlem snegu?

Verjetno se odnos do bele odeje spremeni, ko prerasteš otroško dobo. Doma je bila vedno vsesplošna evfortija, ko sta otroka zjutraj ugotovila, da je ponoči sneg pobelil najbližji hribeček. Takoj je bilo treba preizkusiti, kako nesejo sani, nekakšni plastični krožniki, lopatice in podobni rekviziti. Ko sta bila še majhna, sem morala pridno sodelovati, vleči sani navzgor, pomagati pri gradnji snežaka in po kakšni uri ali dveh milo prositi, da bi se vrnila na toplo, še preden bi povsem zmrznila. Še hujše je bilo sinovo smučarsko obdobje, ko ni več zadoščala domača strmina, temveč je bilo treba na Roglo, kjer skoraj ni dneva, da ne bi bril leden veter. Ampak otroka to ni niti najmanj motilo. Jaz pa sem morala nadomeščati vlečnico, saj je bil še premajhen, da bi se lahko sam vozil s pravo, kot popolni smučarski analfabet pa mu tudi nisem bila ravno za zgled in oporo. A smo tudi to obdobje uspešno prebrodili - z vpisom v tečaj

Me je pa na otroško navdušenje ob belih snežinkah spomnila nedavna gostja iz daljnih krajev, ki prej še ni imela priložnosti videti snega. Kot naročeno je začelo snežiti ravno ob njenem obisku. Seveda ni imela prave predstave o tem, da sneg pomeni tudi pošten mráz. Čisto blede je bila v svojih jopicah, medtem ko je živo srebro padalo vedno nižje. Ko smo jo oblekli v bundo, je izjavila, da smo ji rešili življenje, in potem je lahko uživala v svojem prvem snegu. Skrbno je preučevala snežinke, jih s pametnim telefonom poslikala in se hotela čim dlje sprehajati ob vse gostejšem naletavanju. Nazadnje je le imela dovolj. Naslednji dan, ko so bile poti neprehodne in avto skrit pod 30-centimetrsko belo odejo, je ugotovila, da kar se nje tiče, lahko ves sneg skopni in tudi sneženja ne potrebuje več. Tokrat se ji želja žal ni izpolnila, čeprav smo vsi skupaj močno držali pesti. Hkrati smo ji zavidali, da bo kmalu v svojih toplih krajih, kjer bodo njeni prijatelji in sorodniki lahko poslušali zgodbe o beli pravljici in še sanjalo se jim ne bo, da je resnica čisto drugačna.

REŠITEV SUDOKU 133

7	8	1	3	2	4	6	5	9
3	6	5	1	9	8	4	2	7
9	4	2	5	7	6	1	8	3
6	7	9	2	5	3	8	1	4
8	2	3	7	4	1	9	6	5
5	1	4	8	6	9	3	7	2
4	9	7	6	8	5	2	3	1
1	5	8	4	3	2	7	9	6
2	3	6	9	1	7	5	4	8

POLETNA

Modrijani so v celjsko mestno središče privabili približno 12 tisoč ljudi. Skoraj dvakrat toliko, kot je v mestu silvestrovalo na prostem v preteklih letih. Še vedno pa se med ljudmi krešejo mnenja o tem, ali takšna glasba primerna za takšne mestne dogodke.

Tisti, ki so se odločili za silvestrsko odštevanje na prostem, so to počeli s šklepetajočimi zobmi in premrženimi okončinami. Ponekod se niti v množici niso mogli stisniti drug k drugemu, ker je bilo obiskovalcev bolj za vzorec. Verjetno so se mnogi odpravili v Celje in tako je bilo v manjših krajih na prostem še manj ljudi. Znanih obrazov nismo našli, očitno so se greti kje na toplem, zato smo na tokratni Rumeni strani zbrali nekaj utrinkov »ljudskih« novoletnih praznovanj na Celjskem.

Prehud mraz? Za mlade sploh ne!

V Celju so se nizkih temperatur najmanj ustrašili mladi, medtem ko so se tisti srednje generacije in starejši raje greti doma in jih tudi razvpiti Modrijani niso mogli spraviti na ulice. Naš najbolj priljubljen narodnozabavni kvartet je na Krekovem trgu skorajda neprekinjeno igral več kot štiri ure. Sekunde do polnoči je na odru odšteval župan **Bojan Šrot**. Uradno je bilo prazničnega dogajanja konec na praznik svetih treh kraljev, ko so v mestu tudi ugasnili praznično razsvetlavo in se je Celje za 11 mesecev poslovilo od pravljic. IS, foto: SHERPA

Nekaj utrinkov najdaljše in najbolj množične noči v celjskem mestnem središču. Za program Pravljičnega Celja so v zavodu Celeia namenili 40 tisoč evrov, pri čemer so v ta znesek všteti tudi vsi večerni koncerti, ki so decembra privabili v mesto veliko ljudi.

Zaplesali v novo leto

V Rogaški Slatini so silvestrovanje na prostem prvič organizirali, ko se je leto 2012 prevesilo v 2013. Takrat se je zbralo približno dva tisoč obiskovalcev in računali so, da jih bo letos še več. Ni bilo čisto tako, tisti, ki so prišli na ploščad pred gasilskim domom v Ratanski vasi, pa jim ni bilo žal, saj je bilo vzdušje odlično, mraz pa so odganjali tudi s plesom na glasbo ansambla Slovenski zvoki. TV, foto: JOŽE STRNIŠA

Toplo in domače

V Šentjurju je bilo za silvestrovo toplo in domače. Peščica občanov, ki se je prišla zabavat na Mestni trg, se je namreč z glasbeniki vred kaj kmalu preselila v bližnji lokal in se na toplem veselila do jutra. Ostali so si sami krivi, če so raje rinili v Celje in zmrzovali na ulici. NC, foto: ZORAN BOROVŠAK

Namesto šampanjca baloni

Če je bilo večerno pričakovanje novega leta na prostem v središču Žalca ob zvokih ansambla Oliver Twist le za najbolj pogumne, pa so otroci že dopoldne rajali na Šlandrovem trgu v družbi plesalk Plesne šole Spin iz Velenja (na sliki). Zanje so pripravile animacijsko predstavo z naslovom Mojca s prijatelji. Opoldan so v nebo spustili balone in s tem simbolično vstopili v novo leto 12 ur pred svojimi starši.

ŠO, foto: TT

